

Bilgisayarsız çocuk kalmazın!

Pandemi nedeniyle uzaktan eğitimin en önemli parçası haline gelen bilgisayarın, ihtiyacı olan çocuklara ulaştırılması için harekete geçen Kadıköy Belediyesi, "Elini Uzat Uzakta Kalmasınlar" isimli dijital destek kampanyasını hayata geçirdi. Kampanya kapsamında bağışçılardan uzaktan eğitime uygun olan bilgisayarlar toplanıyor, Kadıköylü çocuklara ulaştırılıyor ● Sayfa 4'te

83 eğlence mekanı altı aydır kapalı

» Kadıköy'de pandemi nedeniyle kapanan 83 bar "normalleşme" olsa da hala açılmadı. Kimi krediyle ayakta durmaya çalışırken, kimi çoktan iflas bayrağını çekmiş durumda. İşletmeciler çözüm bekliyor ● Sayfa 11'de

Ulaşımında çözümü nerede aramalı?

» Ulaşım alanında çalışma yapan Doç. Dr. Kevser Üstündağ, salgının otomobil öncelikli politikaların yetersiz olduğunu gösterdiğini, bu nedenle yaya ve bisiklet yollarına daha fazla önem verilmesi gerektiğini belirtiyor ● Sayfa 8'de

Kadınlardan kadınlara bisiklet eğitimi

» Kadıköy Belediyesi, Hollanda Başkonsolosluğu ve Engelsiz Pedal Derneği işbirliğiyle, Kalamış'ta bisiklet eğitimi vermeyi öğrenen kadınlar sertifikalarını aldı. Amaç bisiklet kullanmayı kadınlar arasında yaygınlaştırmak ● Sayfa 9'da

Köprü mü,
insan mı?

FEYZA HEPCİLİNGİRLER 10'da

Sinemalarda
genel durum ve
birkaç film önerisi

MEHMET AÇAR 7'de

Aç tok, var yok...
Dünya zamanları

MELTEM YILMAZKAYA 11'de

Edebiyat Hayatından
Hatırlamalar - 88

ARKADAŞ Z. ÖZGER 5'te

"Kadıköy'de gastronomi müzesi açılmalı"

Kadıköylü gastronomi yazarı Zeynep Kakinç, "Hayalim, Kadıköy'de gastronomi rotaları oluşturulması, tarım alanları

açılması, atölye çalışmaları yapılması ve tarihi mekanlar için ayrı bir destinasyon planlanması... Belki bir gastronomi okulu açılması, hatta gastronomi müzesi kurulması..." diyor ● Sayfa 14'te

Kadıköy Belediyesi, Onaranlar Kulübü ve Nike işbirliğiyle Kalamış Parkı'ndaki kaykay parkı ve sahalar rengarenk bir spor alanına dönüştürüldü. Yenileme işlemi tamamen geri dönüştürülen atık malzemelerle yapıldı ● Sayfa 13'te

Kalamış'ta spor rengarenk

Açık havada tiyatroya devam

Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın genelgesi nedeniyle etkinliklerine bir süre ara veren Sanat Parkta Festivali, genelgenin geri çekilmesiyle yeniden başladı. Özgürlük Parkı'ndaki tiyatro gösterimleri kaldığı yerden devam ediyor ● Sayfa 6'da

Kentin sokakları sahneye dönüşüyor

Beykoz Kundura ve Kadıköy Belediyesi işbirliğiyle gerçekleştirilen "Remote İstanbul" belgesel tiyatrosu, Kadıköy sokaklarını sahneye çeviriyor. Berlinli tiyatro grubu Rimini Protokoll'un projesiyle izleyiciler biraraya gelip kenti farklı bir gözle deneyimliyor ● Sayfa 7'de

“HEYBELİADA SANATORYUMU SAĞLIK KURUMU OLARAK KALMALI”

● Leyla ALP

Türkiye'nin ilk sanatoryumu olarak 1924 yılında kurulan, verem hastalarının yıllarca şifa bulduğu Heybeliada Sanatoryumu 2005 yılından beri kapalı. 84 yıl hizmet veren İsmet İnönü, Ece Ayhan, Rüştü Onur ve Rifat İlgaz gibi isimlerin tedavi gördüğü sanatoryum ve çevresindeki 200 dönümlük arazinin bir kısmı Tarım ve Orman Bakanlığı'na bir kısmı ise "İslami Eğitim Merkezi" kurmak amacıyla Diyanet İşleri Başkanlığı'na devredildi. Bina ve çevresinin yeniden sağlık tesisi olarak kullanılması için yapılan başvurular ise sürekli reddedildi. Arazinin Diyanet İşleri Başkanlığı'na devredilmesinin ardından başlayan tartışmalar ise devam ediyor. Türk Toraks Derneği arazinin Sağlık Bakanlığına devredilerek onarılması, yenilenecek aslına uygun bir hastane ve bu dönemin ihtiyaçlarına uygun olarak en kısa sürede pandemi merkezi haline getirilmesi için imza kampanyası başlatıldı.

Geçtiğimiz günlerde açıklama yapan Diyanet İşleri Başkanlığı, "Heybeliada'ya yeniden bir pandemi hastanesi yapılması halinde, söz konusu araziye iade etmeye hazır olduğumu" belirtmişti. Sağlık Bakanı Fahrettin Koca da "Bir irade ortaya konulursa sağlık amaçlı değerlendirmeyi gündemimize alabiliriz." ifadelerini kullanmıştı.

Tartışmalar sürerken İstanbul Tabip Odası (İTO), Türk Toraks Derneği İstanbul Şubesi ve Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) İstanbul İl Koordinasyon Kurulu tarafından ortak bir basın açıklaması yapıldı. 12 Eylül Cumartesi günü Heybeliada Sanatoryumu önünde yapılmak istenen basın açıklamasına polis pandemi önlemleri gerekçesiyle izin vermedi.

Heybeliada İşkelesi'nde yapılan açıklamaya Adalar Belediye Başkanı Erdem Gül, Adalar Kent Konseyi, Validebağ Savunması, SES Anadolu Şubesi ve Adalardaki kitle örgütleri üyeleri de destek verdi. Ortak basın açıklaması öncesi söz alan Adalar hastanelerini geri istediklerini söylediler.

“HEYBELİADA SEMBOLDÜR”

İstanbul Tabip Odası Başkanı Prof. Dr. Pınar Saip, Türk Toraks Derneği İstanbul Şube Başkanı Prof. Dr. Hasan Bayram ve TMMOB İstanbul İKK Sekreteri Cevahir Efe Akçelik'in söz aldığı açıklamada ortak basın açıklamasını İstanbul Tabip Odası Yönetim Kurulu Üyesi Prof. Dr. Rukiye Eker Ömeroğlu okudu.

Heybeliada Sanatoryumu'nun Cumhuriyetin ilk yıllarında çok ciddi bir sağlık sorunu olan tüberküloza karşı verilen mücadelenin sembol kuruluşu olduğu belirtilen açıklamada şu ifadeler yer verildi: "Sanatoryum adeta Türkiye'de tüberkülozun tarihini oluşturdu. Tedavi hizmetlerinin yanı sıra tıp eğitimi de veren sanatoryum, aralarında Prof. Dr. Siyami Ersek'in

Heybeliada'da bulunan Türkiye'nin ilk sanatoryumunun Diyanet İşleri Başkanlığı'na devredilmesiyle ilgili tartışmalar sürüyor. Sağlık örgütleri Heybeliada'da yaptıkları ortak basın açıklamasıyla sanatoryumun sağlık kurumu olarak kalmasını istedi

de olduğu birçok yerli ve yabancı uzman ve hekim de yetiştirdi. Bu nedenle, Dünya Sağlık Örgütü (WHO) tarafından tüberkülozda eğitim ve araştırma hastanesi olarak kabul edildi. Heybeliada'nın inşaatı, Cumhuriyet Türkiye'sinin inşasının tam bir yansımasıdır. Doğal havalandırması, mimarisi ve konumuyla tam bir örnek hastane olarak inşa edilmiştir."

2005'de Sağlık Bakanlığı kararıyla kapatılan sanatoryumla ilgili gelişmelerin sağlık örgütleri tarafından sürekli takip edildiğine dikkat çekilen açıklamada bu çabaların sonuç vermesinin sevindirici olduğu ifade edilerek şu talepler sıralandı: "Heybeliada Sanatoryumu bir sağlık kuruluşu olarak yeniden yapılmalıdır ve gerek ada halkının gerekse de ülkemizin ihtiyaçlarına göre değerlendirilmelidir. Adalar halkının sağlık ihtiyaçlarına uygun bir sağlık kuruluşu yanında, Tüberküloz ve diğer akciğer hastalıkları konusunda araştırma yapılabilecek bir tesis, kronik akciğer hastalıkları için bir rehabilitasyon merkezi vb gibi amaçlar için organize edilmelidir. Bunların yanında, bu kompleks içinde bir Tıp Tarihi ve Tüberküloz Müzesi kurularak tarihi ve kültürel kimliği yaşatılmalıdır."

“ISRARLA SAHİP ÇIKILMALI”

Sanatoryumun "Tıp Tarihi Müzesi ve Karantina Merkezi" olması için imza kampanyası başlatılan Türk Toraks Derneği'nin İstanbul Şube Başkanı Prof. Dr. Hasan Bay-

ram'a kampanya başlandığını ve sanatoryumların önemini sorduk:

“İmza kampanyasını nasıl başlattınız?”

Biz göğüs hastalıkları uzmanları orayı çok iyi biliriz. Orası bizim tarihimize. Farklı amaçlarla kullanılması için bir kampanya başlatılmı dedik. Burası hiç değilse bir müzeye dönüştürülün, bir araştırma ve eğitim kurumu olsun. Adalar halkının ihtiyacı varsa bir sağlık tesisi de yapılabilir yönünde önerilerimiz vardı. Sonra Diyanet İşleri'ne devredildiğini duyduk.

“Verem hastalığının azaldığı bir dönemde hala sanatoryumlara ihtiyaç var mı?”

Göğüs hastalıkları ile ilgili hastanelere ihtiyaç var. Ama sanatoryumların konumuna bakarsanız; doğal ortamı, havası, çevresi, her türlü hastalık ve hastane için çok uygun bir ortamı var. Dolayısıyla bu kurumlar bu yönde değerlendirilebilir. Ya da benzer amaçla rehabilitasyon merkezleri olarak değerlendirilebilir. Çok ihtiyaç var. İstanbul'da akciğer hastalıkları alanında doğru düzeyde rehabilitasyon merkezi yok. Yeni ihtiyaçlara göre bir takım değerlendirmeler yapılabilir.

Cumhuriyetin ilk yıllarında bütün olanaksızlara rağmen buralara büyük yatırımlar yapılmış. Hiç değilse bu kurumların bu ruhu yaşatılmalı. Başka ülkelerde bu kurumlar yaşattırırken bizim ülkemizde 2005'ten beri kendi kaderine terk edilmiş durumda.

“Diyanet İşleri Başkanlığı, pandemi hastanesi yapılması halinde geri verebileceğini açıkladı. Bu açıklamayı nasıl değerlendiriyorsunuz?”

Kamuoyu sahip çıkınca geri adım atmak zorunda kaldılar. Yoksa ihtiyaç bilinmiyordu da birden fark ettiler diye düşünüyorum. İnsanların ısrarla sahip çıkmaları lazım.

“Burasi pandemi hastanesi olarak düzenlenebilir mi?”

Tabii ki düzenlenebilir. Başka yerlere onca yatırım yapılacağına buradaki hazır tesisi düzenleselerdi çok daha uygun, çok daha iyi bir hastane kazanılmış olurdu.

SANATORYUMUN TARİHİ

Cumhuriyet döneminin ilk sanatoryumu olan Heybeliada Sanatoryumu, 01.11.1924'de açıldı. Sanatoryumun üst katında bir kadınlar, diğeri erkekler için ayrılan sekiz yataklı iki koğuş vardı. Alt kat ise idare ile hekim ve memurların ikametlerine ayrılmıştı. Sanatoryumun sınırları zaman içinde genişletildi, yeni yapılar yapıldı.

A ve B blokları olarak adlandırılan yapılar da mutfak, kiler, elektrik, kalorifer, kullanma ve atık su, çöp toplama ve yok etme gibi altyapı tesisleri günün koşullarına göre yenilenecek, tesislerin kurulu bir düzen içinde işletilmesi sağlandı, hastaların dış tedavilerinin yapıldığı bir dış ünite de devreye girerek hastalara hizmet vermeye başlandı. Tüm bu yapılara ek olarak 1954 yılında rehabilitasyon merkezi ve aynı yıl hemşire okulu faaliyete geçirildi. Rehabilitasyon merkezinde ustalar vasıtasıyla hastalara ayakkabıcılık, çorapçılık, fotoğrafçılık, vb. kurslar veriliyor, hastalar zanaat öğrenip meslek sahibi olabiliyorlardı. Sanatoryumun kuruluşunun 50. yılında yapılan bir araştırmaya göre, kurslara katılan yaklaşık bin kişinin yarısı meslek ve iş sahibi olmuştu.

Tüberküloz ile savaşta çığır açan, on binlerce hastanın tedavisi edildiği, yüzlerce uzman yetiştirdiği, binlerce akciğer ameliyatının yapıldığı Sanatoryum; cerrahi, KBB ve diş servisleri; bakteriyoloji-biyokimya, röntgen, patoloji-sitoloji ve solunum fonksiyon laboratuvarları; eczanesi; yardımcı hemşire okulu ve rehabilitasyon tesisleri ile tam donanımlı bir göğüs hastalıkları ve göğüs cerrahisi eğitim ve araştırma hastanesi olarak uzun yıllar hizmet verdi.

1980 öncesi tüberküloz; "devletin bakmakla yükümlü olduğu bir hastalık" olarak kabul edilip hastanenin

yakıt, gıda, elektrik, su masrafları sağlık bakanlığı tarafından ödenirken, 1980'lerde değişen sağlık politikası sonucu hastane kendi ihtiyaçlarını kendi gelirinden karşılamak zorunda bırakıldı ve yeni sisteme uyum sağlayamayan hastane maddi sıkıntı çekmeye başladı.

Sağlık Bakanlığı'nın 01.08.2005 tarihinde onayladığı bir karar. Heybeliada Sanatoryumu Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi lağvedilerek, kadroları ve tıbbi donanımları Süreyyapaşa Göğüs Kalp ve Damar Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne nakledildi. 100 kadrolu doktor ve hemşire olmak üzere 250 personeli ve 660 yatak kapasitesi olan bu emektar hastane 30.09.2005 tarihi itibarıyla kapılarını kapattı.

Boşaltıldıktan sonra iki bekkçi eşliğinde kaderine terk edilen binalar zamanla bakımsızlıktan çürümeye başladı. 18.10.2009 tarihinde A-Blok, çatısında bilinmeyen bir nedenle çıkan bir yangın sonucunda kullanılamaz hale geldi.

Kaynak: <http://www.adalar.bel.tr/haberler-sayfasi/dayurular/146/heybeliada-sanatoryumu-ve-cam-limani-hakkinda.html>

Foot Care
PodyArt
Ayak Bakım

www.podyart.com

Ayak Bakımı

Ücretsiz danışın!

Çatlak Topuk
Nasır
Kalınlaşmış Tırnak

Detaylı Bakım

(Florence Nightingale hastanesi karşısı)
Bağdat caddesi No: 84/3 Kızıltoprak İstanbul
0 216 492 0722 - 0 532 717 0378

Heybeliada Sanatoryumu'nda 1984-1998 yılları arasında görev yapan Göğüs Hastalıkları Uzmanı Prof. Dr. Benan Çağlayan, sanatoryumun bir okul olduğunu söyleyerek şöyle konuştu: "Heybeliada Sanatoryumu bir okuldur. Bu okulda ben den önce yüzlerce hekim yetişmiştir. Benden sonra da yetişmiştir. Ve bu hekimler hastanenin kendisiyle birlikte ülke sathında her yerde gerek verem savaş mücadelesinde gerekse göğüs hastalıkları ve göğüs cerrahisi konularında örnek mücadele vermiş meslektaşlarımızı yetiştirmiştir. Heybeliada Sanatoryumu bir okuldur. Hemşire okulunun binası hala orada duruyor." Sanatoryumda bir kompleks olarak hizmet veren rehabilitasyon merkezi olduğunu söyleyen Çağlayan; Sanatoryum, sadece hemşire ve hekimler için bir okul değil. Yurdun en uzak köşelerinden 30-35 kiloya düşmüş bir battaniye içinde hasta yakınlarının sırtında kapıdan içeri giren verem hastaları o kapıdan yürüyerek çıktı. Çıkarken bir de üstüne sanat kazandı. Rehabilitasyon merkezinde hastalara saatçilik, marangozluk, ayakkabıcılık gibi meslekler öğretilirdi ki çıktıktan sonra geçimlerini sağlayabilirdi, hastalıkla mücadeleleri kolaylaşıyor diye. Hastaneden pek çok insan zanaat öğrenip çıktı ve adada dükkan açtı. Hala çalışanlar var." dedi. Hastanenin 2000'li yıllarda işlevsizleştirilmeye başladığını anlatan Çağlayan, 700 yataklı hizmet veren hastanenin sağıktaki dönüşümle birlikte değişmeye başladığını belirterek "Önce kaynakları kesilip kurutularak, daha sonra da kapatılarak hizmet dışı bırakıldı." ifadelerini kullandı. Heybeliada Sanatoryumu'nun Cumhuriyetin gururu olduğunu ifade eden Benan Çağlayan Diyanet İşleri'nin "geri verebiliriz" açıklamasına ilişkin, "Burasi Sağlık Bakanlığının malıdır. Bakanlık geri almaz. Bu Diyanet İşleri'nin bir lütfü değişilirdir. Bakanlık kendi malına sahip çıkmalıdır." dedi.

SÖĞÜTLÜÇEŞME'de
AVM'YE HAYIR

yeşil alan istiyoruz

Av. Şerhil Dara ODABAŞI
Kadıköy Belediye Başkanı

kadikoy.bel.tr | 444 55 22 | /kadikoybelediye

KADIKÖY BELEDİYESİ

Dere davasında sanıklara beraat!

Şule İdil Dere'nin ölümüne ilişkin davada kamyon şoförüne 3 yıl 10 ay hapis cezası veren mahkeme, iki sanık hakkında adli para cezasına hükmederken dört sanığın ise beraatine karar verdi

● Erhan DEMİRTAŞ

Yoğurtçu Parkı'nda 13 Mayıs 2016 tarihinde İBB'ye ait hafriyat kamyonunun çarpması sonucu hayatını kaybeden üniversite öğrencisi Şule İdil Dere'nin ölümüne ilişkin dava sonuçlandı. Mahkeme, kamyon şoförü Mümin Kılıç'a "bilinçli taksirle ölüme neden olma" suçundan 4 yıl 8 ay hapis cezası verdi. Kılıç'ın cezasına indirim uygulayan mahkeme, cezayı 3 yıl 10 ay 20 güne indirdi.

DÖRT SANIK BERAAT ETTİ

İSTAÇ A.Ş.'nin yetkili ortağı sanık İbrahim Ruhi Kelleci'yi önce "taksirle ölüme neden olma" suçundan 3 yıl 6 ay hapse çarptıran mahkeme, sanığın sosyal ve ekonomik durumunu, yargılama sürecinde duyduğu pişmanlığı dikkate alarak cezayı adli para cezasına çevirdi. Sanığın 42 bin 400 lira adli para cezası ile cezalandırılmasına karar verildi. İş güvenliği uzmanı sanık Zafer Karasaçlı'ya "taksirle ölüme neden olma" suçundan önce 2 yıl 1 ay hapis cezası veren mahkeme, bu cezayı da para cezasına çevirerek sanığı 26 bin 425 lira adli para cezasına mahkum etti. Diğer sanıklar Teyfur Bingöl, Saffet Altındağ, Ergun Ata, Kamil Celal Yıldırım hakkında ise mahkumiyetlerine yeterli kesin ve inandırıcı delil elde edilemediğinden beraat karar verildi.

SORUMLULAR KORUNDU

Dava sürecinin başından beri sorumluların korunduğunu söyleyen Şule İdil Dere'nin annesi Nesrin Aslan, "Hiç şaşırmadım. Dava, bilirkişi raporları isteyerek sürdürüldü. Adaletin unutulduğu ortadayken beklenti de olmuyor ve yıkılmıyorsun. Tazelenen acıla kalıyorsun ama bu konuyu benden başkası kimse kapatamaz. Buna izin vermem." dedi.

"BU KARAR YARGININ UTANCIDIR"

Mahkemenin verdiği kararın ardından Dere ailesi de açıklama yaptı. Açıklamada, savcılık soruşturmasında belirlenen asıl sorumluların yargılamaya dahil edilmesinin, İstanbul Valiliği ve İstanbul Bölge İda-

re Mahkemesi tarafından reddedildiği vurgulanırken şu ifadelere yer verildi: "Bu karara itiraz için Temmuz 2017 tarihinde Anayasa Mahkemesi'ne yaptığımız başvuru henüz cevaplanmadı. Dosyanın Ağır Ceza Mahkemesi'ne gönderilmesi talebimiz ise yargılama boyunca reddedildi."

Şule İdil Dere davasından çıkan karar, İstanbul'u yönetenlerin utancındır. Şule İdil Dere davasından çıkan karar, hukuk sisteminin utancındır. Bu utancı biz Davutpaşa'da, Ostim'de, Soma'da, Selin Erdem davasında, sırf kâr etmek için, birilerine kâr kazandırmak için pervasızca şehrin sokaklarına parklarına gönderilen ve yüzlerce can alan hafriyat kamyonları cinayetlerinde yaşadık. Dört yılda adalet ve vicdan aradık. Dört yılda, adaletin gelmeyeceğini öğrendik. Demek ki adalet her zamankinden daha çok ihtiyaç var."

4 YILDA NELER OLDU?

Üniversite öğrencisi Şule İdil Dere, 12 Mayıs 2016 yılında Yoğurtçu Parkı'nın içindeki yaya yolunda yürürken, yaya yoluna, işaretçisi olmadan geri manevrayla giren İBB'ye ait ve İSTAÇ A.Ş. çalışanı tarafından kullanılan bir kamyon tarafından ezildi. Bilirkişi raporları İBB ve İSTAÇ A.Ş.'den üst düzey dahil 11 çalışanı sorumlu buldu. Yargılamada 16 duruşma yapıldı. Beş kez dosyada bilirkişi ve ek bilirkişi raporları alındı. Raporların tamamında Şule İdil Dere'nin kusursuz olduğu belirtildi.

Anadolu Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından hazırlanan iddianamede, ıslah çalışmasının İstanbul Büyükşehir Belediyesi Deniz Hizmetleri Müdürlüğü tarafından yüklenici firma İSTAÇ (İstanbul Çevre Yönetimi Ticaret ve Sanayi A.Ş.) şirketine verildiği kaydedilmişti. İSTAÇ A.Ş.'nin yetkili ortağı Ruhi Kelleci, şirketin Asya Yakası Kıyı Temizleme Şefi Teyfur Bingöl, şirketin iş güvenliği uzmanı Zafer Karasaçlı, İBB Çevre Koruma Kontrol Daire Başkanlığı Deniz Hizmetleri Müdürlüğünde Kıyı Temizleme Şefi Saffet Altındağ, kontrol elemanı Ergun Ata, Kamil Celal Yıldırım ile kamyon şoförü Mümin Kılıç'ın "taksirle ölüme neden olma" suçundan 2'er yıldan 6'şar yıla kadar hapisle cezalandırılması istenmişti.

Yeldeğirmenli kadınlar:

"Şiddete izin vermeyeceğiz"

Yeldeğirmenli'nde yaşayan kadınlar, her türlü şiddete hayır demek için eylem yaptı. Şiddete karşı dayanışmayı büyüteceklerini yüksek sesle dile getiren kadınlar, "Şiddete, tacize ve sömürüye izin vermeyeceğiz" diyor

● Seyhan KALKAN VAYIÇ

Rasimpaşa Mahallesi'nde (Yeldeğirmenli) yaşayan kadınlar, kadına, çocuğa, LGBT'liye, doğaya yönelik gerçekleştirilen her türlü şiddete hayır demek için eylem yaptı. Ali İsmail Korkmaz Parkı'nda 12 Eylül Cumartesi günü biraraya gelen, ellerinde "Göçmen kadınlara şiddete hayır", "6284'ü uygula", "Dayanışma yaşatır" dövizini taşıyan, "Susmuyoruz, korkmuyoruz, itaat etmiyoruz", "Dünyayı yerinden oynatacağız", "Kadınlar birlikte birlikte güçlü" sloganı olan kadınlar, ırkçılığa, erkek şiddetine, transfofiye karşı ses çıkardı.

"UYGULAYANA SÖZÜMÜZ VAR"

Mahallelerinde her türlü şiddeti engellemek için mücadele edeceklerini dile getiren, ellerinde dövizleriyle basın açıklamasının yapılacağı Duatepe Sokağa yürüyen kadınlar adına basın açıklamasını Nuray Büyükdag okudu. "Biz kadınların söylemekten vazgeçmeyeceğimiz birkaç sözümüz var" diyerek basın açıklamasını okumaya başlayan Büyükdag, şöyle devam etti: "İlk sözümüz evin içinde çocuklara, kadınlara şiddet uygulayan kimi zaman eşimiz, babamız olan, sokaklarda oturdukları kahvelerde gözleriyle, dilleriyle, fırsat bulurlarsa elleriyle taciz etmek için fırsat kollayan, kimi zaman komşumuz olan erkeklerle. Kadınların göçmenlik, yoksulluk, işsizlik gibi tüm dezavantajlarını şiddet, taciz ve sömürü için fırsata çevirme yollarını arayan kimi zaman patronumuz olan fırsatçı erkeklerle. Başta sokak canlıları olmak üzere tüm canlılara eziyet eden, yere tüküren, çöp atan, doğaya düşman, erkekliklerini taçlandıracaklarını düşünerek çetelere kul-

luk eden, dahil olan mahalle dayanışmasına zarar veren mafya heveslisi erkeklerle."

"CAN GÜVENLİĞİ İÇİN..."

Nuray Büyükdag, "Kadınlar, çocuklar, LGBT'li+lar, hayvanlar, canlılar, doğamız, mahalleimiz ve kentimiz sizin malınız, mülkünüz değil. Biz kadınlar olarak sizlerin şiddetine, tacizine ve sömürüsüne izin vermeyeceğiz. Kadınlar olarak birbirimize kenetlenmişiz. Birimize yapılan hepimize yapılmış olarak hissediyoruz. Elinize, gözüne, dilinize sahip çıkan." dedi. Büyükdag, her türlü erkek şiddetini önlemenin kamu otoritelerinin sorumluluğunda olduğunu altını çizdi, şu bilgileri ekledi: "Başta İstanbul Sözleşmesi olmak üzere erkek şiddetini önleyecek tüm yasalar ve yaptırımlar hayata geçirilmelidir. Kadınlar olarak can güvenliğimizi koruyacak olan İstanbul Sözleşmesi uygulanmalıdır." Eylem, okunan basın açıklamasının ardından son buldu.

COVID-19 Pandemi Sürecinde Kadınların Yaşadığı Sorunlar

Rasimpaşa Sosyal Hizmet Merkezi
Kadın Dayanışma Birimi
Rasimpaşa Mah. İskele Sk. No: 2 Kadıköy
0216 349 11 89 / 0216 418 21 75 / 0530 153 16 15

EVİNİZDE MİSAFİR DEĞİLSİNİZ, EV İŞİ HERKESİN İŞİ...

Covid-19 salgınında kadınların iş yükü artmış, cinsiyet temelli eşitsizlik derinleşmiştir. Çocuk bakımı, eş-partner bakımı, yaşlı-engelli bakımı, hasta bakımı, ev işleri sadece kadınların sorumluluğunda değildir. Sorumluluklar eşit paylaşılmalıdır.

kadikoy.bel.tr | 444 55 22 | kadikoybelediyesi

SİZE YEŞİLLİKLER ARASINDA EŞSİZ DENİZ MANZARASIYLA İKİNCİ BİR HAYAT VADEDİYORUZ.

Huzurevimiz uzman ekibi ile aile büyüklerin için hak ettikleri özel ilgi ve yaşam standartlarında bir ortam sunmaktadır.

Verilen hizmetler:	Hizmet Grubu:
• 24 Saat Doktor Hizmeti	Alzheimer
• 24 Saat Hemşire Hizmeti	Demans
• Fizik Tedavi Merkezi	Geriatri
• Diyaliz Hizmeti	Palyatif (Yatağa Bağlı)
• Laboratuvar Hizmeti	Parkinson
• Vakum Yardımlı Yara Tedavisi Hizmeti	ALS
• Konaklama Hizmeti	NG (Nazogastrik Sonde) ile Beslenme
• Temizlik Hizmeti	PEG (Perkütan Endoskopik Gastrostomi)
• Yemekhane Hizmeti	Bakımı
• Medikal El Ayak Ve Tırnak Bakımı	
• Sosyal Etkinlik Ve Faaliyetler	

SEÇKİN YAŞLI BAKIM VE HUZUR EVİ

Altintepe Mah. Galibpazı Cd. Cephanelik Yolu Sk. No: 5 Maltepe
Tel: 0552 388 60 10 - (0216) 388 60 10 / Web: seckinhuzurevi.com.tr

MARMARA BALIK EVİ & MARKET

Yıllardır Kadıköy halkına Marmara Balık olarak hizmet ediyoruz. Yeni bir hizmetle yine aynı yerde ailecek balık ziyafetine bekliyoruz.

Ya da ALO PAKET SERVİS ile Marmara Balık evinize ve işyerinize getiriyoruz.

Taze ve Zengin Balık çeşidi ile sizlerle!

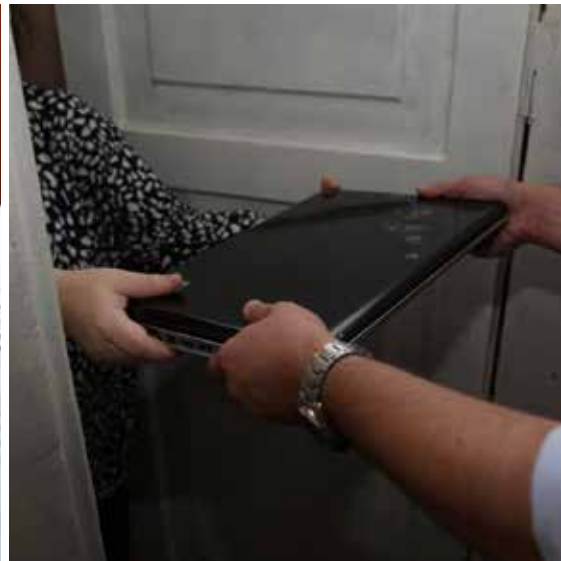
Tel: 0216 3493424

Kadıköy Çarşı Yağlıkçı İsmail sok.no:6

Eğitimde fırsat eşitliği için

“ELİNİ UZAT”

Kadıköy Belediyesi, pandemi nedeniyle uzaktan eğitim gören çocuklara bilgisayar desteği vermek için “Elini Uzat Uzakta Kalmasınlar” kampanyası başlattı

● Seyhan KALKAN VAYIÇ

Fikirtepe'de oturan 10. sınıf öğrencisinin Kadıköy Belediye Başkanı Şerdil Dara Odabaşı'na gönderdiği “Merhaba başkan amca. 15 yaşında 10. sınıf öğrencisiyim. Fikirtepe'de oturuyorum. Kardeşim de 8. sınıfa gidiyor. Uzaktan eğitim alabilmemiz için bilgisayara ihtiyacımız var.” mesajı üzerine eğitimde fırsat eşitliğinin tüm çocukların hakkı olduğu düşüncesi-

ni savunan Kadıköy Belediyesi, “Elini Uzat Uzakta Kalmasınlar” isimli dijital destek kampanyasını hayata geçirdi.

Pandemi nedeniyle evde eğitim görmesi gereken ama bilgisayarı olmayan çocuklara yardım edilecek amacıyla 8 Eylül'de başlayan kampanyada, kullanılabilir durumda olan bilgisayarlar bağışlamak isteyen vatandaşlardan alınıyor, ihtiyaç sahibi çocuklara ulaştırılıyor. Bilgi İşlem Müdürlüğü teknik ekipleri tarafından bağışlanan bilgisayarların tamiri edilmesi gerekiyorsa tamiri yapılıyor, formatlanıp eksik

parçaları eklenerek bilgisayarlar teslim ediliyor. Bağışlanan bilgisayarlarda eski ya da yeni diye bir kriter aranmıyor, bilgisayarların çalışır ve sağlam durumda olup uzaktan eğitime elverişli olması gerekiyor.

“213 KİŞİ TALEPTE BULUNDU”

Belediye bünyesindeki Halkla İlişkiler Saha Birimi tarafından yürütülen kampanya gazetemizin baskıya hazırlandığı güne kadar 61 bağışçı ile görüşme sağlandı. Bağışçıların 24'ü 53 tane bilgisayar desteğinde bulundu. Bağışlanan bilgisayarların 23 tanesi ihtiyaç

sahiplerine ulaştırılırken, Bilgi İşlem Müdürlüğü tarafından diğer bilgisayarların da kontrolleri yapılıyor. Bilgisayar desteğine ihtiyacı olan öğrencilerin listesi Kadıköy Belediyesi Sosyal Destek Hizmetleri Müdürlüğü ile birlikte hazırlanıyor. 213 kişinin bilgisayar talebinde bulunduğu kampanyaya dijital destek vermek isteyenler, **444 55 22** nolu telefondan Kadıköy Belediyesi Çağrı Merkezi'ni arayarak kayıt açtırabilir, Belediye'ye gelebilir ya da Halkla İlişkiler Saha Birimi'ni arayabilir. Bağışların sürmesi ve ihtiyacın devam etmesi halinde kampanyanın sürdürülmesi planlanıyor.

Otizm annelerinden çağrı var!

Türkiye Otizm Anneleri Topluluğu, salgının otizmlili çocukların sorunlarını derinleştirdiğini ve kaygılarının her geçen gün arttığını söyleyerek kamuoyuna ve yetkililere seslendi

● Erhan DEMİRTAŞ

Korona virüsü salgını özellikle dezavantajlı grupların sorunlarını artırdı. Tek başlarına yaşamlarını sürdürme imkanı olmayan otizmlili bireyler de salgın sürecinden en çok etkilenenlerin içinde yer alıyor. Yıllardır devletten ve yetkili kurumlardan sorunların çözümü için adım atılmasını isteyen otizmlili aileler bir kez daha seslerini duyurmak istiyor. Türkiye Otizm Anneleri Topluluğu “Otizmlili çocuklarımız için acil çözüm üretilmesini ve onlara hak ettikleri yaşam desteğinin verilmesini istiyoruz.” çağrısında bulunarak şu açıklamayı yaptı: “Otizmlili çocukların anneleri olarak kaygılarımız her geçen gün bir çığ gibi büyüyor. COVID-19 salgını çaresizliğimizi bir kez daha yüzümüze vurdu. Dere kenarlarında, ormanlarda, kentin ortasında kaybolan çocuklarımızın cansız bedenlerini bulmak bizleri kahrediyor, bakımevlerinde çocuklarımızın darp edilmesini görüyor olmaktan yaşamın her alanında insanca yaşayabilmek yerine, kötü muamele yerine evlatlarımızın hor görülmelelerinden tükenmiş. Bu mağduriyeti yaşayan birçok otizmlili çocuk annesi olarak biraraya geldik.”

“ÖFKE KRİZLERİ İLE BAŞ EDEMİYORUZ”

Otizmlili çocukların evde öfke nöbetleri yaşadığını ve ailelerin bu sorunun üstesinden gelemediğini ifade edildiği açıklamada şu görüşlere yer verildi: “Yarın ölsük, ne çocuklarımız bakabilecek biri var ne de kalabilecekleri bir yer var. Mevcutta otizmlili çocuklar için İstanbul'da 1 tane bakımevi var, bu bakımevi için sırada bekleyen 40 çocuk var. Bekleyen çocukların aileleri evlerde öfke krizleri ile baş edemez durumdadılar. Ailelerin nefes alması için destek me-

kanızmaları yok. Ülkemizde otizmlili yetişkinler için açılmış devlete ait bir bakım merkezi mevcut. Bütün otizmliler birarada. Oysaki yurtdışı örneklerine baktığımızda bakım hizmeti 4 kişilik grup evleri şeklinde, farklı engel grupları birarada, buraları sivil toplum denetliyor.”

“LÜKS DEĞİL İHTİYAÇ”

Açıklamada, çocuklar için her ilde gündüzlü ve yatılı yaşam merkezlerinin açılmasının zorunlu bir ihtiyaç olduğu vurgulanırken şöyle devam edildi: “Bu, lüks değil ihtiyaçtır. Kriz geçiren otizmliler gelecek özel merkez bulamıyorlar! Çoğunlukla yapıyalnız mücadele veren anneler çaresizlik içinde kapı kapı dolaşıyorlar. 18 yaş üstü kayıp engelli çocuklarımız da vahim kayıp kapsamına alınmıyor. Bu yüzden 24 saat bekleniyor kayıp kapsamına alınmak için.

Çocuklarıyla birlikte intihar etmeyi düşünen annelerin sayısı her geçen gün artıyor. Bu anneler, TBMM Otizm Down Komisyon raporunun sonuç kısmındaki

maddelerin hayata geçmesi için düğmeye basılması ve hızlıca uygulanmaya başlanması ile hayat bulabilirler.”

EĞİTİM ÖZELLE SINIRLI

Türkiye'de otizmliler ile ilgili kapsamlı bir çalışma olmadığı için otizmlili sayısı net olarak bilinmiyor. Önceki yıllarda yapılan araştırmalara Türkiye'deki otizmlili sayısının 550 bin civarında olduğu tahmin ediliyor. 0-14 yaş grubu aralığında otizmlili çocuk sayısı ise yaklaşık olarak 140 bin. Milli Eğitim Bakanlığı'nın verilerine göre ise Türkiye'de devlet okullarında 2 bini aşkın otizmlili çocuk eğitim görüyor. Ancak otizmlili bireylere kapsamlı bir şekilde eğitim verebilecek eğitim alanları henüz yeterli sayıya ulaşamadı.

Tohum Otizm Vakfı'nın geçtiğimiz yıl hazırladığı rapora göre, özel eğitim öğretmeni yetiştiren 32 üniversitenin 12'sinde otizm alanında uzmanlaşmaya yönelik dersler yer almıyor. Yine aynı rapora göre, otizm tanıları öğrencilere yönelik örgün eğitim seçenekleri; özel eğitim okulları, özel eğitim sınıfları ve kaynaştırma sınıfları ile sınırlı.

EYLEM PLANI HAZIRLANMIŞTI

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca 2016 yılında Otizm Spektrum Bozuklukları (OSB) Ulusal Eylem Planı hazırlanmıştı. OSB Ulusal Eylem Planı'na göre otizmlili bireylerin toplumsal hizmetlerden diğer bireylerle eşit yararlanmasını sağlamak ve bağımsız biçimde toplumsal yaşamın her alanına katılmalarını kolaylaştırmak amaçlanıyordu. Eylem planına göre, toplumun tüm kesimlerinin otizm konusunda farkındalık düzeyinin artırılması ve kurumlar arası iş birliğinin geliştirilmesi de hedefleniyordu. Aynı zamanda otizmlili bireylerin erken yaşta tıbbi tanımlarının yapılması ve izleme programları geliştirilmesi de amaçlar arasındaydı.

GEREKLİ TELEFONLAR

KADIKÖY BELEDİYESİ

Santral.....	542 50 00
Çağrı Merkezi.....	444 55 22
Evlendirme Dairesi.....	542 50 02
Alo Engelli Taksi.....	444 00 81
Evlendirme Dairesi	
Kokteyl Salonu.....	345 42 62

ACİL

İtfaiye.....	347 32 28
Emniyet Müdürlüğü.....	411 08 19
Kaymakamlık.....	330 60 99
İSKİ Kadıköy.....	345 03 04
Yangın İhbar.....	110
Polis İmdat.....	155
Elektrik Arıza.....	186
Gaz Arıza.....	187
Ambulans.....	112
Vefa Hattı.....	199
Telefon Arıza.....	121
Alo Zabita.....	153
Sağlık Danışma.....	184
Bilinmeyen No.....	11811
Cenaze Hizmetleri.....	188
İBB Beyaz Masa.....	153
Maliye.....	189

HASTANELER

Göztepe Eğt. ve Araştırma.....	566 40 00
Haydarpaşa Numune.....	542 32 32
Siyami Ersek H.....	542 44 44
Erenköy Ruh ve Sinir H.....	302 59 59
Dr. Rana Beşe Polik.....	348 40 27
Zeynep Kamil.....	391 06 80
FSM Araştırma H.....	578 30 00
Erenköy Fizik Ted. ve R.....	411 80 11

GENÇLERİMİZİ ÜNİVERSİTEYE HAZIRLIYORUZ

Belediyemizin lise mezunu öğrencilere yönelik ücretsiz üniversite hazırlık TYT-AYT kurslarına kontenjan dahilinde online kayıt alınacaktır.

19 Mayıs Gençlik ve Çocuk Eğitim Merkezi
19 Mayıs Mah. Kürkçü Sok. No: 10 Tel: 0216 362 11 05 - 0216 362 11 09

kadikoy.bel.tr | 444 55 22 | /kadikoybelediye

Online Kayıtlar Devam Ediyor

RE/MAX
YILDIZ'dan

SATILIK

Kozyatağı, BAYTUR sitesinde
Geniş giriş/Geniş salonlu
4+1

Deprem Sonrası
Üstün Kaliteli İnşaat
Büyük Yüzme Havuzu
Keyifli Bahçe Kullanımı
Her Yaşa Aktivite

Gayrimenkul Danışmanı
Yük. Müh.Mimar
Nihal Ülkücü
(0533) 646 2538
Ofis No: (0216) 380 1717

KAYIP

TMMOB Mimarlar Odası kimliğimi kaybettim. Hükümsüzdür.
Sezin Zehra BELDAĞ

T.C. kimlik kartı ve Marmara Üniversitesi hukuk fakültesi öğrenci kimliğim kaybolmuştur. Hükümsüzdür.
Cemre TUNCA

Hüseyin KALAYCI

0532 613 3158

KALAYCIOĞLU ÇATI UYGULAMA

• Ahşap Çatı	• Metal	• Osb
• Çelik	• Kiremit	• Isı Yalıtım
• Konstrüksiyon	• Galveniz	• Fileskobit
• Kenet Çatı	• Çinko	• Membran
• Kaplama	• Bakır	• Sürme
• Sandviç Panel	• Kurşun	• İzolasyon
• Atermit	• Pimaş	• Temel
• Kiremit		• Bohçalama

kalayciogluatci@gmail.com

EDEBİYAT HAYATINDAN HATIRLAMALAR – 88

Usta yazar ve şairlerin eserlerinden küçük

alıntılara yer verdiğimiz "Edebiyat Hayatından Hatırlamalar" köşesi bu hafta Arkadaş Z. Özger ile devam ediyor. Özger'in Ve Yayinevi'nden çıkan "Sakalsız bir Oğlanın Tragedyası" kitabında yer alan şiirlerden bir kaçını okurlarımızla paylaşıyoruz.

ARKADAŞ Z. ÖZGER

(8 Ocak 1948–5 Mayıs 1973)

Asıl adı Zekâî Özger'dir. Şiirlerini Arkadaş Z. Özger adıyla yayımlayan şair, Selanik göçmeni işçi bir ailenin çocuğudur. Bursa Altıparmak İlkokulu, Bursa Osman Gazi Ortaokulu ve Bursa Atatürk Lisesi'nde okudu. Ankara Üniversitesi

Siyasal Bilgiler Fakültesi Basın ve Yayın Yüksek Okulu'ndan mezun oldu. TRT'nin Ankara bürolarında çalıştı. Yayımlanan ilk şiiri "Niye Kapalı Kapılarınız- Bulamıyoruz" oldu. Kent 16, Soyut, Forum, Papirüs, Yordam, Dost, Yansınma dergileri ile Ulus gazetesinin kültür-sanat sayfalarında şiir ve yazıları yayımlandı. 29 Nisan 1973 sabahı Ankara'da, sokakta ağır yaralı bir halde bulundu, kaldırıldığı Numune Hastanesi'nde 5 Mayıs 1973'te henüz 25 yaşındayken öldü. Beyin kanamısından öldüğü belirlendi.

Arkadaşları ve ailesi beyin kanamasının nedeninin 24 Ocak 1971'de SBF yurduna yapılan polis baskınında maruz kaldığı işkenceye varan dayak ve bu sırada başına aldığı ağır darbeler olduğunu açıkladı. Ölümünün ardından şiirleri Tekin Sönmez tarafından Şiirler (Nadas Yayınları) adıyla kitaplaştırıldı. İkinci basımı Sevdadır (Mayıs Yayınları) adıyla yapılan kitap daha sonra da bu adla yayımlanmaya devam etti. Şiirleri, şairin ölümünden kırk bir yıl sonra Ve Yayinevi tarafından Sakalsız Bir Oğlanın Tragedyası adıyla yayımlandı.

SAKALSIZ BİR OĞLANIN

TRAGEDYASI

charles chaplin bir savaşta yitirdim sakalım
çıkılmazlığın grev sesi umutlarını vururken
yendirdim bıyıklarımı papağan kuşuklara
biraz elma şekeriyle kazıdım sakalım
lohusa şerbetiyle kazıdım sakalım
yanaklarım paprika lahmacun ister misiniz
al işte sana böyle yüze böyle güz
demeyin deseniz de sakal yok ya ucunda
bu güz vermedi tarla seneye bıyık kerim
ben ettim siz etmeyin sakal veririm size
iğne iplik elimde bıyık dikerim size
yanaklarım taşıtlarla kurabiye yer misiniz
Sayın bayan dursanızda gözünüzde kuş kaçmış
bu bıyık hiç gitmemiş sesinizin rengine
sakalınız uzamış inmiş ta belinize
at kuyruğu yapınız ya da örgüleyiniz
kedinizin bıyığını usturayla kesiniz
yanaklarım bileyaşısı spirto sever misiniz
yoksul ve utançağ bir müşteriyim ben
sizde güneş bulunur mu biraz/kaktüs alıcım
saksılarım yeşersin üç beş bulut verin de
çok üşüdü güneşten şizofreni olucak
çabuk olun lütfen dikenleri solucak
yanaklarım gobi çözü soğuk su içer misiniz
yüzüm eski bir artist yaşlandıkça shirley temple
elimde bir baş soğan bir baş sarımsak
ah ne kadar şakacıyız hiç hamlet oynamadınız mı
olmak ya da olmamak bütün sorun bu
yanaklarım yul bryner şimşir tarak ister misiniz

GÜNLER PERİŞAN

yırtarak geçiyor kalbimizden
hayatı da törpüleyen zaman
şuramızda birşey var
acıya benzer
umuda benzer
böyle günlerde hayat
hem acıya, hem acıya benzer

gün ölümle başlatıyor hayatı
her şafak taze bir ölünün üstünde doğuyor
her sabah ölümü anlatıyor gazeteler
sol köşede ölümü kutsallaştıran bir fotoğraf
yeni bir cinayetin röntgenini çıkartıyor
gövdeme
beynim sabırla keskin
iğdişliyor haber bültenlerini, yorumları, sahte
ölüm ilanlarını
bizim ilanlarımız çoktan verilmiştir
gelirse de bilinir nerden ve nasıl
böyle ölümün yücedir adı
ha kanağacı canım, ha gelincik tarlası
çünkü ölümün kanıdır besleyen
bir başka baharın tohumlarını
şuramızda birşey var
bizi onduran şey
acıya saran
umudu kuşatan
kalbim: kalbim mi desem
var kalbim: yaşayan ben
hayatla ölümle cinayetle
gazetelerde, radyolarda, eski üniversitelilerde
eski prof hocalarla
yaşayan ben: geç mi kaldık/kabul edemem
ah benim sevgili annem
oğlunda elbet yurtseverden
birgün bırakırda sizi yüzüstü
yüzüstü değil: elbette bizüstü
bırakır da: kötü sarmaşıkları, yaban güllerini
bırakır da: sekizyüzlük hırtları, şunları, bunları
giriverir senin sıcaklık kucağına

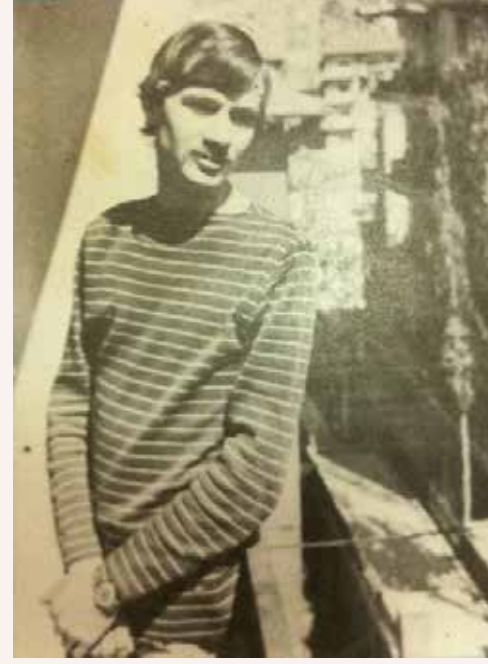
yani hem sana karşı, hem senin için
giriverir o yanılmaz tarihçinin yaprağına
ölüm mü dedim annem
ölüm senin gibi güzel annelerin
senin gibi güzel çocuklar feda etmiş
o tarih atlasında
bir kırmızı gül olur ancak
koksun diye çocukların bahçesi
şuramızda, tam şuramızda
kanseri bir virüs gibi kanımıza karışsa da
bizi yaşatan
günler perişan
işte bir bir kırıyorlar dalıylan
yeryüzünün olgunlaşan meyvelerini
çünkü biliyorlar vakit dar
oysa dalları kırılmayan ölü mü sonsuz ağaç
hayatı pekiştiren kökümüz var
dünyayı emeğe kazandırmak için
hayata ve ölüme sonsuz bir anlam veren
kanağacı sözü mü var
biz şimdi gidiyoruz gibi ya dostlar
birgün döneriz elbet
acısız, adsız
ölümsuyu sürünün
sürünün ölümsuyu
bir ölü bir dirinin kanıdır
besler hayatsuyu
şuramızda, tam şuramızda
tarihe nasıl anlatsam
ey anneleri korkutan
bizi yaşatan kan
günler perişan

AŞKLA SANA

alnını
dağ ateşiyle ısıtan
yüzünü
kanla yıkayan dostum
senin
uyurken dudağında gülümseyen bordo gül
benim kalbimi harmanlayan isyan olsun
şimdi dingin gövdende
uğultuyla büyüyen sessizlik
birgün benim elimde
patlamaya sabırsız mavzer olsun
başını omzuma yasla
göğsümde taşıyayım seni
gövdem gövdene can olsun

söyle bana ey
ölümün açıklayıcı pervanesi
hangi yavru tek başına yığittir
hangi yangın bir başına söndürülür
ah herkes susuyor
hiçkimse bilmiyor içimin yangını
ah herkes mi susuyor
kalbimi kalbine bağladım dostum
ah herkes mi susuyor
kalbi kalbimize benzeyen dostlar
bir çarım gibi bırakıyor kendini dünyaya
hayatın ateş renkli kelebekleri
bir bir tutuluyor korkunç koleksiyonlar için
ah herkes mi susuyor

bağırsam içimdeki dehşeti
hırsım deler mi toprağı
beni
acıyla onduran
dostumu
aşkla vurduran hayat
sana
yaşananla harlanan bağrımın sevdasını aktıttım
dünyanın yeni baharına
çatlarken kadim güneş

bağrım delinirken fidanların kanıyla
anamın doğurgan karnıdır diye
sevgilimin sütlemecek göğsüdür diye
dostumun üretken gülüdür diye
sana bağlandım
sana sarıldım

beni umutsuz koma
tarihle avutma beni
çünkü aşkla sinanmışım sana
sana yangınla, suyla, ateşle
ölümle, yaprakla, şiirle sinanmışım
ey yaşarken kanayan acı
şimşekli gök, tufan, kan fırtınası
uçurum kıyısında hızla büyüyen ot
yapraksız bir ölümün anısı için
körpçük kuzuların derisi için
beni tarihle avutma
umutsuz koma beni

akıtsam deliren sevdama
köpürür mü hayatı besleyen su
ey benim
yedi başlı kartalım
her başımı
bir dağ başlangıcında koyanım
senin
böyle diri bir akarsu gibi kıvrılan gövdendir
bizim aşkımızı solduranların korkusu
çünkü elbette bir su
kendini akacağı toprağın sertliğini bilir
ve suyun gövdesiyle yırtılınca toprak
artık ırmak mı ne denir
işte devrim
ona benzer bir akışın hızına denir

yarın ne olur bilirim ben
bahar gelir, otlar büyür
ölüm de yapraklanır
bir dağ bulur uzun uzun
bakarım
bir çam ağacı gölgesi
güzel kokular veren
bir damla güneş görünce
sana da gülümseyeceğim
yarın

şimdi senin uzanıp yattığın
otlarda
yarın yeni bir yeşillik
büyüyecek

PENCERE

pencereyi kapama
gök dolabilir içeri
sen neyi görebilirsin
ıslak bir bulutun ağışını mı
pencereyi kapama
kuş dolabilir içeri
sen neyi taşıyabilirsin
kırık bir dalın yükünü mü
Pencereyi aç
soluğun çıksın dışarı
sen büyütmedin mi ciğerinde onu
Kokusu hayatı yıkasın diye
Pencereyi aç
sesin sarsın dünyayı
duyulur elbet ta ötelelerden
Yürek kendini tanı

SIĞINTI KUŞU

akşam
hüznümün soluk aynası
vurduka yüreğime kanım oynasın
derinleşir acısı parmak uçlarının
kırmızı bir ölümü görmüş gibi
kanarım.

yoruldum
değiştirmekten kanını yüreğimin
hergün yeniden başlayan
çığırkan bir şarkıyı söylemekten
hergün
yeni bir şarkı bestelemekten

ben hüznün
ben gölgemin kiracı
yeni bir ev değiştirmekten.-
hergün
gövdemle büyüyen hüznümle
kimselelerden habersiz eskiyen yüreğimin
dinlemiyorlar
dinlemiyorlar şarkısını oy

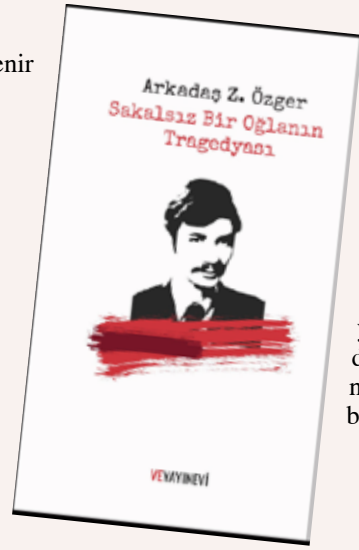
sustukça çoğalıyor tekligim

ah benim sıksa yüreğim
ah benim kimselere söz geçiremez yüreğim
ah benim
neyim kaldı elimde
ah benim
üreyemiyorum kendime

böyle niye beni
biraz yanık biraz karıncayken
şimdi eski bir enosis düşlerim
kendimi koparıyorum kendimden
yetişemiyorum.

tekligim
yorgun ve kanadı kırık kuştur
hüznün yapıklarında
gölgelendiği
kim koparır dalından
ağız açık bir gülü
kırmızı bir ölümü görmüş gibi
kanarım.

yoruldum
değiştirmekten kanını yüreğimin
ne zaman bitecek
bu hüznün.

Nasreddin'le Anadolu yolculuğu

Hüsnü Arkan'ın yeni romanı Nasreddin bizi çok iyi bildiğimiz ve sevdiğimiz Nasreddin Hoca ile birkaç yüzyıl öncesinin Anadolu'suna götürüyor

• Leyla ALP

Şahane sözleri, besteleri ve elbette sesiyile tanıdığımız Hüsnü Arkan'ın aynı zamanda bir yazar ve şair olduğunu biliyor muydunuz? İlk 1998 yılında yayımlanan "Ölü Kelebeklerin Dansı" romanı olmak üzere 10 kitabı var. 2014 yılında yayımlanan "Hırsız ve Burjuva" romanıyla 44. Orhan Kemal Roman Armağanı'nı kazandı. Arkan'ın son romanı "Nasreddin" geçtiğimiz günlerde Sia Kitap yayınlarından çıktı. Hüsnü Arkan, yeni romanıyla okuru Anadolu'ya, birkaç yüzyıl öncesinin Akşar'ına, şimdiki adıyla Akşehir'ine götürüyor. Akşehir denince pek

çok insanın aklına gelen isim elbette Nasreddin Hoca. Arkan'ın kitabının kahramanı da ta kendisi.

Cem Kızıltuğu'un çizimleriyle renklendirdiği roman Hicri 675 baharında başlıyor. Hâce yani Nasreddin Hoca, "uğursuz bir nisan sabahında" vakitsiz öten İbir Horoz'un peşine düşüp Medrese Meydanı'nda külliye kapısında asılı Zati Bey'in cansız bedenini görüyor. Akşar köylülerinin vergi toplayıcılarından olan Zati Bey ek iş olarak köle tüccarlığı yaptığından malum pek sevilen bir şahsiyet değil. Hâce Subaşı'nın askerlerine haber

vermek üzere yekinerken gözü yerdeki kanlı mendile ilişiyor. Mendili derleyip heybesine tıkıştırıyor ve uzaklaşıyor. Çünkü mendil, Hâce'nin karısı

Kalduk Hatun'un elcegiyiyle işlediği ramazan armağanlarından biri. Hâce görür görmez tanıdığı mendilden sebep, ne cesedi gördüğünü ne de mendili bulduğunu on yıl evvel öte dünyaya göç eden Hayranî Hazretleri'nin kabrindeki ahlât ağacından gayri kimseye söylemiyor. Çünkü devir öyle bir devir.

"Öyle bir devirdi ki aşık olan kanunsuzluğun sessizlikle kabulü halk arasında erdemden sayılırdı. On

yıllardır İlhanlı kılıcının önünde dikilemeyenler, dikilip de kırılanlar, sâbiler, kadınlar, ihtiyarlar, insan sürüler halinde Akşar ovasına, dağ eteklerine, en yüksek tepelere sığınanlar, korkularını da birlikte getirmişlerdi. Yeni yurtlarının yerli ahali, susmanın rıza göstermenin ve saklanmanın her çeşidini zaten tanıyor ki bu taze çeşidi benimsemeleri de zor olamıştı. Böylece güçlüklerine günden güne alışına bir toplumsal iklimi el birliği ile yaratmışlardı"

Nasreddin, hicivleriyle, hazırcevaplığı bazen de bilgeliliğiyle bazen güldüren "İnsan dediğin ekin ekin değildir, ekin ekmenin kendisidir." gibi sözleriyle de uzun uzun düşündürülen Hâce'nin maceraları arasında Selçuklularla Moğolların çirit attığı topraklardaki kanlı mücadeleleri, el değiştiren kentleri, aşkları o günlerin diliyle anlatıp bugünden o günlere bir pencere aralıyor. On üçüncü yüzyılın Akşehir'i ile bugünün Türkiye'si arasında paralellikler kurulabilen romanla aynı zamanda o yılların felsefesi, kültürü ve çeşitliliğine de tanıklık ediyor-sunuz. O günlerden bu günlere kültürel çeşitliliğin nasıl azaldığına hüznü ile izlediğiniz romanda Hüsnü Arkan arka planda merhamet kavramını da Hâce üzerinden sorguluyor.

"SANAT PARKTA" devam ediyor

Kadıköy Belediyesi'nin, Selamiçeşme Özgürlük Parkı Amfi Tiyatro'da düzenlediği 'Sanat Parkta' Festivali, 17 Eylül itibarıyla kaldığı yerden devam ediyor

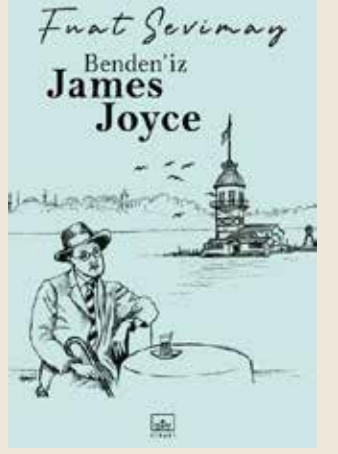
Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın 11 Eylül gecesi yayınladığı açık alanlarda tiyatro gösterimlerine ilişkin genelgesi üzerine Kadıköy Belediyesi'nin 4 Ağustos'tan bu yana sürdürdüğü Sanat Parkta Festivali'ne son verilmişti. Ancak tiyatrocular başta olmak üzere tüm sanat camiasının tepkileri üzerine Bakanlık 15 Eylül'de yeni bir genelleme yayınlamakla bu kararından vazgeçti.

Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın "Kontrollü Normalleşme Süreci Genelgesi" kapsamında sosyal mesafe ve hijyen kurallarına uyulması koşulu ile etkinliklere yeniden izin vermesinin ardından Kadıköy Belediyesi, 17 Eylül tarihinden itibaren tiyatro gösterimlerinin yapılmasına devam etme kararı aldı. 14-15-16 Eylül tarihlerinde iptal edilen etkinlikler ise yeni tarihleriyle Mobilite üzerinden satışa çıkacak.

Program şöyle:
→ 18 Eylül Cuma: Übü Hep Übü / TiyatroOps
→ 21 Eylül Pazartesi: Turşu / Kadıköy Boa Sahne
→ 22 Eylül Salı: Cardenio / Semaver Kumpanya
→ 24 Eylül Perşembe: Bir Meşrutiyet Faciası Yahut Gündüzlerimiz / Seyyar Sahne
→ 25 Eylül Cuma: Hayal Satıcısı / Aysa Prodüksiyon Tiyatrosu
→ 27 Eylül Pazar: Evlat / Luz Production & Core Production

HAFTANIN PUSULASI KİTAP

Benden'iz James Joyce

Memleketin kimine göre en güzel, kimine göre en karanlık zamanları olan Gezi Direnişi günlerinde James Joyce, Taksim'de ne yapıyor olabilir? Edebiyat tarihinin en önemli yazarlarından biri bugünlerde karşınıza çıksa ne hissederdiniz? On yıllar evvel hayatını kaybeden tanınmış bir yazar, çevirmeniyle karşılıklı sohbetin konusu yalnız edebiyat mı olur dersiniz? Yahu bunlar çapulcu mu sahiden? Yani böyle bir şey olabilir mi? "Benden'iz James Joyce" dünya edebiyatının en önemli yazarlarından biri olan James Joyce'u ve eserlerini daha iyi anlamak, hatta onunla arkadaş olmak isteyenler için bir imkan sunuyor okurlara. Fuat Sevimağ'ın kaleminden gizemli, komik ve tanıdık bir roman. (Tanıtım Bülteninden) İthaki Yayınları / 512 sf / 42 TL

Remzi Kitabevi'nin verilerine göre haftanın çok satan kitapları şunlar oldu:

- Suya Yazılan / Fazıl Say / Romancı Yayınları / 224 sf
- Bir Nefes Gibi / Ferzan Özpetek / Can Yayınları / 159 sf
- Hamamname / Murathan Mungan / Metis Yayınları / 192 sf

'den Kenardakiler ÇEVİRİMİÇİ FESTİVAL

Geçen sene Türkiye'de ilk kez gerçekleştirilen alternatif performans festivali Fringe, bu sene online ve ücretsiz!

● Gökçe UYGUN

Geçen yıl Türkiye'de ilk kez gerçekleştirilen İstanbul Fringe Festival, bu yıl COVID-19 tedbirleri kapsamında online ortama taşınıyor. Geçen sene aralarında Kadıköy'ün de bulunduğu pek çok mekanda izleyicisiyle buluşan festivali, bu sene online ortamlardan ücretsiz olarak takip etmek mümkün olacak.

Türkiye'den ve yurtdışından sanatçıları bir araya getirecek olan festival, 21-27 Eylül'de YouTube, Zoom, WhatsApp ve diğer sosyal medya mecralarından ücretsiz takip edilebilecek. Hafta boyunca izlenebilecek kayıtlı video gösterimlerinin yanı sıra canlı performanslar, atölyeler, söyleşiler ve bir de parti olacak. Dijital ortamda izlenirliği yüksek performansların bir araya geldiği festival programında, Almanya, Belçika, Fransa, Hindistan, İngiltere, İtalya, Macaristan, Romanya, Rusya, Tayvan ve Türkiye'den toplamda 12 yabancı, 3 yerli ekip olacak. Yurt dışından gelecek performansların tamamı, 21-27 Eylül günleri arasında YouTube'dan ücretsiz olarak izlenebilecek. Bu sayede tüm dünyadan izleyicilerin deneyimleyebileceği festivalde, bağımsız

Hal / Status - Işıl BİÇAKÇI

Coup de Foudre - Gıolisu

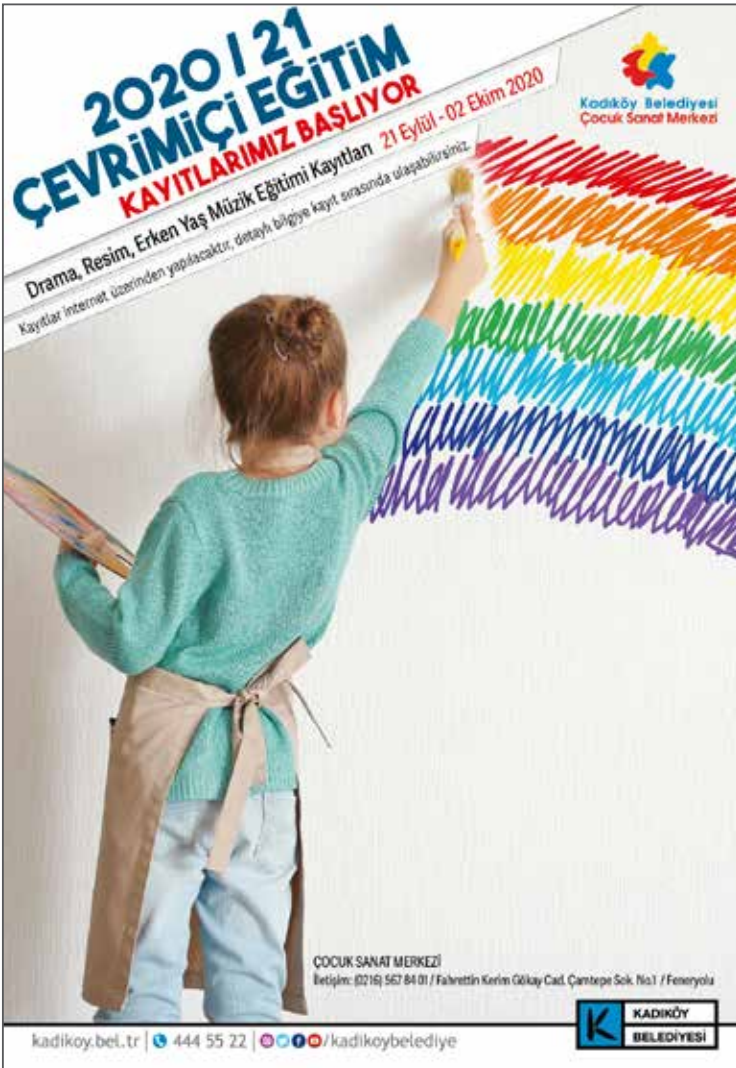
Lost in Grey / 5-huang jyoung jhe

sanat üreticilerinin bir araya gelerek deneyim ve fikirlerini paylaştıkları paneller, sanatçı-izleyici buluşmaları, online workshoplar gibi etkinlikler de yer alacak.

SANATÇILARA DESTEK FONU

İstanbul Fringe, COVID-19'dan olumsuz etkilenen performans sanatçılarına desteklemek amacıyla Fringe Destek Fonu'nu hayata geçirdi. Bu kapsamda tiyatrolar.com.tr üzerin-

den satışa açılan Fringe Destek Biletleri ile İstanbul'daki ve İstanbul dışındaki izleyiciler festivali ücretsiz takip ederken, destek olmak isteyen kişiler, önümüzdeki yıl fiziksel olarak gerçekleştirilmesi planlanan festival katılma hakkına sahip olacak, sanatçılara ve festivale fon sağlayabilecek. 1 Temmuz -31 Ekim tarihleri arasında ulaşılabilen 6 farklı kategorideki biletlerin geliri İstanbul Fringe Festival 2020 Online seçkinde yer alan sanatçılara ve festivalin 2021 çalışmalarına destek sağlayacak.

Fringe Festival Nedir?

"Alternatif", "keşfedilmemiş", "sınır" anlamına gelen Fringe'in hikayesi, 1947 yılında Uluslararası Edinburg Festivali'ne misafir olarak katılan ve gösterilerini "bir kenarda" sergileyen 8 ekip ile başladı. Bu oluşum, çağdaş gösteri sanatları alanındaki en prestijli festivallerden biri olarak görülen Edinburg Fringe'e dönüştü. Bugün Fringe Festivali, her yıl dünyanın farklı şehirlerinde 170 bin sanatçıyı, 250 farklı mekanda ve 60 bin etkinlikte, yaklaşık 19 milyon kişiyle bu-

luşturuyor. Her şehirde farklı ölçek ve formlarda düzenlenen Fringe Festivaleri alternatif ve yenilikçi işler üreten genç sanatçılara işlerini uluslararası platformda sergileme imkanı sunuyor. İstanbul Fringe Festivali, tüm dünyada olduğu gibi çeşitliliği ve özgünlüğü İstanbul'un kent dinamiği ve çok kültürlü doğasıyla buluşturmak üzere yola çıkıyor. Çoğulcu ve disiplinler arası bir temele dayanan Fringe, yeni ve dinamik olanı kültür ve sanat yoluyla arayan katılımcılarını, çoğulcu ve yenilikçi bir atmosfere davet ediyor. www.fringeistanbul.com

Yolcu Tiyatro sezonu açıyor

Yolcu Tiyatro 4. sezona giren oyunları seircisinin karşısına çıkmaya hazırlanıyor

Ersin Umur Güler'in yönetmenliğini yaptığı ve Pervin Bağdat ile başrollerini paylaştığı Kürklü Venüs, "Sahnede Yeniden Buluşuyoruz Festivali" kapsamında 25 Eylül Cuma 20.30'da UNIQ Açık hava Sahnesinde seyircisi ile buluşacak. Yönetmenliğini Ersin Umur Güler'in yaptığı, Erdem Kaynarca, Cenk Dost Verdi, Yasemin Ertoran, Burak Üzen, Elif Arman, Sercan Dede, Seyhan Gülbahar, Özlem Yılmaz'ın rol aldığı Joko'nun Doğum Günü ise sosyal mesafeli oturma düzeniyle 29 Eylül Salı 20.30'da Kadıköy Halk Eğitim Merkezinde oynanacak. Seyirciler her iki oyunun biletlerine de biletix.com'dan ulaşabilirler.

Geçen seneden devam eden Kapıların Dışında adlı oyun ile seyircisi ile buluşmaya devam edecek olan Yolcu Tiyatronun yeni sezon projesi olan Gomidas ise Kasım ayında prömiyerini yapacak.

ALBÜM

Şarkıların Ev Hali

Yeni nesil müziğin en başarılı temsilcilerinden Birkan Nasuhoğlu, Nova Norda, Canozan ve Sedef Sebüktekin 8 şarkılı ortak albüm projelerini duyurdu. Eylül ayı boyunca şehir dışında bir eve kapanarak kendilerini izole edecek dört başarılı sanatçının Universal Müzik Türkiye etiketiyle yayımlanacak albümünün adı "Şarkıların Ev Hali" olacak. Sanatçılar bu süreçte, yaşayacakları evden düzenli olarak içerikler paylaşarak hayranlarıyla etkileşimde olacaklar. Bu içerikler arasında her bir sanatçının gözünden aktarılacak ev hayatlarından kesitlerin yer aldığı video günlükleri, beste yapımı ve müzisyenlik deneyimleri üzerine soruları yanıtlayacakları videolar ve canlı konserler yer alacak. Aynı zamanda, bu bir aylık yapım süreci ve yaşantılarından kesitler 140 Journos tarafından görüntülenerek bir belgesel dönüştürülecek.

Ruhu duyan şarkılar:

- Imsh / There were tears
- Jony Groban / River
- Tracy Chapman / Sing for you

DİZİ

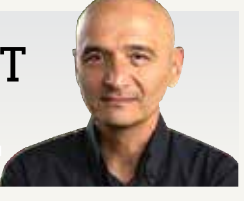

The Duchess

The Duchess, Netflix'in yeni yapımlarından. 11 Eylül'de izleyiciyle buluşan İngiltere yapımı dizi, 20-25'er dakikalık 6 bölümden oluşuyor. Biraz absürt, biraz komik, yer yer de dramatik olabilen dizi, cinsiyet eşitsizliği üzerinden yaptığı eleştirel yorumlarla dikkat çekerken günümüz modasına (her alanda; sosyal medya, günlük hayat, politika) göndermelerde bulunuyor. Katherine Ryan'ın yazıp yönettiği dizinin başrolünü de yine Ryan oynuyor. Bekar anne Katherine, aynı anda kariyerini, ergen kızını ve erkek arkadaşıyla ilişkisini idare etmeye çalışırken bir yandan da eski sevgilisinden hamile kalmayı düşündür. Katherine, eski sevgilisiyle (unutulmuş bir müzik grubunun solisti) ikinci bir çocuğu olmasını tartışır. Tek sorun? Ona tahammül edemez, bu da bazı garip olaylara yol açar. Felabag, Rita gibi dizileri sevenlerin, kayıtsız kalamayacağı düşünüldüğümüz yeni yapımlardan The Duchess...

Sinemalarda genel durum ve birkaç film önerisi

MEHMET AÇAR

Geçtiğimiz haftalarda 'Tenet', 'Mulan' ve 'Antebellum' filmlerinin sinema salonlarında gerçekleştirilen basın gösterimlerine katıldım. Covid-19 salgını sırasında, insanların sosyal hayatın birçok alanında ne kadar sursuz davrandığını gören biri olarak, katıldığım üç gösteride, kendimi toplu taşıma ya da çarşı pazar alışverişine oranla daha güvende hissettiğimi söyleyebilirim. En azından insanlarla aramdaki mesafeyi rahatça kontrol edebildiğim bir yerdedim... Ayrıca maskemi hiç çıkarmadan film seymektan rahatsız olmadım. İçerideki havanın soğutulması yerine, dışardan gelen temiz havanın salonlara verilmesi de yerinde bir önlemdi.

Pandemiye karşı var olma savaşı veren sinema salonu işletmecilerinin seyir-

cilerin güvenliği için ellerinden gelenin en iyisini yaptıklarını biliyorum. Basın gösterilerine katılmayı sürdürdüğüm ama sonuçta hiç kimeye 'Sinema salonları çok güvenli' diyebileceğim bir halk sağlığı uzmanı değilim. Risk sokağa çıktığımız anda başlıyor ve sosyal hayatın her alanında sürüyor. Sinemalar, o alanlardan sadece biri.

Gişelerden gelen sonuçlar, pandemi öncesiyle karşılaştırılmayacak kadar düşük... Dünya genelinde 200 milyon dolar hasılatı yakalayarak yapımcılarının yüzünü biraz olsun güldüren 'Tenet', Boxoffice Türkiye'deki verilere göre Türkiye'de iki haftada ancak 118 bin 219 seyirci toplayabildi. Disney'in iddialı filmi 'Mulan' ilk haftasında 11 binin altında kalırken, tüm dünyayla aynı anda gösterime giren Amerikan gerilim filmi 'Antebellum' 3 bini geçemedi. Hasta sayısının sürekli arttığı şu günlerde, önümüzdeki dönemde bu verilerin olumlu yönde değişeceğini görmek zor. İşte bu yüzden, eleştirimlerin sadece sinema salonlarında gösteri-

me giren filmler üzerine yazması pek olası görünmüyor.

Charlie Kaufman'ın yeni filmi 'Her Şeyi Bitirmeyi Düşünüyorum'un Türkiye dahil dünya genelinde uyanırdığı heyecan ve tartışma ortamı, aşısı bulunana kadar, çevrimiçi mecraların önemini koruyacağına bir göstergesi... İain Reid'in aynı adlı romanından uyarlanan film, Netflix'in ödül sezonunda adından söz ettirebilecek yapımlarından biri... Ama dar bir sinefil kitlesine seslendiği, hatta deneysel nitelik taşıdığı söylenebilir.

Pandemi döneminde çevrimiçi hizmet veren servislerin yeni filmlerinden haberdar olmamak zor. Özellikle sosyal medyada bu filmlerin yolları gözleniyor, fragmanları bile heyecan dalgasına neden olabiliyor.

Öte yandan, pandemiden önce çevrimiçi servislerde gösterime giren ama geniş kitlelerin radarına giremeyen nitelikli filmler de var. Sözelimi Netflix'in ilk orijinal filmi olarak anılan 'Beasts of no Nation'... Ailesi katledildikten sonra bir Afrika ülkesindeki iç savaşta katılan çocuk asker Agu'nun öyküsünü anlatan film, ele aldığı konuyu işleyen en iyi kurmacalardan biri olarak 2015'in öne çıkan yapımlarından biriydi.

'Parazit' ile tanıdığımız Güney Koreli sinemacı Jon-Ho Bong'un yazıp yönettiği 2017 yapımı 'Okja' da benzerine zor rastlanır bir bilimkurdu... 'İnsanlar ucuz ve kaliteli et yesin'

diye laboratuvarda geliştirilen yeni domuzlardan birini yetiştiren yaşlı çiftçi ile torunun öyküsünü anlatan 'Okja' eğlenceli ve hafif olduğu kadar politik ve derin bir film...

Dustin Hoffman, Adam Sandler, Ben Stiller başta olmak üzere ünlü oyuncularla bir araya getiren, Cannes Film Festivali'nde yarışan Noah Baumbach imzalı alternatif aile dramı 'The Meyerowitz Stories (New and Selected)'

de komediyle dram arasına gidip gelen en iyi Netflix orijinal yapımlarından biri.

Çocuk sahibi olmaya çalışan entelektüel bir çiftin öyküsünü anlatan 'Private Life' (2018) da gönül rahatlığıyla önerebileceğim filmlerden... Yönetmen Tamar Jenkins, çaresiz kaldıkları bir konuda ne yapacaklarını şaşırarak çiftin deneyimlerinden sadece inceliklerle dolu, duyarlı bir komedi çıkarmıyor; orta yaş sorunları üzerine çekilmiş belki de en samimi filmlerden birine imza atıyor.

Berlin'in belgesel tiyatrosu Kadıköy'de!

Kundura Sahne, Kadıköy Belediyesi işbirliğiyle belgesel tiyatronun tanınmış topluluklarından Berlinli Rimini Protokoll'un dünyanın farklı şehirlerinde büyük ilgiyle karşılanan "Remote X" performansını Kadıköy'e taşıyor

● Simge KANSU / Görkem DURUSOY

Kundura Sahne, çağdaş sahne sanatları alanında, yenilikçi ve disiplinlerarası bir platform yaratarak İstanbul'un kültür-sanat haritasında kısa sürede önemli bir yer edinmeyi hedefliyor. Bu doğrultuda gerçekleştirilen iş birliklerinin ilk örneği olarak, Almanya'nın özgün tiyatro topluluğu Rimini Protokoll'un "Remote X" performansını 19 Eylül - 15 Kasım 2020 tarihleri arasında Kadıköy Belediyesi'nin katkılarıyla sanatseverlerle buluşturuyor. Grubun kurucularından Stefan Kaegi'nin tasarladığı ve yönettiği projenin İstanbul uyarlaması "Remote İstanbul" adıyla Jörg Karrenbauer yönetiminde hayata geçiyor. COVID-19 salgını nedeniyle bir süredir sessiz kalan İstanbul sahnelerine karantina dönemini takiben yurt dışından gelen ilk yabancı prodüksiyon olma özelliğini taşıyor.

Rimini Protokoll

Yoğun bir araştırma sürecinin sonunda ortaya koydukları deneysel eserlerle tanınan Rimini Protokoll, "Remote X" projesini İstanbul'un dokusuna uygun olarak yeniden yorumladı ve 12 Eylül Cumartesi günü basına ve sınırlı bir izleyici grubuna projeyi tanıttı. İzleyicilerin küçük gruplar halinde biraraya gelmesiyle gerçekleşen "Remote İstanbul", Koşuyolu Manolya Parkında yolculuğa başladı. Kulaklıklardan gelen yapay bir sesle şehrin kalbine doğru yönlendirilen katılımcılardan performansın bir parçası olarak birarada hareket etmeleri, birbirlerini izlemeleri ve aynı zamanda şehrin dinamiklerini gözlemlemeleri beklendi. Kadıköy sokaklarının sahneye dönüştüğü, katılımcıların çoğu zaman oyuncu olarak yer aldığı eser; Nautilus AVM, Kadıköy Vapur İskelesi, Ayia Triada Rum Ortodoks Kilisesi, Bahariye Caddesi güzergâhında gerçekleşti ve Süreyyapaşa katlı otoparkında son buldu. Katılımcılar, yapay zekâ ile insan davranışlarını gözlemleyen, adım adım sese aşına oluyor ve yolculuk boyunca stereofonik sesler, film müzikleri gibi farklı özgül ses tasarımlarının yönlendirmesiyle şehrin dokusunu kendi tınısına dönüştürebileceğine ve şehire bambaska bir ilişki kurulabileceğine şahit oluyorlar. Yaşadığımız şehre farklı bir görsel ve işitsel boyuttan bakmamızı sağlayan "Remote İstanbul", katılımcılarının yapay zekanın hareketleri üzerindeki etkilerini sorguladığı İstanbul'un kent manzaraları eşliğinde benzersiz bir yolculuğa çıkarıyor.

"KADIKÖY SOKAKLARI SAHNE OLUYOR"

Beykoz Kundura Kültür Sanat Direktörü Buse Yıldırım, sesli tiyatro etkinliği hakkında şunları gazetemize şu açıklamalarda bulundu: "Etkinlik parkta başlıyor ve şehri görebileceğimiz yukarı bir noktada bitiyor. Bu prömiyer iyi geçti. Metni her şehre adapte ediyoruz. İstanbul kolay bir şehir değil ancak çok yakıştı. Yaşam ve şehir üzerine kurduğumuz ilişkiyi sorgulayan bir oyun oldu. Bir toplumda birey olmak, ölüm, yaşam, döngü ve bindiğimiz bütün toplu taşımalarındaki o yaşam ritmi aslında oyuna dönüştürülüyor. Kadıköy sokakları sahne, katılımcılar da oyuncu oluyor. Bildiğiniz gibi Beykoz Kundura eski bir ayakkabı fabrikası. Kazan dairesini bir sinemaya çevirmişlerdi, bu sebeple

uzun süredir kültürel çalışmalarla ağırlık veriyoruz. Bu sayede Kadıköy sokaklarını ve İstanbul'u adapte ederek farklı bir strateji belirlemek istedik."

"ŞEHRE YENİ BİR PERSPEKTİF KATUYOR"

Remote İstanbul yazarı ve yönetmeni Jörg Karrenbauer ise, projenin yaklaşık iki haftalık bir yapım süreci olduğunu söyledi ve sözlerine şöyle devam etti: "Şehirleri adapte ettiğimiz bir oyun ve İstanbul adaptasyonunu da ben yönetiyorum. İstanbul'u tanımadığım için endişelerimiz vardı ancak çok az problemle karşılaştık. Proje, şehre yeni bir perspektif katıyor. Katılımcılar her gün gittiği mekâna farklı bir bakış açısıyla yaklaşıyor. Umarım salgına rağmen bu yıl içinde seyircilerimiz katılım şansı bulurlar." **Ayrıntılı bilgi için: www.beykozkundura.com/remotistanbul**

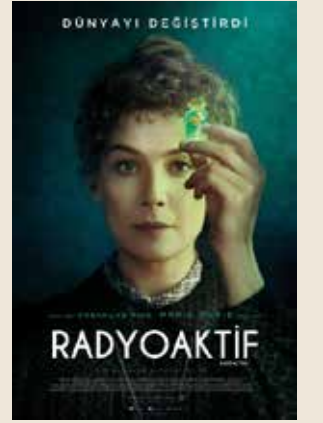
RİMİNİ PROTOKOLL

Alman tiyatro grubu Rimini Protokoll, 2000 yılında Helgard Haug, Stefan Kaegi ve Daniel Wetzels tarafından kuruldu. Projelerinde gerçekliğe yeni bir bakış açısı katabilmek için tiyatronun anlamını genişleten ekip, tiyatro çalışmalarının ötesinde bilgi ve becerilerine sahip uzmanlarla birlikte sahne çalışmaları, performans yerleştirmeleri ve ses oyunlarını geliştiriyor. Sosyal yapıları tiyatro formatına adapte etmeyi seven Rimini Protokoll'un çalışmalarının çoğunda interaktif etkileşim ve eğlenceli bir teknoloji kullanımı var. Gerçeğe dair yeni perspektifler yaratmak adına ürettikleri her eser tiyatronun sınırlarını zorlar. Rimini Protokoll genellikle sahneye koyduğu eserlerini, performatif yerleştirmelerini ve radyo oyunlarını tiyatronun ötesinde farklı alanlarda uzmanlık kazanmış, gündelik hayatın bilirdiği kişilerle beraber geliştirir.

BEYKOZ KUNDURA

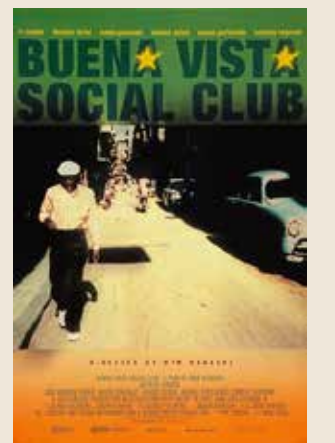
1800'lerin başında bir deri fabrikası olarak kurulan ve 1933'te ayakkabı fabrikasına dönüştürülen Türkiye'nin endüstriyel ve kültürel mirası Beykoz Kundura hem Osmanlı Devleti'nin hem de Türkiye Cumhuriyeti'nin 200 yılı aşkın kesintisiz sanayileşme planının en önemli aktörlerinden biri oldu. 2018 yılının Kasım ayında fabrikanın kalbini oluşturan Kazan Dairesi'nde kapılarını açan Kundura Sinema, sinemaya dönüştürülen endüstriyel kültürel sitenin ilk örneğini de oluşturdu. Uzun yıllardır Yıldırım Holding bünyesinde film ve dizi platosu olarak hizmet veren Beykoz Kundura, Kazan Dairesi'nin restorasyonu kapsamında Kundura Sinema'ya ek olarak açılan Kundura Sahne ve mekânın kültürel mirasına sahip çıkma amacıyla Kundura Hafıza başlığı altında yürüttüğü "Sözlü Tarih Projesi" ile birlikte, filmlerin ve hikayelerin sadece üretildiği değil, aynı zamanda izleyicisiyle buluştuğu, İstanbul'un nitelikli kültür ve sanat alanlarından birine dönüşmeyi hedefliyor.

SINEVİZYON

Radyoaktif

Radyoaktif, iki dalda birden Nobel Ödülüne layık görülen tek bilim insanı olan Marie Curie'nin, tutkulu ilişkileri, çığır açan buluşları ve bu buluşların onu ve dünyayı bekleyen sonuçlarıyla birlikte, izleri asla silinmeyecek hikâyesine doğru çıkan bir yolculuk. Marie Curie'nin kendisi gibi bilim insanı olan Pierre Curie ile tanışıp evlenmesinden sonra birlikte radyoaktiviteyi keşfeden çift, bilimi yepyeni bir yola sokar. Curie'lerin dünyayı değiştiren dehaları ve kazandıkları Nobel Ödülü, özveriyle çifte uluslararası çapta ilgi odağı yapar. Oscar adayı yönetmen Marjane Satrapi ve yine Oscar adayı oyuncu Rosamund Pike, Curie'nin çalışmalarını, dönüştürücü etkileri ve tehlikeli yan ürünleriyle 20. yüzyıla ve hayatımıza nasıl şekil verdiğini cesur bir tasvirle anlatıyor. Film 18 Eylül Cuma günü vizyonda.

Buena Vista Social Club

Wim Wenders'in ses getiren 1999 yapımı belgeseli yeniden beyazperdede. Küba'nın yaşlanan müzisyenleri unutulup gitmek üzereyken, Havana'ya giden Ry Cooder sayesinde işler değişir. Tekrar biraraya gelen müzisyenler inanılmaz yetenekleriyle dinlemeye doyum olmayan parçalar çalacak ve bir yandan da kariyerlerini baştan yaratacaklardır. Çoğu hayatını kaybetmiş olan grup üyelerinin 21 yıl önce yeniden biraraya gelişlerini tekrar izlemek için güzel fırsat. Filmin gösterim tarihi, 23 Eylül Çarşamba.

Kadıköy Sineması
Radyoaktif: 13.30, 15.30, 18.00, 20.00
Uzun Zaman Önce: 17.30
Tenet: 15.15, 19.45
Duvara Karşı: 13.00
Buena Vista Social Club: 23 Eylül - 20.00 (Radyoaktif Yirine)
Not: Kadıköy Sineması, pazartesi günleri kapalı.
Adres: General Asım Gündüz (Bahariye) Caddesi, No: 25/24, Kadıköy / 0216 337 74 00

Caddebostan Cinemaximum Budak
Yeni Mutantlar
11:15 13:45 16:15 18:45 21:15
Hadi Gedelim: 3D - Türkçe
Dublaj: 11:20 13:55 16:30 19:05
Firtınalı Soygun: 11:40 16:40 21:40
Uzun Zaman Önce: 13:35 19:00
Adres: Caddebostan Kültür Merkezi
Haldun Taner Sok. No:11 Kadıköy

Deniz ve bisiklet ulaşımı teşvik edilmeli

● Erhan DEMİRTAŞ

İstanbul İl Umumi Hıfzıssıhha Meclisi salgınla mücadele kapsamında geçtiğimiz hafta İstanbul'da bir dizi karar almıştı. Bu kararların ana maddelerini ise toplu taşımada uygulanacak kurallar oluşturdu. İstanbul Valiliği'nin aldığı karara göre, raylı sistem araçlarında (metro, tramvay vb.) koltukların tamamı ve ayakta yolcu kapasitesinin yüzde 50'sine kadar yolcu alınabilecek. Minibüs/midibüsler ile koltuk kapasitelerinde herhangi bir seyretme ve kaldırılma yapılmayan otobüslerde ayakta yolcu alınmasına izin verilmeyecek. Metrobüslerde ise üçte birine kadar ayakta yolcu alınabilecek.

Alınan kararların ardından İstanbul'daki ulaşım planlamaları tekrar gündeme geldi. İBB'nin paylaştığı verilere göre; İstanbul'da ağustos ayı sonu itibarıyla, toplu taşımada yolculuk sayısı yüzde 5,7 arttı. Günlük yolculuk 3 milyon 700 bini geçti. Yolcuların yüzde 48,1'i otobüsü, yüzde 27,9'u metro-tramvayı, yüzde 12,5'i Metrobüs'ü, yüzde 7'si Marmaray'ı ve yüzde 4,4'ü denizyolunu tercih etti. Bu bilgilere göre İstanbul'da günlük yaklaşık 4 milyon kişi toplu taşıma araçlarını kullanıyor. Bir başka dikkat çekici nokta yolcuların neredeyse yarısının otobüsler ile seyahat etmesi. Deniz ulaşımının payı ise hala çok düşük. Pekii günlük bu kadar yolcunun hareket halinde olduğu İstanbul'da ulaşım bir sorun olmaktan nasıl çıkacak? Ulaşım planları çözüm üretmekte ne kadar yeterli, daha fazla neler yapılabilir? Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Şehir ve Bölge Planlama Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Kevser Üstündağ ile konuştuk. Üstündağ, salgından sonra mevcut ulaşım planlarının geçerliliğini yitirdiğini, bu nedenle yeni planlara ihtiyaç olduğunu belirtiyor.

“FARKINDALIKLARI ARTIRDI”

◆ **Salgınla birlikte büyük şehirlerdeki ulaşım sorunu daha belirgin bir şekilde gün yüzüne çıktı. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?**

Covid -19 salgını büyük şehirlerde trafik ve ulaşım problemi yaratmadı, salgın öncelikle sağlık problemi yarattı. Ama salgın mevcutta var olan ve yıllardır çözülmemeyen trafik ve ulaşım problemlerine yönelik bazı farkındalıkları artırdı. Mevcuttaki trafik problemlerinin gündelik yaşamdaki çözümünde insanın, yayının ve bisikletin unutulduğunu keşfettirdi. Karantina günlerinde bizlere en yakındaki bakkalı, manavı, yürüme mesafesindeki kırtasiyeyi, köşe başındaki sağlık ocağını ve eczaneyi hatırlattı. Bu kriz ortamı, yıllardır ulaşım ve trafik konularında emek veren şehir plancılarının, inşaat mühendislerinin, sosyal bilimcilerin başaramadığı birçok konuyu gündeme getirdi.

◆ **Salgın biraz da araçların değil de insanların bir yerden başka bir yere erişilebilirliği özgürlüğünü ön plana çıkardı gibi. Ne dersiniz?**

Otomobil öncelikli politikalarla özel araçların kapasitesini arttırmak için genişletilen yolların, yapılan köprülerin, kavşakların, dökülen tonlarca asfaltın karantina günlerinde ulaşım sorununu çözmekte yetersiz kaldığı ortaya çıktı. Gerçek sorunun, insanın ve yayının erişilebilirliği olduğunu bize gösterdi. Aynı zamanda ihtiyaçlar belirlerken yaşadığımız çevrenin, mahallenin hesaba katılmasının gerektiği ön plana çıktı. Salgın bir başka şekilde; yürüme mesafesi, bisiklet kullanımı, kaldırım kalitesi ve yaya güvenliğinin, emniyetinin önemini, arazi kullanım kararlarıyla birlikte yeniden düşünmenin gerektiğini sorgulamaya başlattı.

“BİSİKLETLE KİTALARARASI GEÇİŞ”

◆ **Geçtiğimiz gün bir fotoğraf yayımlandı. İnsanlar maskeli ancak aralarındaki mesafe 10 santim bile değil. Sizce ulaşımda yaşanan sorunlar salgının yoğunluğunu arttırmada etkili olmuş mudur?**

Sosyal ve fiziksel mesafe ile ilgili uyarılar konusunda, değerli sağlık çalışanlarının bilgisine değer

İstanbul Valiliği'nin aldığı kararlar sonrasında sorunların bir kez daha açığa çıktığı İstanbul ulaşımını Doç. Dr. Kevser Üstündağ ile konuştuk. Üstündağ, deniz ulaşımının kapasitesinin artırılmasının ve bisiklet kullanımının yaygınlaştırılmasının önemli olduğunu vurguluyor

vermek gerektiğini düşünüyorum. Bu durumda yolculuk yapan kişilerin de kendi sorumluluklarının farkında olduğu kanısındayım. Bazı ülkelerdeki acil uygulamalara ve çözümlere bakıldığında kent içi toplu taşımada yolculuk kapasitesinin artırıldığını biliyoruz. Ana ulaşım akslarından hatlar belirleyerek özel araç yollarından en az birisini Metrobüs hattı gibi toplu taşımaya ve bisikletlere geçici olsa bile güvenli bir tasarım yaparak aktarıldığını görüyoruz. Boğaziçi Köprüsü'nde de güvenli bir yaya ve bisiklet yolu tasarlayarak toplu taşıma kullanmadan, Avrupa'dan Asya'ya / Asya'dan Avrupa'ya yürüyerek ya da bisikletle kıtalararası geçiş fırsatı vermek düşünülebilir. Neden olmasın?

◆ **Salgının birçok alışkanlığı değiştireceği söyleniyor. Sizce ulaşım yöntemlerinin değişmesi için neler gerekli, nasıl bir politika izlenmeli?**

Biliyoruz ki artık kentteki mesafe algımız değişti ve giderek çemberimiz daralıyor. Birçok alışkanlığımızı değiştirdik ve değiştirmek zorunda kalıyoruz. Evden çalışma olanaklarının artması, alışveriş merkezlerinin odağımdan çıkması, sinema ve eğlence merkezlerinin tehlikesi... Bu durum yepyeni mekânları ve yepyeni arazi kullanımını model örgülerini karıştırmaya çıkaracak. Planlama açısından gri ve tanımsız bir durum bu. Bu yüzden, her alanda yaratıcı alternatiflerin üretilmesi bu gri alanın belirsizliğini netleştirmesine neden olacak.

◆ **Peki ulaşımda?**

Ulaşımında günümüze dek değişmesi gereken birçok politika ve uygulama zaten vardı. Örneğin, sürdürülebilir ulaşım politikaları... Bu politikalar birçok ülkede hayata geçirildi. Alışkanlık kazandırmak için adaptasyon programları ve yaşam boyu eğitim paketleri ile destekler verildi.

Ulaşımın toplumsal boyutu çok önemli. Ulaşımında ve trafikte çalışan uzmanların geliştirdikleri modellerin katılımcı süreçlerle buluşması için karar süreçlerinin şeffaf ve eşgüdüm içinde gerçekleşmesi gerekiyor. Gelecek nesillerle birlikte sürecin tekrarlanabilmesi için de kalıcı, dayanıklı, ekonomik, akıllı uygulamaların hayata geçirilmesi şart diye düşünüyorum.

“DENİZ ULAŞIMINDA SEFERLER ARTMALI”

◆ **Geçtiğimiz hafta İstanbul Valiliği ulaşım konusunda bazı yeni kuralları getirdi. Ancak İBB somut verileri paylaşarak bu kuralların bu şekilde uygulanmasının mümkün olmadığını açıkladı. Çünkü İstanbul'da günde 4 milyon insan ulaşım araçlarını kullanıyor. Yani kapasite ve insan sayısı arasında büyük bir fark var. Siz bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?**

Öncelikle “insanın erişilebilirliğini” temel alan ulaşım politikalarının hayata geçmesi için tüm otoritelerin eşgüdümlü çalışması çok önemli. Hızlıca yaya ve bisiklet yönetmeliklerinin hazırlanması gerekiyor, farkındalık oluşturmak için kamu spotları ile bilgilendirme yapılmalı. Bu yaya ve bisikletli güvenliği açısından hayati bir öneme sahip. Yaya ve bisiklet özelinde gerçekleştirilecek bilgilendirmelerin mahalleler bazında da hayata geçirilmesi gerekiyor. Bu süreç çözüm üretme toplantılarıyla yürütülmeli ve çözüm kısmında ulaşım sorun yaşayanların önerileri dikkate alınmalı. Bunun gerçekleşmesi için de ulaşım sorun yaşayanların fikirlerini sunabileceği ortamların hazırlanmasına ihtiyaç var. Sivil toplum bu süreçte dahil olduğu zaman ortak çözümleri benimseyebilir, savunabilir ve uygulayabiliriz.

İstanbul özelinde deniz yollarının önemine vurgu yapmak da gerekiyor. Deniz ulaşımı araçlarının salgın sırasında diğer toplu taşıma araçlarına göre daha güvenli ve yüksek yolcu kapasiteli olduğunu gördük. Deniz ulaşımındaki araçların sadece boğaz geçişlerinde değil verimli paralel hatlara yönlendirilmesi önem-

li. Tarifeli vapur seferlerinin ve paralel seferlerin artırılması ile boğaz iskelelerini besleyen, toplu taşıma güzergahlarının yeniden düzenlenmesi çok fazla önem taşıyor. Bu alanda emek veren yetkililer, kurum çalışanları, karar vericiler, uygulayıcılar ve mahalle sakinleri birbirlerinin eksiklerinden şikayet etmek yerine çözüm önerileri üretmeyi hedeflemeliler. Sorumlulukları paylaşarak, eşgüdüm içerisinde ulaşım ve trafik sorunlarına alternatif çözümler üretebilirler.

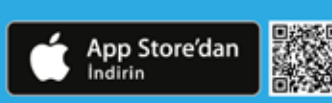
◆ **Uzun vadeli yapılmayan ulaşım planları ve konulan kurallar günlük hayatta yolcuları nasıl etkiliyor?**

2020 yılı için hazırlanmış ve hazırlığı sürmekte olan büyük ölçekli ulaşım ana planları, eylem ve stratejik planları ve çevre planları olsa da karantınadan sonra bu planlar geçerliliğini kaybetti. Aslında mevcuttaki tüm veriler buharlaştı, şimdi yeni verilere şiddetle ihtiyacımız var. Yeni verilerle hareket etmek gerekiyor. Online-çevrimiçi verilere ulaşmak eskisinden daha kolay ve onları bilgiye çevirmek gerekiyor. Ama bu bilgiyi kısa dönemde- acil ihtiyaç planları ile uygulamaya geçirmek önemli. Küçük ölçekten başlamak yani evden, sokaktan, mahalleden başlamak gerekiyor. Çözüm alternatiflerini çoğaltmak sadece toplu taşımaya, sadece özel araç kullanmaya fırsat vermek olmamalı. Bunun yerine çeşitliliği her alanda geliştirmek şart. Deniz yolu, bisiklet, scooter, gibi araçları ve alanları da ulaşım dahil etmek önemli. Ulaşım taleplerini yönetebilmek için mikro ölçekte veriye ihtiyaç var. Genç nüfusu ve evden çalışan özel sektörü de unutmamak gerekiyor. Kent içi ulaşımı tek yönlü ve tek bir kurum tarafından çözümlenmenin mümkün olmadığı açık. Özellikle vatandaşların ihtiyaçlarına ve onların önem sırasına göre çözümler üretmek ortak hedefe ulaşmak açısından çok değerli.

SAĞLIĞINIZ İÇİN

Koronavirüs salgını nedeniyle vaka sayısının hızla arttığı bugünlerde sizlerin ve çalışanlarımızın sağlığını gözetmek adına Belediye binamız ve birimlerimize “Hayat Eve Sığar” uygulamasından karekodunuzu okutarak, risk durumunuza göre giriş yapabilirsiniz.

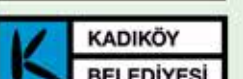
ATIK ELEKTRİK KLİ ve ELEKTRONİK

EŞYALARINIZI EVİNİZDEN ALIYORUZ

Atık eşyalarınızı size en yakın elektrikli ve elektronik atık toplama noktalarına da bırakabilirsiniz.

Atık Koordinasyon Merkezi
414 38 15

Detaylı bilgi için;
<http://cevre.kadikoy.bel.tr/>

Kadıköy'de kadınlara bisiklet eğitimi

Kadıköy Belediyesi, Hollanda Başkonsolosluğu ve Engelsiz Pedal Derneği'nin öncülüğünde, bisiklet kullanmayı kadınlar arasında daha fazla yaygınlaştırmak için kadınlara eğitimci eğitimi verildi

Kadıköy Belediyesi kadınlara yönelik düzenlediği projelerine bir yenisini daha ekledi. Avrupa Hareketlilik Haftası kapsamında pandemi sürecinde evde bulunan kadınların trafikte bisikletleri ile özgürce ulaşım sağlayabilmeleri için bir proje geliştirildi.

Projenin ilk aşamasında Kalamış Parkı'nda 12-13 Eylül tarihinde eğitimci tarafından gönüllülere, sabah saat 10.00 ile 15.00 arasında bisiklete nasıl binilmesi gerektiğinden, patlayan lastik tamir etmeye ve trafikte nasıl ilerlenmesi gerektiğine kadar farklı konularda eğitimler verildi.

Bisiklet eğitimci eğitimi başlatılarak kadınlar sertifikalarını Hollanda Başkonsolosu Bart van Bolhuis ve Kadıköy Belediye Başkanı Şerif Dara Odabaşı birlikte verdi.

Projenin ikinci aşamasında ise sertifikalarını alan gönüllü bisiklet elçileri bisiklet sürmeyi bilmeyen kadınlara bu kez kendileri bisiklet kullanımını anlatacak.

"KADINLAR SOKAKTA OLSUN İSTİYORUZ"

Konuyla ilgili açıklamada bulunan Kadıköy Belediye Başkan Yardımcısı Mustafa Oltulu, "Biz kadınların sokakta olmasını istiyoruz. Dahası bunu bisikletle beraber birleştirdiğinizde bisikletin sadece bir spor yönü olduğunu değil ayrıca bir ulaşım yönü olduğunu da biliyoruz. Bu şekilde Hollanda Başkonsolosluğu ile birlikte bir ortak proje yaptık. Bunun diğer konularda da artarak devam etmesini istiyoruz. Burada kadınlar bisikleti şehir içi daha dikkatli kullanmayı öğreniyorlar. Bununla birlikte kendi çocuklarına da öğretmek bunun daha yaygınlaşmasını istiyoruz" diye konuştu.

"HER HAFTA 10 KADIN ELÇİ"

Engelsiz Pedal Derneği üyesi Hande Karaca, "Kadın, kadına eğitim veriyoruz. Kadınlar diğer kadınlara bisiklet öğretiyorlar. O yüzden biz onlara 'bisiklet elçisi' diyoruz. Bunlar profesyonel bisikletçi değil. Kendileri bisiklet binmeyi biliyorlar. Bugün burada 10 kadın var. Bu projeye her hafta 10 kadının bisiklet elçisi haline gelmesini istiyoruz. Her 10 kadın burada iki gün boyunca eğitim alıyorlar ve sonra da mezun olarak bir elçi haline geliyorlar. Daha sonra da muhtemelen en az 3 kadına da bisiklet sürmeyi öğretmelerini istiyoruz. Bizim oluşumumuzun

ismi 'Zincir Kıran Kadınlar' dolayısıyla da kadınlarımızın zincirlerini kırmalarını istiyoruz. Bu özgürlüklerini ellerine aldıkları, ulaşım için istedikleri yerlere özgürce gidebilmelerini sağlıyoruz. Pandemi de bunun için aslında bir şekilde bize destek oluyor; çünkü pandemide insanlar biraraya gelmekten tedirgin oluyorlar. Bisiklet için biraraya gelmelerine gerek yok. Sosyal mesafelerini de koruyarak istediği yere gidebiliyorlar. Dolayısıyla zincirlerini kırmalarına yardımcı oluyor ve özgürce istediği yerlere ulaşabiliyorlar. Dolayısıyla pandemide, sadece kadınların değil herkesin bisiklet kullanmalarını istiyoruz. Bisiklet kullanırsa şehirlerde değişiyor. Şehir yapılanmaları da değişiyor" diye konuştu.

"ÖZGÜRLEŞTİRİCİ BİR ARAÇ"

Gönüllü bisiklet elçisi Didem Mahsunlar, "Bisiklet çok özgürleştirici bir araç. İnsana dost olabilecek bir şey, sadece şehir içinde değil şehir dışında da kullanılabilir. Ben çok geç öğrendim bisiklete binmeyi, şehrin bize verdiği imkânlar nedeniyle. Bana nasıl geç vakit öğretildi ise ben de, artık yapamam diyen ya da kendinden emin olmayan insanlara öncülük ediyorum. Tam bir eğitim diyemeyiz buna biz. Aslında yardımcı ve yolcu olmak istiyoruz, bisiklete binmek isteyen arkadaşlara. Yani şehrin daha çok sizin olduğunu her yere gidebilecek olduğunuzu hissettiren bir arkadaş diyelim bisiklet için. Bu dönemde daha çok bisiklet satıldı, ilgi arttı. Ayrıca daha da önemli karbon oranımızı azaltmak için arabalardan inip, bisiklete binme adına fırsat oluştu. Tabi şehrin engelleri de var ama elimizden geldiğince ve yapabildiğimizce bisiklet kullanımının artmasını istiyoruz." diye konuştu.

Metroda bisikletlilere özel vagon

Raylı sistemlerde bisikletle seyahat etmek isteyen yolcular, belirlenen saatlerde araçların son vagonlarını kullanabilecek

İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) iştiraklerinden Metro İstanbul, trafikteki araç sayısını azaltmak ve trafikte geçen saatlerin olumsuz etkilerinin önüne geçmek amacıyla araçlarda bisiklet kullanımına ilişkin yeni bir düzenleme yaptı. İstasyonlara bisikletlere yönelik yönlendirme işaretleri asıldı.

İstanbul'un bisiklet kullanımını artırması beklenen uygulamaya ile hem daha hızlı ve sürdürülebilir ulaşım imkânı sunulacak. Hem de karbon salınımı azaltılarak çevre kirliliğinin önüne geçilecek.

İstanbulcular, 16 Eylül tarihinden itibaren katlanabilir bisikletleriyle gün boyunca, katlanamayan bisikletle ise 07.00-09.00 ve 17.00-20.00 saatleri dışında trenlerin son vagonunda ek ücret ödmeden seyahat edebilecek.

Düzenlemeyle, kent içi ulaşımında intermodal bir yaklaşım ile bisiklet kullanımını artırarak sürdürülebilir kentsel hareketliliğinin desteklenmesi amaçlanıyor. Uygulama ayrıca, daha sağlıklı ve sıfır emisyonlu bir yaşama özendirme hedefini taşıyor.

Avrupa Hareketlilik Haftası'nda İSBIKE yüzde 50 indirimli

İSPARK, "Avrupa Hareketlilik Haftası" dolayısıyla kent genelindeki akıllı bisiklet istasyonlarında sürücülere yüzde 50 indirim uygulayacak

İstanbul Büyükşehir Belediyesi, "Avrupa Hareketlilik Haftası'nda" sürdürülebilir çevreci ulaşım çözümlerine katkı sağlayacak ve farkındalık oluşturacak etkinlikler düzenlemeye devam ediyor.

Avrupa Hareketlilik Haftası kapsamında; 21- 22 Eylül günlerinde İSPARK'ın Anadolu ve Avrupa yakasında bulunan akıllı bisiklet (İSBIKE) noktalarında yüzde 50 indirim uygulanacak. İSBIKE cep uygulamasını kullanarak ya da kredi kartı ile bisiklet kiralayan vatandaşlar kiralama ücretinin yarısını ödeyerek bisikletle yolculuk yapabilecek.

Avrupa Hareketlilik Haftası'nda, şehir merkezlerinde motorlu taşıt trafiğinin kısıtlanması, toplu ulaşım ve sürdürülebilir hareket alternatiflerinin teşvi ile farkındalık oluşturulması hedefleniyor. İSBIKE, İstanbul'un 145 noktasında bin 300 bisikletle hizmet veriyor.

1.-11. Sınıflar

İGSS, AKADEMİK DERSLER, YABANCI DİL, KİSİSEL GELİŞİM VE SANAT DERSLERİ

ÖRGÜN EĞİTİME
DESTEK KURSLARI

01 EYLÜL 2020 - 06 HAZİRAN 2021

ONLINE KAYIT

19 Mayıs Gençlik ve Çocuk Eğitim Merkezi / 0216 362 11 05 - 0216 362 11 09

Kuşdili Gençlik ve Çocuk Eğitim Merkezi / 0216 345 83 99 - 0216 414 31 85

KAYIT TARİHLERİ: 24 AĞUSTOS - 11 EYLÜL 2020

kadikoy.bel.tr | 444 55 22 | kadikoybelediye

**FEYZA
HEPÇİLİNGİRLER**

Köprü mü, insan mı?

Televizyonda bir bilgi yarışmasına rastlarsam takılıp kalıyordum. Gençler çıkınca bende bir gerginlik! Oturduğum yerden, "Ne olur bill! Hadi... Göreyim seni," diye yüreklendirmeye çalışıyorum yarışmacı genci. Ama olmuyor. İşte güzeller güzeli bir kızımız... Modelik yapıyormuş, yüksek okul mezunu. En yükseği hedeflediğini söylüyor. Kendisine güveni tam. Soru geliyor: "Türkiye'de Cumhuriyet'in ilanı, hangi yüzyılın ilk çeyreğinde gerçekleşmiştir?"

Seçeneklerde yüzyıllar 18, 19, 20, 21 diye sıralanmış. Cumhuriyetin hangi tarihte ilan edildiğini "1900'lü yıllarda" diye kabaca tahmin etti ve iki seçeneği eledi. 1900'lü yıllar, hangi yüzyıl demek? Bunu da bilmiyor. "20. yüzyıl" dedi ama hiç emin değil. Bir gözünü kısıp heyecan içinde bekledi. Yanıtı doğru çıkınca da derinden bir "Oh!" çekti. Müt-hiş bir sevinç...

Ne yapıyoruz biz? Hele bugünlerde... Okullar açılın mı, açılmasın mı, derdine düştük, eğitimin niteliği üstünde düşünmek kendliğinden ikinci plana itildi. Belli bir sistem bulup üstüne oturamadığımız eğitimden tümüyle vazgeçmenin eşliğinde gibiyiz. Neredeyse çocuklarımızın canları korunsun da cahil kalsalar da olur deme noktasına geldik.

Oysa yola ne kadar da kararlı çıkmıştık. Bir araştırma sırasında rastladığım bir röportajdan eğitimle ilgili bir not almıştım. Aradım buldum o notu. "Memlekete yüzlerce mühendis yetiştirilmek... Bu, yüzlerce köprü, tünel, kilometrelerce yol, sayısız bina yapmaktan daha mukaddes ve daha kıymetli bir eser vermektir."

Bu sözler dün söylenmiş olsa, bir bilim insanının açıklamaları arasında yer almış ya da muhafef partilerinden bir yetkilinin verdiği demeçte geçmiş olsa hiçbirimiz yadırgamayız. Oysa Gazeteci Yazar Hikmet Münir'in Prof. Dr. Salim Tunakan'la yaptığı röportaj'dan bu cümleler. 18 İkinci Kânun (Ocak) 1938 tarihli Yedigün dergisinde yayımlanmış. Tam 82 yıl önce. Düşünsenize Atatürk hayatta daha. Cumhuriyet'in kurulmasının üzerinden yalnızca on beş yıl geçmiş. Söylenildiği zaman yola, köprüye, tünel, hatta binaya kim bilir nasıl ihtiyaç var. Yine de onlar yerine onları yapacak insanın yetiştirilmesinin önemli olduğu dile getiriliyor, hem de büyük bir doğrulukla.

Bugün istemediğimiz kadar binamız, "duble" (!) yollarımız, geçsek de geçmesek de parasını ödediğimiz köprülerimiz, hatta sayısını bilemediğimiz kadar çok üniversitemiz var ama adlarını Nobel ödüllü Aziz Sancar'ın yanına ekleyebilen fizikçimiz, kimyacımız, makaleleriyle dünya bilim tarihine girmiş, araştırmalarıyla bilimin gelişimine katkıda bulunmuş, göğsümüzü gururla kabartan bilim insanlarımız... Onlar yok. Üstelik yolumuz bilimden epeyce farklı bir yöne kıvrılmış, o yana doğru ilerliyoruz, diyemeyeceğim) devrile yuvarlanı geliyoruz.

Öğretim birliği (tevhid-i tedrisat) yasası çoktan parçalanmış durumda. Bir yanda imam-hatip-lerin en yaygın eğitim kurumu durumuna getirilmeye çalışılması yetmemiş, çeşit çeşit tarikat gizli - açık dinsel eğitim yeriyor, öte yanda gitgide güc-ten düşen devlet okulları her bakımdan yetersiz kalmakta, düne kadar ciddi bir kazanç kapısı olan özel okullar içinde farklı amaç güdenler çok. Çağdaş bir eğitim alabilen çocuklarımız yok değil ama onların da çoğu yurt dışına gitmenin yolunu aramakta.

Üste bakıyorsunuz yüzlerce üniversite arasında dünyaya kendisini kabul ettiren üniversitemizin sayısı bir elin parmaklarını geçmiyor; alta bakıyorsunuz ilkokulun son sınıfında okumayı sökmemiş çocuğumuz var. Çocuklarımıza okuduğunu anlama becerisi kazandırmaktan yoksunuz. Eğitimde dünyadaki yerimizi gösteren istatistiklere, grafiklere baktığımızda içimiz kan ağlıyor. Yolu, köprüyü parasını bastırır yaptırırız ama insanı yetiştirmek sabır gerektirir, bilimle biçimlenmiş bir bilinç ister, akıl ister, azim ister. Bugünden yarına yetişmez insan. Bugün harekete geçilse harcanan emeğin meyvesi ancak 15 yıl sonra alınır. Tabii yönetimde öyle bir istek ve bilinç olursa. Yoksa yalnız size, bize değil ülkeye de geçmiş olsun!

Türkçe notu: Yukarıda kendim kullandığım aklıma geldi. Bir "noktasında" modası var ki hiç sormayın. "Noktasında" sözcüğündeki "-da, -de" ekini bir önceki sözcüğe getirin, anlamda hiçbir değişiklik olmazsa bu "nokta"ların sözü uzatmaktan ve do-landırmaktan başka hiçbir işlevi yok demektir. "Finansal kaynaklara erişim noktasında..." (erişimde) "Siyandırle altın işleme müsaadesi verilme noktasında..." (verilmesinde) "Yollar noktasında ve kent temizliği noktasında..." (Yollarda ve kent temizliğinde) "Koruyucu malzeme noktasında eksiklik oluştu-rmama noktasında..."

Yoksulluk derin ama görünür değil

Derin Yoksulluk Ağı, açlık sınırının altında yaşayan bireyleri görünür kılmaya ve dayanışmayı sağlamaya çalışıyor

● Evin **ARSLAN**

Derin Yoksulluk Ağı, açlık sınırının altında yaşayan bireylerle olan yardımlaşmayı sağlıyor, bireylerin yaşam koşullarını ve hikayelerini görünür kılıyor. Aralık 2019'da Çimenev gönüllüleri tarafından oluşturulan bu ağ aynı zamanda yoksulluğu bir insan hakları meselesi olarak da tartışmayı hedefliyor.

Derin Yoksulluk Ağı gönüllüsü Şevval Şener, "Derin yoksulluk" kavramının açlık sınırının altında yaşayan, en temel yaşamsal hakları ihlal edilen bireyleri kapsadığını ve bu kavramı görünür kılmayı amaçladıklarını dile getiriyor.

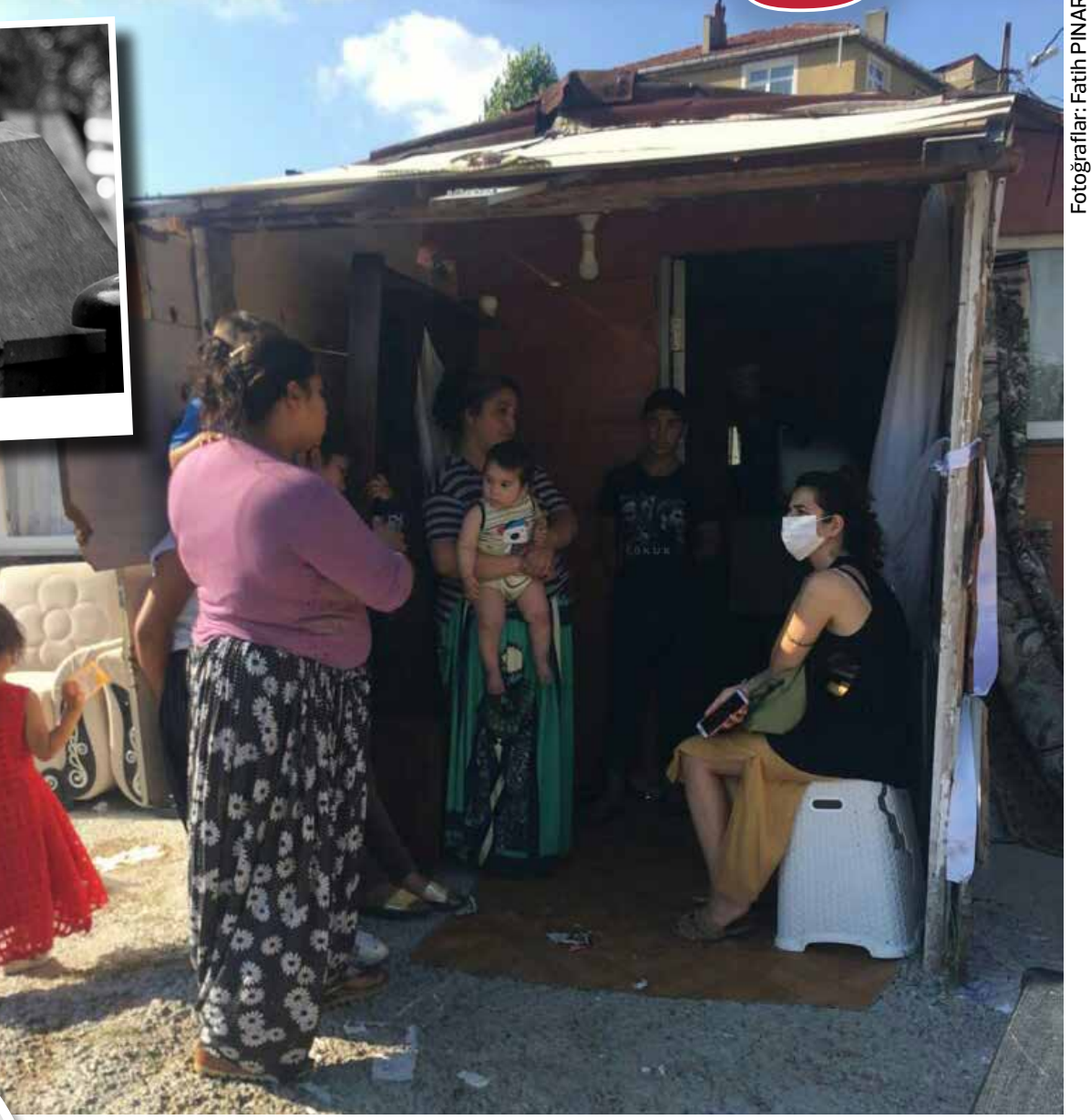
Şevval Şener, salgından sonra bazı ailelerden gıdaya dahi erişemediklerine dair telefonlar almaya başladıklarını söylüyor. Şener "Mart 2020'de ilk görünür faaliyetimiz olan #Eviden-Değiştir kampanyasını başlattık. Destekçiler online marketler aracılığı ile bu kişilerin evine doğrudan gıda desteği gönderdi, halen aktif olarak devam ediyor. Mayıs 2020'den itibaren temas içinde olduğumuz ailelerin paylaşımları üzerine günlük insan hakları hikayeleri serisini başlattık." diyor.

Ayrıca evinde tablet, tv veya internet olmadığı için uzaktan eğitime erişemeyen çocuklar için bir kampanyaya başlattıklarını ifade eden Şener, yoksul insanların ekonomik, sosyal ve kültürel haklarına ne kadar erişebildiklerine dair bir saha araştırması yaptıklarını belirtiyor. Rapor, ekim ayında çıkacak.

KOŞULLARA İNANILMIYOR

Yoksulluğun görünür olmadığını söyleyen Şener, "Çizilen toz pembe tablo yüzünden ve günlük işlerde çalışan kişilere olan bazı önyargılar sebebiyle insanlar derin yoksulluk koşullarına inanmak istemiyor. 'Belki size yalan söylüyorsunuz, nasıl televizyonu, buzdolabı, çamaşır makinesi olmaz bu devirde, mutlaka çevrede destek olanı vardır' diye düşünülebilir." diyor.

Durumun böyle olmadığını belirten Şener şöyle anlatıyor: "Taşıma su ile evin su ihtiyacını karşılayan, fatura ödeyemediği için elektriksiz yaşayan, çadırda ve barakada yaşamak zorunda kalan, çamaşırı elinde yıkayan, komşusunun buzdolabını kullanan, market ve pazar çöplerinden beslenen, bebeğine bez alamayıp poşet bağlayan, içme suyu alamadığı için musluk-tan içen, bebeğini beline bağlayıp pandemi döneminde bile çöpten kağıt toplamaya çıkan, ped alamadığı için bakkaldan bir liraya bebek bezi alıp keserek kullanmak durumunda kalan kişilerle beraber, ancak birbirimizden habersiz yaşıyoruz bu şehirde. Üstelik sayıları da hiç azımsanacak gibi değil. Niyetimiz öncelikle 'yoksulluk kalmadı', 'insanlar iş beğenmiyor', 'çocuklarını okutusalardı o zaman' diye düşünen kişilerle bir arada herkesin kulağına derin yoksulluğun sürdürülemez koşullarına dair fikir çalınması."

Fotografiar: Fatih PINAR

Durumun böyle olmadığını belirten Şener şöyle anlatıyor: "Taşıma su ile evin su ihtiyacını karşılayan, fatura ödeyemediği için elektriksiz yaşayan, çadırda ve barakada yaşamak zorunda kalan, çamaşırı elinde yıkayan, komşusunun buzdolabını kullanan, market ve pazar çöplerinden beslenen, bebeğine bez alamayıp poşet bağlayan, içme suyu alamadığı için musluk-tan içen, bebeğini beline bağlayıp pandemi döneminde bile çöpten kağıt toplamaya çıkan, ped alamadığı için bakkaldan bir liraya bebek bezi alıp keserek kullanmak durumunda kalan kişilerle beraber, ancak birbirimizden habersiz yaşıyoruz bu şehirde. Üstelik sayıları da hiç azımsanacak gibi değil. Niyetimiz öncelikle 'yoksulluk kalmadı', 'insanlar iş beğenmiyor', 'çocuklarını okutusalardı o zaman' diye düşünen kişilerle bir arada herkesin kulağına derin yoksulluğun sürdürülemez koşullarına dair fikir çalınması."

dan bağımsız yaşayabilecek kapasiteye getirmeye yönelik bir pratik yok. Bu durum da bir kısır döngüye dönüşüyor, yoksulluk ve yoksulluğa neden olan sebepler baki kalıyor, yalnızca üzerine bir yerden yama yapılmış oluyor." diyor.

Yoksulluğun ortadan kaldırılması için politik önerilerin somut, detaylı ve katılımcı bir şekilde planlanması gerektiğini belirten Şener "Yoksulluk aynı zamanda bir sosyal dışlanma ve eşitsizlik meselesi olduğu için ayrımcılığa sebep olan uygulama ve yasaların da gözden geçirilmesi gerekiyor." diye ifade ediyor.

Ağa destek olmak isteyenler Twitter ya da Instagram hesapları üzerinden mesaj atabilir veya derinyoksullukagi@gmail.com adresine mail atarak bilgi alabilir. Twitter: [@yoksulluk_ag](https://twitter.com/yoksulluk_ag) / Instagram: [@derinyoksullukagi](https://www.instagram.com/derinyoksullukagi)

"SOMUT ÖNERİLER GEREKİYOR"

Yoksulluğun bir insan hakları meselesi olarak ele alınması gerektiğini söyleyen Şener, uygulanacak politikaların yoksulluğu azaltmaya değil ortadan kaldırmaya yönelik olması gerektiğini ifade ediyor.

Ülkemizdeki sosyal hizmet politikalarının bireyi hak sahibi değil ihtiyaç sahibi olarak gördüğünü belirten Şener "Gerçekten bizim de saha deneyimimiz söylüyor ki pek çok kişi sosyal yardımlarla yaşamaya çalışıyor ama bu yardımlarla birlikte derin yoksulluk ve yoksulluk yaşayan kişileri güçlendirmeye, yardımlar-

Kadıköy'den Muş'a dayanışma örülüyor

Rasimpaşa Mahallesi Muhtarlığı ile Danişment Mahallesi Muhtarlığı, çocuklara kırtasiye malzemesi ulaştırmak için kardeşlik köprüsü kurdu. Muhtar Sultan Aksu, "Bir defter ve silgiyle dayanışmayı büyütüyor, kardeşlik köprüsüne bir tuğla koyuyoruz" diyor

● Seyhan **KALKAN VAYIÇ**

Muş Malazgirt Danişment Mahallesi'ndeki çocukların kırtasiye malzemesi ihtiyacını karşılamak için Rasimpaşa Mahallesi Muhtarlığı ile Danişment Mahallesi Muhtarlığı ele el verdi. Kadıköy'den Muş'a dayanışmayı büyütüyor sloganıyla "Kardeşlik Köprüsü Kuruyoruz" kampanyasını başlattı.

Kampanyanın bir buçuk hafta önce başladığını, eylül ayının sonuna kadar da devam edeceğini belirten muhtar Aksu, "Bir kalem, silgi, defter çocuklarımız için çok önemli. O yüzden okulda kullanılacak bütün kırtasiye malzemelerini bekliyoruz. Şu an yardımlar muhtarlığımıza gelmeye başladı. İçerisinde cetvel, çanta, oyun hamuru, defter, boya kalemleri, flüt...var. Bir defter ve silgi almak dayanışmayı büyütürken kardeşlik köprüsüne bir tuğla koymak demek. Çocukların yaşamlarını kolaylaştırmak için kampanyaya destek verilmesi bizi sevindirir." diyor. Eylül ayından sonra gelecek olan kırtasiye malzemelerini de ihtiyaçları olanlara ulaştırmayı sürdürebileceklerini dile getiren Sultan Aksu, sözlerine şu bilgileri ekliyor: "Hakkarı'den de Gülcün öğretmenimiz aradı. Onların da kırtasiye malzemesine ihtiyaçları varmış. Gelecek olan malzemelerden onlara da göndermek istiyoruz."

Kampanyanın bir buçuk hafta önce başladığını, eylül ayının sonuna kadar da devam edeceğini belirten muhtar Aksu, "Bir kalem, silgi, defter çocuklarımız için çok önemli. O yüzden okulda kullanılacak bütün kırtasiye malzemelerini bekliyoruz. Şu an yardımlar muhtarlığımıza gelmeye başladı. İçerisinde cetvel, çanta, oyun hamuru, defter, boya kalemleri, flüt...var. Bir defter ve silgi almak dayanışmayı büyütürken kardeşlik köprüsüne bir tuğla koymak demek. Çocukların yaşamlarını kolaylaştırmak için kampanyaya destek verilmesi bizi sevindirir." diyor. Eylül ayından sonra gelecek olan kırtasiye malzemelerini de ihtiyaçları olanlara ulaştırmayı sürdürebileceklerini dile getiren Sultan Aksu, sözlerine şu bilgileri ekliyor: "Hakkarı'den de Gülcün öğretmenimiz aradı. Onların da kırtasiye malzemesine ihtiyaçları varmış. Gelecek olan malzemelerden onlara da göndermek istiyoruz."

Uzaktan eğitime başlıyor!

BİR BİLGİSAYAR +1 GELECEK

Stir ve kullanmış bilgisayarlarınızı toplayın, ihtiyaç sahibi öğrencilere ulaştırınız. Sen de katıl geleceği birlikte kuralım.

Detaylı bilgi için: 444 55 22

Av. Şerdiil Dara ODABAŞI
Kadıköy Belediye Başkanı

GazeteKadıköy

Haftalık süreli yerel gazete

Kadıköy Belediyesi ve Kadıköylülere adına
Sahibi Kadıköy Belediye Başkanı

Av. Şerdiil Dara ODABAŞI

YAYIN KURULU

**Dinc ÇOBAN,
Ayten GENÇ, Leyla ALP**

Yazı İşleri Müdürü

Semra ÇELEBİ

Sayfa Tasarımı

Yasemin ÖZGÜNEŞ - Sinem HAMARAT

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Serkan OKAY

Haber Merkezi

Gökçe UYGUN - Erhan DEMİRTAŞ

Reklam Servisi

Özge ÖZVEREN MUSLU

Reklam: (216) 345 82 02

Adres: Osmanağa Mahallesi
Söğütözü Çarşı Cad.
Kalem Sok. No: 7/2 A Blok
Kadıköy
Tel: (216) 348 70 60
Reklam: (216) 345 82 02

www.gazetekadikoy.com.tr
www.facebook.com/gazetekadikoy
www.twitter.com/gazetekadikoy
E-posta: gazetekadikoy@gmail.com
Dağıtım: Mehmet Güneş (0532) 727 01 07

Baskı: İleri Basım Matbaacılık. Reklam: Tanıtım Yayın ve Teknik Hizmetleri Ticaret A.Ş.
Merkez Mah. 29 Ekim Cad. İhsas Plaza No:11 A/21 Yenibosna / İSTANBUL

Gazetemizde yayınlanan yazıların yasal sorumluluğu yazı sahibine aittir.

Aç tok, var yok... Dünya zamanları

MELTEM YILMAZKAYA

Çoğu kez duymuşsunuzdur çevrenizdekilerden "Anlatısam film olur" sözünü. Bazılarımızın hayatı gerçekten de öyle. Onca filmin konusu nereden, senden benden bizden. Kimi aşk, kimi göç, kimi savaş, kimi mücadele. Yanımızdan her gün kaç hikâye geçiyor farkında mıyız? Yanımızdan geçen çoğu insan, kafamızı kaldırdığı tarihinin görmediğimiz binalar gibi. Boyu posu rengi kalıyor aklımızda bazılarının. Bakıp görmedikimiz, tahmin edip gerçeğini bilmediğimiz binalar gibi... Öyle alışmışız ki her şeyi sınıflandırmaya, giydiği markadan, taktığı gözlükten, saçının rastasından, ayağında-ki lastik pabuçtan, hemen bir tahmin yürütürüz. Sonra pazarda tezgâh açan birinin öğretmen olduğunu duyduğumuzda, ya da şiddet gören bir kadının eğitilmiş bir olmasına şaşırıyoruz. Hayat sandığımız gibi ilerlemiyor. Hepimiz kalıplarımızla varız, kalıplar ardından ön yargılar. Hepimiz şu hayattan öğrenmek istediğimiz kadar varız. Doğar doğmaz kimliğimizin rengi de belli, zibinimizin da, hayat ne her zaman pembe ya da mavi, ne de her zaman siyah ya da beyaz. Renkler ne kadar varsa sen de o kadar var-sın, öğrendiğin kadarsın.

Vapurdan indim yürüyorum, birbirini vi-

rüs potansiyeli gören insan topluluğu, ama birbirinin dibinden de ayrılmayan. Biraz sakin ol kardeşim, vapur sana bayılmıyor, elbet yavaşınca ineceksin elbet oradan inip başka bir toplu taşımaya bineceksin. Biraz sakin biraz dingin ol. Sosyal mesafe yine yalan. Sen kendini korumazsan, kim sana özel hayatından ne yapabilir? Geçen gün haberlerde izlediğim bir minibüsten bahsetmek isterim, oturarak en fazla 12 yolcu almak zorunda minibüsün içinden 33 kişi indi. Bir minibüs dolusu 33 hikâye. Bir yerlere yetişmeye çalışan 33 insan. Herkes kendine göre haklı, karşındakine göre haklı. Ceza almamak için polise çırpınarak dert anlatmaya çalışanlar, ne yaptığının son derece farkındayken, içini onca insanla dolduran şoförün trafiğe dikkat kesildiğini, fark etmediğini söylemesi polise büyük bir rahatlıkla. Aldığın verdiğin paranın da mı farkında değilsin be adam. Herkesin bir tahmini var dönemle ilgili, biz de şaşır-dık artık neye inanacağımıza, yoğun bakım hasta sayısının artması korkutucu, sonumuz böyle böyle hayrolsun artık ne kadar olabilsen. Bugünlerden geriye kalan, renk renk maskeler... Bir yıl önce ve bir yıl sonrası artık daha çok farkında olarak yaşayacağız... İnsan kaybetmeden anlamıyor bir şeyi, maskesiz nefes almayı özlemedik mi?

Her şeyi kar bilen kapitalist sistem maskeleri de kar bildi... Artık kıyafete uygun maske takmak, bilmem kaç katlı maskele-rin koruyuculuğu, bir maskesi yüz ılradan başlayarak satmaya çalışan orta halli mar-

kalar, ki en babaları-
nın fiyatlarına bakma-
yın bile, insanı kendine
enayi hissettirmeye
birebir ama alıp takan
vapur ma, var. Madem
böyle ciddi bir süreç-
ten geçiyorsun, şu ma-
ske olayına keşke daha
katı kurallar getirilse
diye düşünüyor, otur-
duğum mekânın önün-
den karton toplayan
bir çocuk geçiyor. Dol-
duğu karton çulvalı
kendinin iki katı. Uzak-
tan izliyorum. Karton-
ları bastı çuvala, taşa
oturdu. İnsanları izli-
yor. Durdurma yiyen sevgi-
lleri, bebek ara-
başındaki çocuğuna gül-
lücükler saçan an-
neyi, kendi yaşına yakın
çocukların giydiği
ayakkabıları izliyor. Ayağında bir terlik var,
üstünde bir şort bir tişört, maskesi yok
yavrurumun. Yanına gittim, şurada yemek yiyor
gel bir şeyler atıştırımlı dedim. Yok
abla, üstüm çok kirli dedi, dedim gel olmaz
bir şey, gelmedi. Yüzündeki o hali görse-
niz, biraz mutlu biraz utangaç. Oturup orada ye-
mek istemedi. Tamam dedim bekle, geliyo-
rum. Birkaç dakika sonra bir pakette yanına
gittim, öyle de zayıf ki ne yiyor ne içiyor bu
çocuk diye düşünüyorsun. Bu arada konu-
şmasında bir tuhaflık var, bir aksan var, çok
net anlamıyorum dediklerini. Nerelisin
dedim, klasik bizim toplumdaki diyalog başlat-
ma sorusudur biliyorsunuz. Afganistanlı-
mı, iki yıl önce gelmişler İstanbul'a, ondan

büyük bir abisi, iki de
kız kardeşi varmış. Kâ-
ğıt, karton toplayarak
yaşamaya çalışıyorlar-
mı. Babayı anlatıyorlar
işrarla. Üstüne var-
madım ben de. Yanım-
da yedek maske var-
dı, dedim bak hastalık
var ortada koru ken-
dini, tak şu maskeyi.
Maskeyi takarken de
utandı, hiç maske tak-
mamış bunca zaman-
dım. Yavrurum karnını
zor doyuruyor, maske
mi düşünsün. Gülmeye
başladı sonra, dedim
ne oldu, komik geldi
abla dedi, gülüştük,
sarıldım sonra ona,
dedim hadi ye yemeğini
bak soğuyacak. Sonra
birkaç kere daha denk
geldim Rexx'in o ta-
raflarda oluyor genelde.
Esmer, zayıf, 1.55 boy-
larında boncuk gözlü bir
oğlan. Denk gelirsiniz
iki laf edin, sizin de onun
da günü lyi geçsin.

Başta hikâye dedim ya. Hepimiz bir hikâye. Bu evlat buraya nasıl geldi, dili az çok öğrenene kadar neler çekti, kim ona nasıl davrandı. Hepsi bir hikâye konusu işte. Abisi, geleceğin onlara ne getireceğini asla bilmeyecekleri iki kız kardeş. Hepsi evlat ayrı da, son yıllarda kız çocukları için olan kaygımı size nasıl anlattırırım bilmiyorum. Onca emekle büyütüp okut, kim kıymetini bilir, hayat onu nereye çeker bileme. Her gün annelik duygusundan uzaklaşırken ben... Bazen düşünüyorum mesela ço-

çuğmuş, büyümüş, oyuncu olmak istemiş annesi gibi. Aman Allah. Ona gel de anlat şimdi, yavrurum bu ülkede sanata yeterince değer verilmiyor, bak bir pandemi bile ödeyemediler, sanatla uğraşıyorsan işin zor, üstelik söyleyecek sözün varsa işin daha da zor, söyleyemeyeceksin. Artık dünya arz talep dünüyası, bunun biraz da dışına çıkarsan bedelini ödeyeceksin. Yok yok valla şu an bana göre değil. Evladı olanlara büyük sabır, güç kuvvet diliyorum. Oyunculuk sevdalisi kardeşlerim arkadaşlarım, bana kızacaksınız belki ama, anem derdi ki kızmı bir mesleğin olsun yine tiyatroya yap, hatta 90 yaşındaki anneannem hala sen ne oldun diyor, oyuncuyum diyorum, ee başka diyor. Yani diyecemiz o ki, anne-nem dünyalar kadar kızsam da yaş geçtikçe ona benzeyorum. Zor zamanlarımız için bir b planımız yok, gördük. Bu sevdamdan vazgeçin demiyorum da, çok sevdalı değilseniz çok pişman olursunuz diyorum. Aşk bittince sevgilinin her şeyi batmaya başlar ya aynı o hesap.

Ben sevdamla açım tokum, ben sevdamla varım yokum, şartlar ne olursa olsun, ağaçların arasından gökyüzünü gördüğüm yataklar camının kenarındayım. Son satırlarımı yazarken size. Ah diyorum bazen, keşke yüz yüze gelsek de dertleşsek. Kimde ne varsa olmayana verse, kiminde akıl kiminde ekme kiminde vicdan... "Komşusu aç yatan, bizden değildir"le büyümedik mi biz?

... dedim, hadi ye yemeğini bak soğuyacak. "Sağol abla, kızkardeşlerime götür-
ceğim." dedi.

Kadıköy'de 83 mekân 6 aydır kapalı

Kadıköy'deki 300'ün üzerindeki eğlence mekânının 83'ü altı aydır kapalı. Aynı işi yaptıkları halde bazı işletmeler mekânlarını açabiliyorken bazılarının hala izin yok. Bu süreci kaldıramayıp mekânlarını tamamen kapatanlar da var

● Firat FISTIK

İşleri Bakanlığı'nın 15 Mart'ta yayınladığı genelgele ile "korona virüsü salgınından vatandaşları korumak ve salgının yayılmasını engellemek için" Sağlık Bakanlığı ile yapılan değerlendirme sonucu, vatandaşların yakın mesafede bulunarak hastalığın bulaşma riskini artırdığı göz önünde bulundurularak diskotek, bar ve gece kulüpleri kapanmıştı. Bu tedbir, 16 Mart itibarıyla işleme kondu.

Kadıköy'deki birçok eğlence mekânının etkilendiği tedbir 1 Haziran'da normalleşme takviminin açıklanmasıyla gevşetildi. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın 1 Haziran'da kabine toplantısı sonrası açıkladığı normalleşme adımlarına göre restoranların, kafelerin, pastanelerin, kıraathanelerin, çay bahçelerinin ve dernek lokallerinin belirlenen kurullar çerçevesinde açılmasına karar verilmişti. Ancak bar, meyhane, gece kulübü gibi eğlence mekânlarının yanı sıra nargile kafeler, bu haktan yararlanamadı.

Kadıköy, 300'ün üzerinde eğlence mekânı, barın olduğu bir ilçe ve İstanbul'un kültür-sanat ve eğlence alanında Beyoğlu ile birlikte merkezlerinden biri. Kadıköy'deki bar işletmecileri ve çalışanlar, ilk tedbirleri destekleyerek mekânlarını kapattıklarını söylerken, normalleşmeyle birlikte kendileriyle aynı işi yapan bazı mekânların restoran ruhsatı olduğu için açıldığını, kendi işletmelerinin ise sadece bar ruhsatı olduğu için açılmadığını belirtiyor.

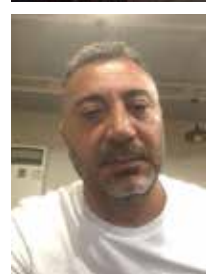
KREDİYLE AYAKTA KALIYORLAR

83 mekân 6 aydır kapalı. Birçok işletme kredi çekerek ayakta kalmaya çalışırken, bu kapanmayla mücadele edemeyip kapanan mekânlar da var. İşletmeciler, bu mekânlarda yaklaşık bin personelin çalıştığını söylerken, kendi mekânlarının da diğer işletmeler gibi belirlenen kurullar çerçevesinde açılacağını belirtiyor.

Moda Eğlence Yerleri Kültür ve Dayanışma Derneği (Moda-Der) Başkanı Günay Önalın, mart ayında alınan önlemleri esnaflar olarak desteklediklerini söylerken normalleşmenin ardından açılmamalarını anlatıyor: "1 Haziran'daki kısmi açılımlar bizi hayal kırıklığına uğrattı. Pandemi'nin sorumlusu haline geldik. Sadece Kadıköy'de 83 işletme açılmadı. Ne amaçla-

nıyor, hala anlamış değiliz. 83 işletme aslında 83 ile sınırlı değil. Geçen günlerde Moda-Der olarak yaptığımız bir araştırmayla yaklaşık bin kişinin bu durumdan zarar gördüğünü tespit ettik. Tabii ki bu sadece Kadıköy'de, Türkiye genelini siz hesaplayın. İlk aylarda salgının güzel yönetildiğini düşünmemize yol açan hassasiyetler, nedense 1-2 ay sonra dogmalara, ezberlere kurban edildi. Toparlanmakta güçlük çeken sağlık sistemi batıyor. Hala gece 24.00'ten sonra kesilen müzikle, işletmeleri açmama mücadele edildiği iddia ediliyor. Bu süreçte mağdur olan bin kişi için umarız sesimizi duyarlar."

Kadıköy Esnaf Derneği (KADIDER) Başkanı ve Çarşı Meyhane'nin sahibi Tuncay Savaş ise mekânı altı aydır kapalı olan işletme sahiplerinden. Savaşlı "Bar ruhsatıyla diğer barsatlar arasındaki tek fark, ruhsatın faaliyet konusu içerisinde müzik yayını izininin de bulunması"

derken, artık mekânı tümden kapatmayı düşündüklerini anlatıyor: "Kadıköy'deki bar işletmecileri olarak çeşitli girişimlerde bulduk derdimizi anlattık ama sonuç alamadık. Kadıköy kalabalık bir yer ve genel olarak sosyal mesafe kurallarına uyulmuyor, önlemler çok zayıf. Vatandaş, salgın bitmiş gibi bakıyor. Durum gittikçe kötüye gidiyor ve açılmakla ilgili bir ümidimiz de kalmadı. Biz mekânımızı tümden kapatmayı düşünmüyoruz."

"MAĞDUR OLANLAR KÖKLÜ MEKÂNLAR"

Kadıköy barlar sokağı olarak bilinen Kadife Sokak, yıllardır özellikle gençlerin İstanbul genelinde en uğrak yerlerinden biri. Bu sokakta 20 yılı aşkın bir süredir faaliyet gösteren Arkaoda ve Bina'nın ortaklarından Levent Ayber, özellikle bu süreçte mekânlarla ilgili alınan tedbirlerin en fazla köklü işletmelerin vurdugunu düşünüyor.

Ayber, bunun nedenini şöyle belirtiyor: "Bütün bu süreçte hem çalışanlarımızı destek olmaya çalıştık hem de devam eden kira benzeri ödemelerimizi kredi

çekerek yapmaya çalıştık. Normalleşme adımları atılsa da bizim gibi ruhsat alma tarihi 2001 öncesi olan ve ruhsatlandırılması Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından yapılan işletmelerin hiçbiri açılmamış oldu. Oturma düzeninden çalışma şartlarına kadar bütün kuralları belirlenmiş olarak hizmet vermemiz mümkünken maalesef altı aydır işletmelerimiz kapalı. Bu konuda CİMER ve İşçileri Bakanlığı'na yaptığımız itirazlara cevap dahi almadık. Bürokratik hata olarak kabul ettiğim bu durumdan ötürü, Kadıköy'de alternatif kültür, sanat, eğlence denince akla gelen kökleşmiş mekânlar açılmıyor. Kapalı olanlar en köklü olan işletmeler."

"DEVLET DESTEĞİ YETERSİZ"

İki işletmede 37 sigortalı personelin çalıştığı söylenen Ayber, devlet desteğinin yetersiz kaldığı görüşünde: "Verilen devlet desteğinin yetersizliği nedeniyle kendi kaynaklarımızı kullandık. Malum bizim sektörde çalışanların genellikle hem yaş hem de bu işte geçirdiği çalışma süresi oldukça kısa olduğu için büyük çoğunluğuk kısa çalışma ödeneğinden faydalanamadı. Aylık 1000 lira civarında olan ücretsiz izin desteğiyle yaşamaya mahkum kaldılar. Biz işverenler de sadece bazı vergilerin ertelenmesi dışında

TAKSİM'DE DE BİRÇOK MEKÂN KAPANIYOR

Eğlence mekânlarının yanı sıra tiyatrolar ve kafeler de oldukça zor zamanlar geçiyor. Mekân kapanmalar Kadıköy'ün yanı sıra, kira bedellerinin yüksek olduğu Beşiktaş, Beyoğlu gibi yerlerde de yoğun olarak yaşanıyor. Son olarak, tiyatro göstermelerinin, atölyelerin yapıldığı Toy İstanbul, twitter hesabı üzerinden mekânı kapattıklarını duyurdu. Yine Taksim Beyoğlu'nda Altın Plak, Arsen Lüpen, Birdy Pera, Klein Garden, Kulüp, Müsterek, The Bar, Ziba gibi köklü işletmeler de altı aydır kapalı ve birçoğuk iflas noktasına gelmiş durumda. Refik Meyhanesi, Kumbara Kafe, Asma Altı, Anahit Sahne gibi mekânlar da pandemi sürecindeki tedbirleri dayanamarak tümden kapanmak zorunda kalan mekânların bir kısmı. Etkinlik ve eğlence sektörünün pandeminin sorumlusu haline getirildiğini savunanlar, ayrıca sosyal medya platformlarından geçtiğimiz hafta profillerini kırmızı renge büründürerek durumda tepki gösterdiler.

hiçbir destek almadık."

Yaşanan durumu "bürokratik hata" olarak nitelenen Ayber, bu konuda adım atılmazsa bu mekânlar da üretimlerini sergileyen sanatçıların da bu durumdan etkilendiğini söyleyerek sözlerini sonlandırıyor.

COVID-19, MESLEK HASTALIĞI MI?

Dünyanın birçok ülkesinde korona virüsü meslek hastalığı olarak sayılırken ülkemizde Covid-19 testi pozitif çıkan sigortalı çalışanlar iş kazası ve meslek hastalığı sigortası kapsamında değerlendirilmiyor. SGK'nın genelgesine meslek örgütleri karşı çıkıyor

● Fırat FİSTİK

Meslek örgütleri ve sendikalar, sadece sağlık çalışanları için değil, çalıştığı yer ve iş gereği korona virüsüne maruz kalan işçiler için de yasaların uygulanması ve meslek hastalığı sayılmasından yana.

Korona virüsüne yakalanan bir işçi için hastalık, meslek hastalığı olarak sayılırsa sağlık giderlerinin tamamı karşılanıyor, işçi iş göremez raporu alması durumunda tazminat hakkından faydalanan, hayatını kaybedenlerin yakınlarına ise maaş bağlanıyor. Bunun aksi durumlarda ise işçiler tazminat hakkını kaybediyor, hakları ödenmiyor, yakınları herhangi bir hak talep edemiyor.

Dünya Sağlık Örgütü de dahil olmak üzere birçok uluslararası kuruluş, korona virüsünün meslek hastalığı olarak sayılmasının gerektiğini açıklarken, İtalya, Fransa, Belçika, Güney Afrika, Kanada, Malzya gibi ülkelerde hastalık meslek hastalığı statüsüne kavuşmuş durumda.

YASA NE DİYOR?

Ülkemizde 6331 sayılı İş Sağlığı ve İş Güvenliği Kanunu'nda meslek hastalığı, "Mesleki risklere maruziyet sonucu ortaya çıkan hastalık" olarak tanımlanıyor. 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nda ise şöyle bir tanım var: "Sigortalının çalıştığı veya yaptığı işin niteliğinden dolayı tekrarlanan bir sebeple veya işin yürütüm şartları yüzünden uğradığı geçici veya sürekli hastalık, bedensel veya ruhsal engellilik halleridir."

Türkiye'de SGK'nın yayınladığı genelgenin yasaya aykırı olduğunu savunan, mevcut yasalar gereği korona virüsünün meslek hastalığı sayılması gerektiğini düşünen kurumlardan Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçiler Sendikası'ndan (SES) Av. Sevil Hıncal'ın sorularımıza yanıtladı.

İlk günlerden itibaren alınan ve alınmayan tedbirlerle salgının Türkiye'de bir işçi sınıfı hastalığına dönüştüğünü söyleyen Hıncal, gelinen süreci şöyle özetledi: "Evde kal çağrılarının yapıldığı ilk dönemde evde kalma olanağı olmayıp işçi sağlığı tedbirlerinin alınmadığı koşullarda çalışmaya zorlanan veya bugün yine yetersiz tedbir ve kontrollerle çalışmaya mecbur edilen emekçiler, salgından daha fazla etkilenmektedir. Sağlık emekçileri de salgından en fazla etkilenenler arasında. Bu durum DİSK'in, SES'in açıkladığı verilerle de görünür halde. Salgının kamu emekçileri ve işçiler açısından görünür olan ölümcül sonuçları 'koronavirüs meslek hastalığı sayılmalı mıdır' sorusunun değil de 'iktidar neden hala emekçilerin sosyal güvencelerini yok sayacak düzenlemelerde ısrarcı olmaktadır', 'işçiler/emekçiler neden salgına karşı korunmamaktadır' sorularını daha fazla sormamız zorunlu kılıyor."

"MEVZUATA GÖRE MESLEK HASTALIĞI"

SGK'nın 7 Mayıs 2020 tarihli genelgesine değinen Hıncal, "SGK'nın yasal yükümlülükleri yok sayan genelgesine karşı SES adına iptal davası açtık. Bu genelge ile korona virüsüne yakalamp hakkını aramak isteyenlerin

başvuru süreçlerini zorlaştırmak, emekçileri yıllarca sürecektir tespit davaları ile yıldırarak yasal haklarından vazgeçirmek isteniyor. Çalışma koşullarına ilişkin gerekli tedbirler alınmazken iş kazası ve meslek hastalığı tespitiyle birlikte doğacak hukuki, cezai, idari ve politik sorumluluklardan kaçmak istiyorlar. Oysa var olan mevzuat kapsamında değerlendirme yapıldığında korona virüsü zaten meslek hastalığı olarak tanımlanıyor." dedi.

Yukarıda belirtilen iş kanunlarına göre korona virüsünün, meslek hastalığı tanımına uyduğunu belirten Hıncal, aksi yöndeki tartışma ve düzenlemelerin yasal sorumluluklardan kaçmak isteyen sermayenin bir çabası olduğunu düşünüyor.

HANGİ HAKLARI VAR?

Hıncal, korona virüsünün meslek hastalığı sayılması durumunda ortaya çıkan hakları ise şöyle açıklıyor: "İş kazası ve meslek hastalığı durumunda sigortalıya tanınan kimi mali haklar var. Bu haklar geçici iş göremezlik süresince günlük geçici iş göremezlik ödeneği verilmesi, sürekli iş göremezlik geliri bağlanması, iş kazası veya meslek hastalığı sonucu ölen sigortalının hak sahiplerine, gelir bağlanması, gelir bağlanmış olan kız çocuklarına evlenme ödeneği verilmesi, iş kazası ve meslek hastalığı sonucu ölen sigortalı için cenaze ödeneği verilmesi gibi haklar. İşyerlerinden tedbirleri almayanların hukuki, cezai ve idari sorumluluğundan da doğmasına neden olabilir. Gerekli koşulların oluşması durumunda salgına yakalanan kişilerin veya yakınlarının tazminat hakkı oluşur, meslek hastalığı ve iş kazası tespitleri hukuki ve cezai süreçlerde de etkili olur."

Şu anda salgının devam ettiğini ve birçok yerde insanca çalışma koşullarının olmadığını vurgulayan Hıncal, işçilerin iş kazası ve meslek hastalığı kayıtlarının yapılması konusunda ısrarcı olması gerektiğini, sağlık kurum bildirim yapmıyor ise bireysel olarak posta yoluyla veya elden SGK'ya başvuruda bulunması gerektiğini söylüyor.

"ENFEKTE SAĞLIK ÇALIŞANI ARTIYOR"

Şu anda enfekte olan sağlık çalışanı sayısının 1 Haziran öncesine göre 10 kat arttığını iddia eden Hıncal, şu anda hastanelerdeki durumu şöyle anlatıyor: "Bakanlığın son verilerine göre de vakaların yüzde 11'i sağlık emekçisi. Enfekte sağlık emekçisi sayısının hızla artmasının birden fazla nedeni var. Genel anlamda salgına karşı alınması gereken tedbirlerin alınmadığı koşullarda sağlık emekçileri hem salgınla hem de sağlık sisteminin piyasalaştırılmasının sonuçlarıyla mücadele ediyor. Birinci basamak sağlık hizmetlerinin çökertilmesi, yetersiz sağlık kurumları, yeterli sağlıkçı ataması yapılmaması gibi yapısal sorunlar temel nedenler arasında. Yapısal sorunlarla birlikte salgın sürecinin yönetilmesine ilişkin aksaklıklar da devam ediyor. SES Ankara Şubesi'nin şehir hastanesi özelinde yaptığı açıklamada yer verilen kimi sorunlara değinecek olursak; sağlık emekçileri temassal kapsamlarda değerlendirilmemektedir, temassal olan sağlık emekçileri çift maske ile çalıştırılmaya devam edilmektedir. Covid-19 tanılı sağlık emekçileri raporlarının 5. ve 7. günde bulgulan yok ise iş yoğunluğu bahane edilerek, söz gelirken işlerine geri çağrılmaktadır, yaygın ve sürekli gösteren test ve taramalar yapılmamaktadır, sağlık emekçilerinin sayı yetersizliği nedeniyle iş yükleri artmaktadır, taşeron şirketler aracılığıyla çalıştırılan sağlık işçilerine gerekli ve nitelikli koruyucu ekipman verilmemektedir. Daha da arttırılabilecek bu ve benzeri sorunlar pek çok sağlık kurumunda benzer şekillerde yaşanmaktadır."

Korona virüsünün meslek hastalığı sayılması konusu Türk Tabipleri Birliği (TTB) heyeti ile Sağlık Bakanı Fahrettin Koca'nın toplantısında da gündeme gelmiş, Koca, bu konuda çalışma yürütüldüğünü söylemişti.

Psikolooglardan dayanışma eli

Toplumsal Dayanışma İçin Psikologlar, salgın sürecinde çalışma koşulları ağırlaşan sağlık çalışanlarına, işten çıkarılan kişilere ve bu süreçte evdeki iş yükü artan kadınlara sürekli ücretsiz psikolojik destek hizmeti veriyor

● Erhan DEMİRTAŞ

Toplumsal dayanışma için dönem dönem çalışmalar yapan Toplumsal Dayanışma İçin Psikologlar (TODAP) salgın sürecinde çalışma koşulları ağırlaşan sağlık çalışanlarına, işten çıkarılan kişilere ve bu süreçte evdeki iş yükü artan kadınlara sürekli ücretsiz psikolojik destek hizmeti sunmaya başladı. Toplumsal olaylar sonrasında daha önce de benzer çalışmalar gerçekleştiren psikologların bu hizmetini TODAP üyesi İpek Demirok ile konuştuk.

TELEFON VE İNTERNET ÜZERİNDEN
Psikologlar tarafından yürütülen psikolojik destek çalışmalarının pandemi koşulları nedeniyle internet üzerinden çeşitli programlar kullanılarak ya da telefon aracılığıyla yürütüldüğünü ifade eden Demirok, "Biz de bu çalışma için benzer kaynakları kullanıyoruz. Bu yöntemle Türkiye'nin farklı yerlerinden başvurulara da danışmanlık hizmeti ulaştırıyoruz. Görüşmeler, başvurucu ve danışmanın uygun gördüğü şekilde dört ile sekiz seans arasında sürdürülüyor. İlk olarak hastanede çalışan hekimler, hemşireler, hastabakıcılar, temizlik işçileri gibi tüm sağlık personeline yönelik olarak başlattığımız çalışmayı, yaz döneminde pandemi dolayısıyla diğer alanlarda da çalışma koşulları değişen, risk altında çalışmaya devam eden veya işini kaybeden kişilerin başvuracağı şekilde genişlettik. Bu dönemde ev içi emeği artan kadınların da başvurusuna açmış olduk. Halen bahsi geçen tüm gruplara ücretsiz psikolojik danışmanlık hizmeti sunuyoruz." dedi.

"SOSYAL DESTEKTEN MAHRUMLAR"
Amaçlarının toplumsal dayanışmanın sorumluluğuna yerine getirmek olduğunu belirten Demirok, sağlık çalışanlarının yaşadığı sorunları şu sözlerle özetledi: "Sağlık çalışanlarının yaşadıkları zorlukların çoğu var olan sağlık sisteminin sorunlarından kaynaklanıyor. Sağlık çalışanlarının zorluklarını kendilerinden ve meslek emek örgütlerinden dinlemek en doğrusu olur ki sağlık sistemi sorunlarının nasıl bir psikolojik yük yarattığını daha iyi anlayabilelim. Bu konuda TTB ve SES'in düzenli olarak yaptıkları detaylı açıklamaları takip etmekte fayda var. Tabii ki biz de benzer sorunları; uzun çalışma saatleri, virüse karşı yeterince koruyucu önlem alınmaması (testlerin düzenli yapılmaması gibi), yüksek risk altında çalışılması ve hasta yoğunluğunun fazla olması gibi sorunların yarattığı tükenmişliğe şahit oluyoruz. Bazı sağlık çalışanları aileleri ve çevrelerini korumak adına sosyal olarak da izole olabiliyor ki bu durum zorluklarla baş etmede etkili kaynaklardan olan sosyal destekten mahrum kalmalarına neden olabiliyor. Yorumun, yalnız ve çökkün hissetme, hasta olma ve yakınlarla buluşturmadan duyulan endişe çalışmaya uzadıkça artabiliyor. Ne yazık ki bu süreçte hekimler başta olmak üzere sağlık personellerinden hastalık ve kayıp haberleri alıyoruz. Bu durumunun çalışanlar üzerinde yarattığı çaresizlik, değersizlik ve öfke duygularını hiçbirimiz anlamakta zorlanmıyorum."

"ÇALIŞMALARDA YER ALABİLİRİZ"

TODAP olarak daha önce de farklı dernek ve meslek örgütleriyle birlikte Sırcı ve Ankara katliamlarından sonra kurulan psiko-sosyal dayanışma ağı içinde yer aldıklarını hatırlatan Demirok, "Hem ev ziyaretleri hem grup çalışmaları hem de bireysel görüşmelerle psikolojik destek hizmetleri de verdik. Şu an SES ile birlikte bu çalışmayı yürütüyoruz, bundan sonra da toplumsal dayanışmayı önceliğe alan bir perspektifle benzeri çalışmalar içinde yer alabiliriz." diye konuştu.

TODAP'ın başlattığı sürekli ve ücretsiz psikolojik destek hizmetinden faydalanmak isteyenler şu iletişim bilgileri üzerinden başvuru yapabilecek:

Telefon: 0530 887 1190

E-posta: todapspesikolojikdestek@gmail.com

GELİŞİM
TIP LABORATUVARLARI
Kuruluş 1993

Genel Yönetmen: Prof. Dr. Paşa Göktaş

Kovid-19 ile ilgili TÜM TESTLERİ-PCR ve Antikorlar (IgG,IgM,Doğrulama) yapmaktayız .Yurtdışı için gereken PCR raporlarımız, TÜRKAK ISO 15189 uluslararası akreditasyonumuz nedeniyle dünyanın tüm ülkelerinde geçerlidir.

www.gelisimlab.com.tr gelisim@gelisimlab.com.tr
[facebook.com/gelisimtiplab](https://www.facebook.com/gelisimtiplab) [instagram.com/gelisimtiplab](https://www.instagram.com/gelisimtiplab)

MERKEZ VE ŞUBELERİMİZ:
MERKEZ: Bağdat Cad.No:28 Kızıltoprak, Tel: (0216) 349 51 51
Feneryolu: Bağdat Cad.No:67 Kızıltoprak Tel: (0216) 345 46 51
Şaşkımbakkal: Bağdat Cad.No:367/3 Tel: (0216) 385 02 89
Kadıköy: General Asım Gündüz Cad.No:8/11 Kat:1 Tel: (0216) 418 00 88
Göztepe: Fahrettin Kerim Gökay Cad.No:175/5 Tel: (0216) 566 27 75
Nişantaşı: Valikoncağı Cad.No:64/2 Nişantaşı Tel: (0212) 231 49 67
Haseki: Millet Cad.No:21/3 (Haseki Hst.yanı) Tel: (0212) 529 89 79

Ülkemizde Yaşlılara En İyi Hizmette Öncü, Önder ve Örnek Kuruluş

KASEV Vakfı
Dinlenmeevi-Huzurevi-Özel Bakım Bölümü Tesisleri

- ✓ Felçli, Alzheimer, Parkinson gibi hastalıklarda yaşlıya özel bakım uygulayan modern sistemleri,
- ✓ Hastane sonrası tıbbi bakımevi ve sosyal-psikolojik destek çalışmalarıyla,
- ✓ Ayrıca tatil giderken aile büyüklerinizi gönül rahatlığı ile emanet edebileceğiniz,
- ✓ Yaşlılarınıza güvenli ev sahipliği yapacak kurum olarak yanındayız.

www.kasev.org.tr

Tel: (0216) 493 57 21 (5hat) - GSM: (0533) 657 73 78
Fax: (0216) 494 33 57 - E-mail: info@kasev.org
Adres: KASEV Vakfı Kamil Çetin Oraler Kampüsü
Edebali Caddesi No:1 Aydıntepe - Tuzla / İSTANBUL

SEMPTOMLAR	KORONA VIRÜS	NEZLE	GRİP	ALERJİ
ATEŞ	YAYGIN	NADİR	YAYGIN	HAYIR
YORGUNLUK	NADİR	NADİR	YAYGIN	NADİR
ÖKSÜRÜK	YAYGIN (kuru öksürük)	NADİR	YAYGIN (kuru öksürük)	NADİR
HAPŞIRMA	HAYIR	YAYGIN	HAYIR	YAYGIN
SANCI VE AĞRI	NADİR	YAYGIN	YAYGIN	HAYIR
BURUN AKMASI	NADİR	YAYGIN	NADİR	YAYGIN
BOĞAZ AĞRISI	NADİR	YAYGIN	NADİR	HAYIR
İSHAL	NADİR	HAYIR	NADİR (çocuklarda)	HAYIR
BAŞ AĞRISI	NADİR	NADİR	YAYGIN	HAYIR
NEFES DARLIĞI	NADİR	HAYIR	HAYIR	NADİR

kadikoy.bel.tr | 444 55 22 | [facebook.com/kadikoybelediye](https://www.facebook.com/kadikoybelediye) | [instagram.com/kadikoybelediye](https://www.instagram.com/kadikoybelediye) | [twitter.com/kadikoybelediye](https://www.twitter.com/kadikoybelediye)

KADIKÖY BELEDİYESİ

HAYDARPAŞA DEMİRSPOR

kapanmanın eşliğinde

Türkiye'nin en köklü kulüplerinden Haydarpaşa Demirspor, zor zamanlar geçiriyor. Kapanma tehlikesiyle karşı karşıya olan kulübün sıkıntılarının temel sebebi maddi giderlerin sabit kalmasına rağmen, gelirlerin sürekli azalması...

● **Fırat FİSTİK**

Haydarpaşa Demirspor, Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları (TCDD) bünyesinde kurulsa da şu anda kurumdan hiçbir destek alamıyor ve üstüne kullandığı arazi için kira ödüyor.

Tüm bu olumsuzluklar 4-5 yıldır sürerken bir de salgının başlamasıyla Orgeneral Şahap Gürler Caddesi'nde kulübe ait halı saha da kapandığı için maddi kazançlar durma noktasına geldi. Kulübün olduğu arazideki otopark tek gelir kaynağı ve aylık olarak TCDD'ye ödenen kira bedeli 7 bin TL. Şu anda Demirspor, sadece altyapı kulübü olmuş durumda. Geçmişte güreş, atletizm, judo, masa tenisi, futbol gibi alanlarda faaliyet gösteren kulübün şu an sadece futbol altyapı faaliyetleri devam ediyor.

"GELİR GİDERİ KARŞILAMİYOR"

Kulüp yöneticisi ve antrenörlerle kulübün durumunu, amatör branşların karşılaştıkları zorlukları konuştuk.

10 senedir Haydarpaşa Demirspor kulübünün yöneticiliğini yapan İsmail Çiloğlu, kulübün şu anda en büyük sıkıntısının maddi sıkıntılar olduğunu belirterek, "Gelirler, giderleri karşılamıyor. Her ay eksideyiz ama bir şekilde döndürmeye çalışıyoruz kulübü. Futbolda A takımı, genç takım vardı kapatmıştık, güreşte iki branş vardı birini kapatmak zorunda kaldık. Şu anda altyapı kulübüne döndük. Pandemi de ekstra gelir kaybına neden oldu. En büyük gelir kaynakları halı saha ve otopark. Bilindiği gibi halı sahalar daha yeni açıldı. Gider hep aynı, gelirler sürekli azalıyor. Kimseyden aidat almıyoruz, para istemiyoruz. Bizim tarzımız ve inancımız bu. Böyle olunca da zorlanıyoruz tabii ki." dedi.

İsmail Çiloğlu

YERLİKAYA'YI YETİŞTİREN KULÜP

Muttalıp Yerlikaya ise güreş antrenörü ve aynı zamanda milli sporcu Hamza Yerlikaya'nın kardeşi. Yerlikaya, "30-35 senedir bu kulüpteyim. Kendim de burada güreştim" dedikten sonra şunları söyledi: "Güreşte bir tercih yapmak zorunda kaldık. Sporunun yol parası var, onu bile veremez hale geldik. Çoğu

Muttalıp Yerlikaya

da çalışıyor. Önceden 3-4 bin lira dağıtırken sporculara, şimdi bu para 900 liraya düştü. Normalde bir sporcunun alacağı parayı 10 kişiye dağıtıyoruz. Sporcuların giderini karşılamayınca kimse gelmiyor. Salgından dolayı açık olan branşımız da çalışmıyor. Güreşte zaten olimpiyatlarda güreşecekler dışında altyapının tamamı bitmiş durumda. Kulübün güreş geleneği çok eski, esas branşlardan biri. Kardeşim Hamza Yerlikaya da bu kulüpten çıkmıştır. Remzi Öztürk, Serhat Balcı, Salih Bora, Serhat Karadağ, Fatih Koyuncu, Hamit Kaplan gibi isimler bu kulüpten. Hepsini Avrupa'da mücadele etmiş isimler. Şimdi sıfıra yakın bir hale geldi kulüp. Sorunun temeli ise şu, eskiden demiryolu bünyesinde çalışanlar alınıyordu ancak şimdi kadro yok, verilmiyor. Kamu, sporu ve kulüpleri destekliyordu artık böyle bir şey söz konusu değil."

39 yıldır kulüpte sporcu ve antrenör olarak çalışan Ömer Ayten de 1980'lerde kamunun sporu desteklediğini ancak artık elini çektiğini söylüyor: "1980'lerde spor özendirildi ve işçi kadroları tahsis edildi. Sporcular aynı zamanda demiryolunda personeldi eskiden. Daha sonra bunun öne kesildi. İşçi amiri eskiden buraya işçi alabiliyordu ancak bu engellendi. Tekel, demiryolu, şeker kulüpleri vardı eskiden şimdi hiçbirini yok."

Ömer Ayten

"KADIKÖY'DE YER YOK"

"Tüm amatör spor kulüplerinin ortak sorunu gelirlerinin olmaması" diyen Ayten, şöyle devam ediyor: "Güreş için salon lazım, futbol için saha lazım. Kadıköy ilçesi sınırları içindeki nizami tek futbol sahası Fenerbahçe Şükrü Saraçoğlu Stadı. Başka bir saha yok. Fikirtepe'de kentsel dönüşümden sonra alanlar, ilçe belediyesine değil Bakanlığa teslim edildi. Yer yok. Kadıköy'de şu anda 12 tane kulüp var hiçbirinin sahası yok. Ataşehir'de sahalar var, orada da söz hakkımız yok. Para vermenizi gerekiyor oralarda oynamanız için."

OYUNCULAR VE TARAFTARLAR NE DİYOR?

16 yaşındaki Deniz ise şu andaki Haydarpaşa Demirspor futbol takımının kaptanı. 7 yıldır kulüpte top oynayan Deniz, "İlk başta daha kalabalıktı. Şu anda kemik bir takım oluştu ve buradaki arkadaşlarımızla turnuvalara çıkıyoruz. Yeterli mi değil ama çabalyoruz. Karşıımızdaki takımların hepsi büyük sahalarda çalışıyor. Biz daha küçük sahadada çalışsak da Ahmet hocamızın verdiği emekle daha iyi olmaya çalışıyoruz. Futbol oynamak ve Demirspor'da oynamak çok güzel bir his. Burayı ailem gibi görüyorum." diye konuştu. Haydarpaşa Demirspor'un bir de taraftar grubu var: Khalkedon. Birkaç yıl önce kurulan taraftar grubu da kulübün yaşadığı bu durumdan rahatsız ve bir an önce Kadıköylülerin desteğiyle kulübün tekrar eski

günlerine dönmeyi umut ediyor. Khalkedon taraftar grubundan Doğukan Uçan, şunları söylüyor: "Haydarpaşa Demirspor, demiryolu işçilerinin kurduğu bir takımdır ve tarihi başarılarla doludur. Başarılarından çok pes etmemesiyle tarih yazmıştır. Kulüp şu anda maddi sıkıntı çekiyor. Öyle ki altyapıdaki çocuklar, antrenmana gelirken kendi suyunu kendisi alıyor. Eski kramponlarla oynuyorlar ve bu çocuklar destek istiyor. A takım bir süreliğine olmayabilir ama bu çocuklar geleceğin A takımı bence. Khalkedon taraftar grubu da bu kulübe destek olmak için kuruldu. Yanında olmak için kulübü sonuna kadar destekleyeceğiz. Kadıköy halkını da Khalkedon taraftar grubu ile birlikte kulübe destek olmaya çağırıyoruz."

"ÇOCUKLARINIZI GETİRİN, SPORA TEŞVİK EDİN"

Ahmet Polat ise yaklaşık 5 yıldır Haydarpaşa Demirspor'da futbol takımının antrenörlüğünü yapıyor. Polat, futbolda 2004, 2005, 2006 doğumlarla birlikte gruplar oluşturduklarını söylüyor ve ekliyor: "Biz bu olaya sadece futbolcu yetiştirmek olarak bakmıyoruz, topluma en iyi şekilde bu çocukları kazandırmak istiyoruz. Aileler, koşullar gereği çalışma zorundalar ve çocuklar evde yalnız kalıyor. Biz onları buraya kazandırarak burada onlara babalık, abilik yapıyoruz."

"Umarım pandemiği atlattırız" diyen Polat, şöyle devam ediyor: "Ligler başlayacakmış gibi çalışıyoruz. Bir çağrımız var; ailelerimiz çocuklarını getirsinler buraya, eğitimlerimizi nasıl yaptığımızı görsünler. Gözlemlerini arkadaşlarımızla paylaşalım. Haftanın beş günü antrenman yapıyoruz, çocukların ders programlarına göre ayarlıyoruz. Çocuklarımızın önelerini de açıyoruz, geçen sene 4 oyuncumuzu Beşiktaş aldı. 40'a yakın sporcumuz var, gelsinler, bizi tanınsınlar, sahip çıksınlar, çocuklarını göndersinler istiyoruz."

Ahmet Polat

Kalamış Parkı'nı geri dönüşümle 'onardılar'

Sporcuların ve gençlerin Kadıköy'deki buluşma noktalarından biri olan Kalamış Parkı, geri dönüştürülen atıklardan yapılan malzemeler kullanılarak kayak parkı ve sahaların yer aldığı rengarenk bir spor alanına dönüştürüldü

Kadıköy Belediyesi ile onarma, üretime ve paylaşmaya odağına alan gönüllülük hareketi Onaranlar Kulübü ve spor markası Nike'in ortaklaşa gerçekleştirdiği projede, Kadıköy Belediyesi Kalamış Parkı'ndaki basketbol ve voleybol sahaları ile kayak parkı geri dönüşüm malzemeleri kullanılarak yenilendi. Sahanın zemininde ve oturma gruplarında üretim ve tüketim sonrası geri dönüştürülmüş atıklardan üretilen Nike Grind malzemeler kullanıldı.

PARKI KULLANAN GENÇLERE SORULDU Kalamış Parkı'nda geliştirilen proje için her gün bu alanı kullanan sporcuların ve gençlerin fikirle-

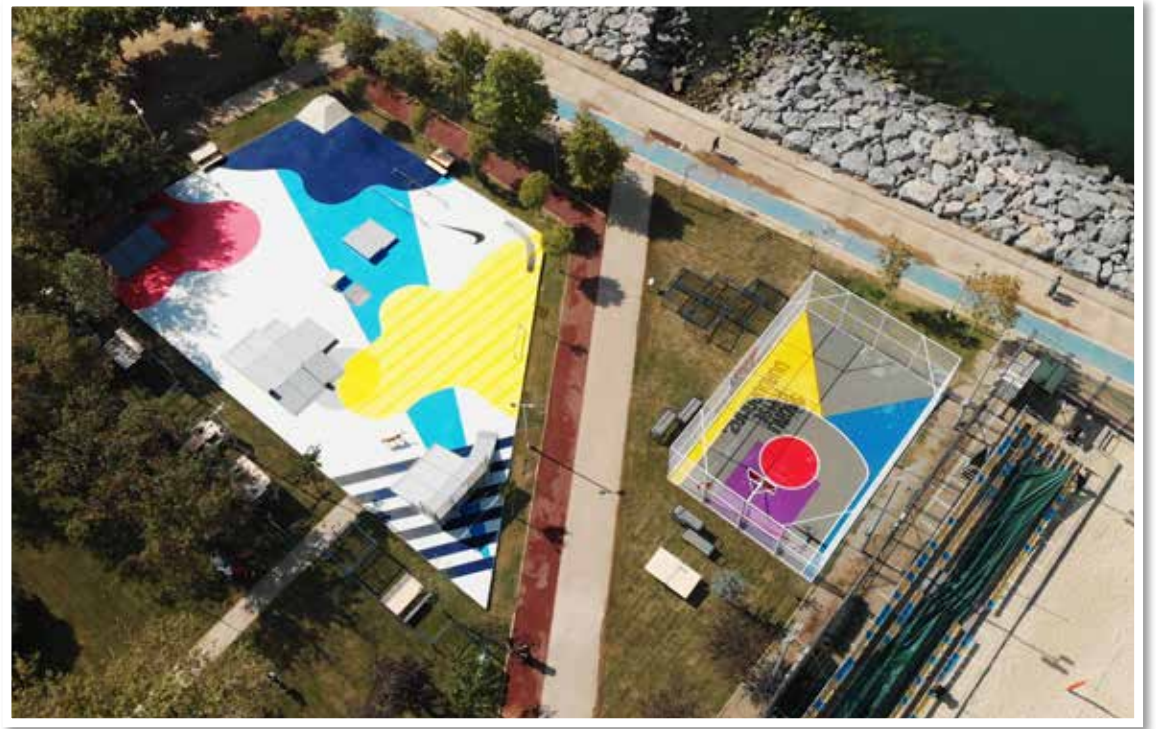
ri alındı. "Atma,onar", "saklama, paylaş" "tüketme, üret" mottosuyla hareket edilen bu projede park farklı spor dallarının ihtiyaçları gözlemlenerek tasarlandı. Kolektif hareket etme duygusu uyandıracak renk ve desenlerin kullanıldığı alanda, sarı, kırmızı, mavi ve yeşil renklerle "üretme", "onarım", "paylaşım" ve "hareketi" temsil ediyor.

KAYKAYCILARIN YENİ 'MEKANI'

Kalamış Parkı'ndaki kayak parkı, kayakçıların talepleri doğrultusunda yeniden tasarlandı. Daha önce eşyalarını koyabilecek alan bulamayan gençlerin isteği üzerine eşyalarını koyabilecekleri kilitli dolaplar yapıldı. Kaykaycılarının kayaklarını tamir edebilecekleri için bir tamir masası da eklendi.

GÖKYÜZÜNÜ HAMAKLARDAN İZLEYİN

Kalamış Parkı sadece sporcu ve gençlerin yeni adresi değil, denizin ve sahilin tadını çıkarmak isteyenlerin de uğrak yeri olacak. Parkta güzel vakit geçirmek ve kayakçıları izlemek isteyenler için alanlar da oluşturuldu. Parkın en keyifli noktası ise 'gökyüzü hamakları' oldu. Parka gelenler hamaklara uzanarak denizin eşsiz manzarasının tadını çıkarabilecek.

KADIKÖY'DE GASTRONOMİ MÜZESİ AÇILMALI

Kadıköy mutfağı nasıl kurtulur diye sorsam...?

Doğru bir kurgu ve iyi bir stratejiyle hareket edersek yapamayacağımız şey yok. Kadıköy, İstanbul Mutfağı'nın en fazla hissedildiği noktalardan biri. Ama aynı zamanda Anadolu'nun tüm renklerinin yaşatıldığı bir Kadıköy'ü düşünmek. Gastronomi turizmi dünyada yükselen değer. Artık ülkemizde de öyle. Bütün büyük şehirler kendi mutfaklarını sahipleniyor. Kadıköy'ü de yerel değerlerimizi yozlaşmadan öne çıkartılmalı, mevcut geleneksel mutfak bilgimiz özü korunarak ancak günümüz şartlarına adapte edilerek geleceğe aktarılmalı. Üstelik Kadıköy'ün en büyük avantajlarımızdan birisi de son derece bilinçli bir kesime sahip olması.

Kadıköy'ün o kadar çok hikayesi var ki. Bu hikayelere sahip çıkmak lazım. Üstelik Kadıköy'de oturan o kadar çok şef, araştırmacı, gastronomi uzmanı ki; toplanalım bir araya Kadıköy'ü konuşalım. Yapacağımız ne varsa yapalım. Hayalim, Kadıköy'de gastronomi rotaları oluşturulması, tarım alanları açılması, atölye çalışmalarının yapılması ve tarihi mekanlar için ayrı bir destinasyon planlanması... Belki bir gastronomi okulu açılması, hatta gastronomi müzesi kurulması... Neden olmasın? Zeynep Kakinç: "Kadıköy, İstanbul Mutfağı'nın en fazla hissedildiği noktalardan biri"

KADIKÖY'ÜN MUTFAK KÜLTÜRÜNÜ KONUŞALIM

● Gökçe UYGUN

Zeynep Kakinç... Mutfak Dostları Derneği Başkanı, Logos Gastronomi İletişimi Ajans Başkanı, Milliyet gazetesi gastronomi yazarı... Mutfak kültürünü, yemekleri, yemeklerin geçişini ve bilhassa Kadıköy gastronomisini iyi bilen isimlerden biri.

Kakinç ile Kadıköy Çarşı'nın köklü mekanlarından Baylan'da buluştuk, lezzet dolu bir sohbet ettik.

'Kadıköy Mutfağı' diye kendine has özellikleri olan bir mutfaktan söz etmek mümkün mü sizce?

Kadıköy Mutfağı diye adlandırmak doğru olmayabilir ama, çok kültürlü bir mutfağı vardı Kadıköy'ün. Bir zamanlar İstanbul, kendine özgü çok kültürlü, kozmopolit bir kent iken, Kadıköy de en özgün parçalarından biriydi. Kent büyüdü, megapol oldu... Yapısı, kültürü, insanları değişti. Kadıköy de nasiplendi bu dejenerasyondan doğal olarak.

"KADIKÖY ASLINDA BAĞ BÖLGESİ"

'Bir yemek yazarı/uzmanı olarak; Kadıköy ve yemek denilince zihninizde ilk gelen çağrışımları paylaşır mısınız? Kanlıca yağurdu, Çengelköy hıyarı gibi öne çıkan bir lezzet var mı?'

Bu söyledikleriniz anılarda kaldı. Rumlar göçtü, Ermeniler bir avuca indi. Gerçek Kadıköylüler ise giderek azaldı. Yoksa Kadıköy'ün balıklarını, deniz ürünlerini, özel mezelerini unutmak mümkün mü... En çok da bağlar geliyor aklıma. Erenköy'ün özellikle Çavuş üzümü bağlarıyla meşhur olduğunu biliyor musunuz!.. Aslında Kadıköy bağ bölgesi. Meşhur Haydar Paşa'nın Bağlarbaşı ve Haydarpaşa arasında bağları vardı. İşte Kadıköy'ün tekrar kazanılması gereken renkleri.

'Kadıköy Çarşısı'nı sevdiğinizi biliyorum... Tabii ki pek çok yer gibi orası da değişiyor. Ama önce değişmeyenlerden bahsedelim. Mesela bir çırpıda; Şeker Ali Muhiddin Hacı Bekir, Çiya, Yan-yalı Fehmi, Adapazarı İslama Köftecisi, Beyaz Fırın... Bunlar gibi geleneksel yerlerin önemi nedir?'

Sevdiğim yerler... Avrupa'da 100-200 yıllık lokantalar var. Ülkelerde geleneksel mekanlar, o ülkenin ve toplumun iftihar ettiği özgeçmişlerinin miraslarıdır. Böyle de olmalıdır. Gastronomi turizmi anlamında da önemleri büyük. Kadıköy Çarşımızda da böyle bir lokantamız var; Yanyalı Fehmi.

'Bir de geçmişte kalanlar var; Kasap Mihal, Şekerçi Toto, Kurukahveci Filibos Bozıkıyan, Lakerdacı Simon Usta, İngiliz Kooperatifi, Kars Pastanesi gibi... Sizin bunlardan yakalayıp görebildiğiniz/alışveriş edebildiğiniz var mı?'

Çok gençtim, bilinçli olarak bir alışveriş anım yok... Tam değişim-dönüşüm nesliyiz çünkü biz. Her şey öyle devam edecek sandık, yok olma tehlikesinin farkına varamadık...

'90'larda bir kur pidesi furiası vardı, Kadıköy'de'

'adım başı pideci olurdu. Şimdi dilim pizzacılar meşhur, midyeciler daha sık bir konseptte büründüler, bir 'lokmacı' furiası vardı, bitti. Her dönem kendi 'hızlı atıştırmalıkları'nı yaratıyor mu dersiniz?'

Bir megakente yaşıyoruz. Tatlar, eğilimler, trendler elbette değişebilir. Ama yerel tatların, geleneksel lezzetlerin korunması, standartlaşması, çok kültürlülüğün nimetlerinin kıymetinin bilinmesi önemli. Bırakın, diğer gel geç rüzgârlar da şehrin özgürlüğü olsun.

'Kadıköy'de değişen ve yükselen yeni bir yemek akımı/kültüründen bahsedebiliriz sanırım. Yeni nesil kahveciler, vegan burgerler/tatlılar, organik ve yerel üreticiden gelen ürünleri Kadıköy'lü ile buluşturan dükkânlar... Nasıl görüyor ve yorumluyorsunuz bu akışı?'

Az önce dediğim gibi çağ, gerekleri uyguluyor. Siz istesenez de istemeseniz de... Metropollerdeki süreç, aynen Kadıköy'de de işliyor. Ekonominin gastronomik tüketim sektörüne yapay olarak cehren müdahale edemezsiniz. Yerel lezzetler, sağlıklı beslenme, malzemenin kökenine inme, Anadolu'nun zengin coğrafyasından ürünleri yaratıcı lezzetlerle taçlandırma konseptlerini yeni nesil dükkânlarla yeni tasarımlarla görmek mutluluk verici. Ayrıca, Kadıköy mega bir kentin en önemli parçası. Dünya mutfaklarının da en iyi örnekleriyle temsil edilmesi gerekir.

"KADIKÖYLÜ HAFTADA 1 DIŞARDA YER"

'Online yemek sipariş sitelerinin verilerine göre hazır yemek hizmetinin en çok kullanıldığı yerlerden biri Kadıköy. Bilhassa Moda-Yeldeğirmeni'nde yalnız yapıyor evde yemek yapmayan/işlenen genç insan var. Öte yandan Fenerbahçe, Südiye gibi köklü Kadıköylüler'in yaşadığı yerlerde ise ev kadınlarının (yahut gündelikçi kadınların) ev yemeği pişirdiği konutlar hâlâ mevcut. Bu tabloya bakınca neler dikkatinizi çekiyor sizin?'

Bu gibi web siteleri, çalışma düzeninin getirdiği kaçınılmaz bir zorunluluk olarak girdi hayatımıza.

Kadıköylü gastronomi yazarı Zeynep Kakinç, "Kadıköy'de oturan o kadar çok şef, araştırmacı, gastronomi uzmanı ki; toplanıp Kadıköy'ü konuşalım" önerisinde bulunuyor

Ama iyi olan, artık ne yediğine dikkat ediyor. Ev yemeklerinin sağlıklı beslenmedeki rolü bu tarz mekânlara talebi artırdı.

'Kadıköylü çoğunlukla evde mi dışarıda mı yiyor acaba? Gözleminiz nedir?'

Kadıköylü, -istisnalar hariç-, haftada bir kez illa ki dışarıda yer. Cuma veya cumartesi olur bu özel yemek günü de... Gençler biraz daha yoğun dışarıdalar Kadıköy bölgesinde. Bir de özellikle popüler mekânların ve sentlerin takipçileri de buluşma noktası olarak buraları seçince ortaya muthiş bir civıltı çıkıyor. Ben seviyorum bu civıltıyı. Ama şu aralar dikkatli olmakta fayda var. Gözlem dediniz... Tabii ki pandemi sonrası paket servisi satış oranı çok arttı. Bunu hep birlikte görüyoruz.

'Likor yapmak, turşu kurmak, reçel kaynatmak gibi mevsimsel gıda döngüleri Kadıköy evlerinde sürüyor mu hâlâ?'

Çok azaldı. Ama son dönemlerde hem TV kanallarında, hem sosyal medyada mutfak programlarının gündem olması, evde kal dönemi ve sağlıklı beslenmeye yönelik çalışmalar ev yapımı ürünleri popüler hale getirdi. Çevremde yakın zamana kadar mutfakla pek ilgisi olmayan arkadaşlarımın 'turşu yaptım nasıl olmuş' diye sorması, 'reçeli ben yaptım' diye gururlanması çok hoşuma gidiyor.

KADIKÖY'ÜN AZINLIK MUTFAĞI

'Kadıköy'ün gıda haritasında azınlık mutfağı ne konumda peki? Bugünü ve geçmişi düşünürsek...'

Nerede kaldı o eski Rum meyhaneleri, Ermeni lokantaları demeyelim, artık yakınmayalım. Ne yapılması gerekiyor bu çok kültürlü mutfak yapımızı korumak için, onları konuşalım, eyleme geçelim...

'Mesela Makedon kökenli kardeşlerin işlettiği Milka Şarküteri kapanalı birkaç yıl oldu. Azalan azınlıkların yemek âdetleri de yok olmaya yüz tutuyor. Acaba Kadıköy'deki kaç evde Paskalya çöreği pişiyor hâlâ...?'

Milka'ya çok üzülmüştüm. Paskalya Çöreği, Paskalya Yortusu'na özeldir. Rumlar sakızlı yapıları, nefis olurdu. Evlerde pişen paskalya çöreği, pastanelerde satılanlardan daha da güzel olurdu. Mis gibi kokardı. Böyle kaç ev kaldı ki, paskalya çöreğini arayalım. Hiç yok değil, var tabii... Onları da görünceler sarılıp kucaklamak istiyoruz.

'Kadıköy, bilhassa da Moda semti çok kültürlü bir yer olagelmış... Bu özelliğin mutfaklara etkisi nasıl?'

Olageleşti... Sabahın köründe tuttuğu balıkları Moda Meydanı'nda satan Rum Balıkçı yok artık. Koço, tam bir İstanbul Rum meyhanesi idi. Todori de öyle. Rumlar işletirdi. Halen devam eden işletmeler bunlar ama sahipleri farklı. Ermeni mutfağının en iyi temsilcilerinden Hamov'un müşterisiydim. Merkezi Kurtuluş'taydı, ama Moda'da şubesi vardı. Taraması, topiği ve tüm lezzetleriyle masamıza başka bir renk katardı. Maalesef kapandı.

● Görkem DURUSOY

Türkiye'de yıllık şeker tüketiminin kişi başına 30,3 kilogram yani günde 83 gram olduğu biliniyor. Ne yazık ki şeker ilave edilmiş ürünler, günlük beslenmemizde giderek daha fazla yer alıyor. Domates sosundan bisküviye kadar pek çok gıda, şeker veya şeker yerine geçen tatlandırıcıları içeriyor. Son dönemde yapılan araştırmalar rafine şekerin zararlarını ortaya koyduca şekerli beslenme trendi de yaygınlaşıyor. Fakat rafine şekeri ve tuzu hayatımızdan çıkarmamız, kek, poğaç vb. gıdaları tüketmeyeceğimiz anlamına gelmiyor. Şeker ve tuz gibi sağlığınıza etkileyecek ürünler olmadan hem sağlıklı hem de lezzetli atıştırmalıklar hazırlamak mümkün. Yaklaşık 5 yıl önce diyabeti ve glutene karşı duyarlılığı olduğunu öğrenen Selma Ataman, şekerle arasına mesafe koysa da tatlı yeme isteğinden hiçbir zaman vazgeçemedi. Beslenme şeklini düzenlerken hazırladığı sağlıklı tarifleri web sitesi üzerinden satışa çıkaran Ataman, ürünlerine ilginin artmasıyla Bostancı'da "POOÇA" isimli sağlıklı atıştırmalıklar dükkanını kurdu. Şeker ilavesiz hazırladığı doğal ürünlerle sağlıklı beslenmek isteyenlere kapılarını açan Selma Ataman, hikayesini Gazete Kadıköy ile paylaştı.

"TARIFLERİMİ BAŞTAN YARATTIM"

Bir zamanlar pastacılık mesleği ile uğraşan Selma Ataman, "Pastaların sağlığını bozan ürünler olduğunu geç de olsa anladım. Çevremdeki insanların da sağlıklı beslenmesini istediğim için tariflerimi baştan yarattım. İlk 3 yıl evde hazırladığım ürünlerimi web sitesi üzerinden satışa çıkardım. Zamanla ilginin artmasıyla bu işi biraz daha ileri götürüp kendi

Sağlıklı beslenenlere POOÇA'cı

Şeker hastalığı ve glutene hassasiyeti ortaya çıkınca, kendisi gibi karbonhidrattan vazgeçemeyenler için POOÇA adlı mekanı açan Selma Ataman, şeker ilavesiz ve kişiye özel atıştırmalıkları ile sağlıklı beslenenlerin adresi olmayı hedefliyor

dükkânımı açmak istedim." diyor ve şöyle devam ediyor: "Ürünlerimizde buğday unu kullanmıyorum zira birçok doktor tarafından tavsiye edilmiyor. Bunun yerine badem unu, fındık unu, organik karabuğday unları, yulaf unları başta olmak üzere tamamı sağlıklı malzemeler kullanmaya özen gösteriyorum. Kullandığımız malzemeyi ilaçsız tarımı destekleyen yerli üreticiden alıyoruz ve bunların doğal malzemeler olmasına dikkat ediyorum. Şu anda hem pişmiş pastane ürünleri hem de insanların rahatlıkla tüketebileceği karışımlar hazırlıyorum. Örneğin burada hazır paketlerde müşterilerin evde hazırlayabileceği, arkasında tariflerin yer aldığı kek, kurabiye ve poğaçalarımız mevcut."

"KİŞİYE ÖZEL TARIFLER ÜRETİYORUM"

Çevresinden olumlu tepkiler aldığı söylenen Ataman, "İnsanlar evlerinde zorda kalmadan, un, şe-

ker gibi ürünler kullanmadan bu tarifleri hazırlayabiliyor. Zaten belli bir müşteri potansiyelimiz vardı ancak dükkan açtığımız öğrenen kişiler sürekli ziyaretime geliyorlar. Ketojenik beslenenlere özel ürünlerimiz de yer alıyor. Pek çok problemi olan müşteri-

miz gelebiliyor. Örneğin bazı müşterilerimiz poğaçaya karşı mı almak istiyor ama tuz tüketemiyorum diyor. Bu noktada biz ürünümüzü kişinin rahatsızlığına özel üretmeye başlıyoruz" diyor. Ataman, şöyle devam ediyor: "Piyasada şeker hastaları için özel yapılan elma şurubu, hurma şurubu gibi doğal olduğu iddia edilen birçok ürün mevcut. Özellikle şeker yerine tatlandırıcı kullandığını söyleyen firmalar da var. Fakat bu tür tatlandırıcı kullanılan gıdalarda daha çok şeker olduğunu söyleyebilirim. Kendim de bizzat yaşadım. Bunlar otomatikman kan şekeri yükseltiyor. İnsanlar acaba tadı güzel midir diye tedirginlik yaşayabiliyor. Bu çok doğal ama önyargılarımızı bir kenara bırakalım ve sağlıklı yaşamayı deneyelim. Bir yerlerden başlamamız gerekiyor. Ömrümüzün sonuna kadar şekerli gıdalarla beslenmek bize bir fayda sağlamayacaktır. Şekersiz karışımlarımızı tattıklarında olumlu dönüş yapacaklarını inanıyoruz."

"TARIFLER ÖNYARGILARI YIKIYOR"

Sunulan sağlıklı konsepti çok beğendiğini dile getiren müşterilerden Meriç Baran, "Ben ürünleri ilk olarak sosyal medya hesabımdan takip ediyordum. Dükkân olarak açıldığını öğrendiğimde ise çok mutlu oldum. Özellikle çalışan, mutfakta zaman bulamayan ama sağlıklı tarifler peşinde koşan kadınlar için oldukça yenilikçi ürünler mevcut. Ayrıca tarifler, sağlıklı şeyler lezzetli olmuyor ön yargısını kırıyor. Selma hanımın tarifleri lezzetle feragat etmiyor ve ailecek güven içerisinde tüketiyoruz." diyor.

İLKER MUMCUOĞLU

BULMACA

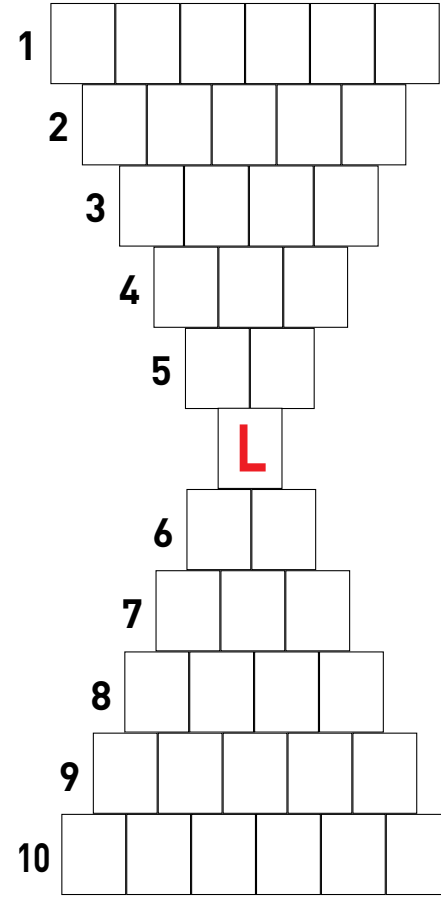
KELİME AVI BULMACA

M E L D E N İ E İ T S T
A E N B E U K C E L U N
Ö Y L K L S E B İ D İ E
R B S K İ A L E H K K A
E E R K E E E M L S E İ
R J B E K İ A H İ E İ R
A Ş D E K R L N V K J O
L U M E H L V İ E E R İ
D K İ E R A E Ş K İ N N
E A N E S K E R L E İ K

Aşağıdaki sözcükleri bulmacada arayın ve bulduklarınızı karalayın. Geride kalan harfler bir şairin dizisini oluşturacaktır.

EHRAM EKSEN
EHVEN EKSER
EJDER EKŞİK
EKİCİ EKŞİN
EKİLİ ELBET
EKLEM ELDEN
EKLER ELEJİ
EKMEK

KUM SAATİ

Tanımlara uygun yanıtları yerlerine yerleştirin. L harfini ipucu olarak veriyoruz. L'den başlayarak yukarıya ve aşağıya doğru sözcüklere birer harf ekleyerek diğer sözcükleri oluşturacaksınız.

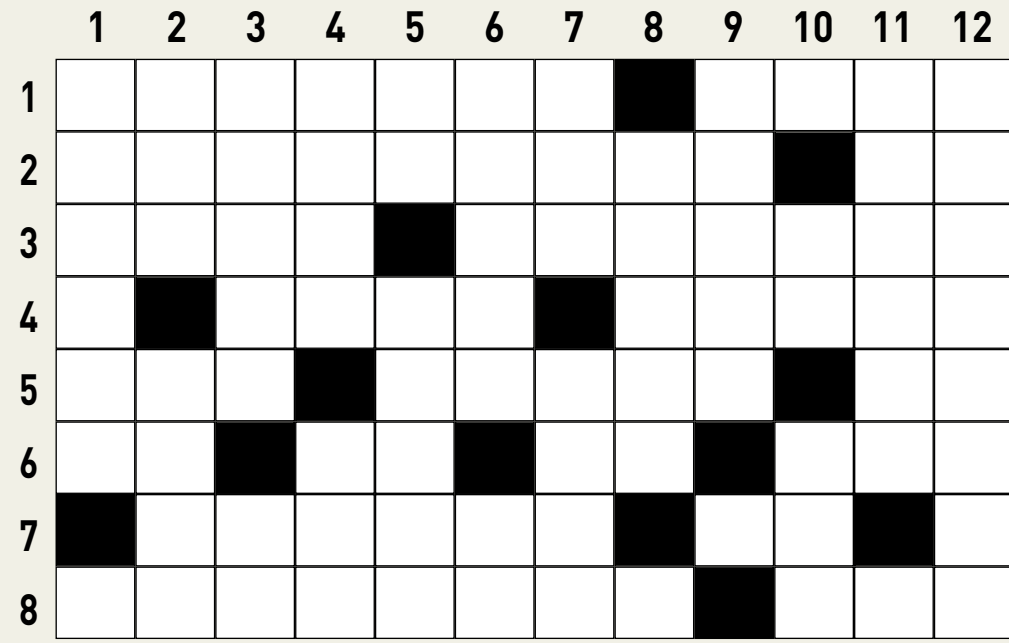
1. Tanıtıcı, belirtici levha.
2. Bale yapan erkek.
3. İçinden çıkılması güç ve sakıncalı durum.
4. Dudak.
5. Yabancı.
6. İsveç işçi sendikası.
7. BIST'de bin hisseye verilen ad
8. İzlanda Balıkçısı ve Aziyade adı romanları da olan yazar
9. Hava taşıtı sürücüsü.
10. Savaş gemilerinde su altı silahı olarak kullanılan büyük bomba.

SUDOKU BULMACA

9		4							3
				1		4			
3				7				5	2
			6		8				2
					5				9 4
7	3	9							1
	5				9				
	8	7	2	1	3	9	5		
					6	4	3		

Her satır, her sütun ve 3x3'lük her kutuya, 1'den 9'a kadar rakamlar yerleştirilecektir. Her satır, her sütun ve 3x3'lük kutu bölümlerinde 1'den 9'a kadar sayılar bir kez kullanılacaktır.

KARE BULMACA

SOLDAN SAĞA

1. Patlayıcı bir madde - Salataya yapılan bir bitki.
2. Yönetim yeri - Kemiklerin toparlak ucu.
3. Haykırma - Yapraklarının üst yüzeyi böcekleri yakalayan bir bitki.
4. Eski bir Güney Amerika uygarlığı - Etki.
5. Yasaklama - Barış Manço şarkısı - İki öneki.
6. Trabzon'un bir ilçesi - Su - Parola - Vaziyet.
7. Nişasta parçalama enzimi - Asker.
8. Ünlü bir reklamcı - Habeş soylusu.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1. Elektrik üretici.
2. Kaz Dağları'nın mitolojik dönemlerdeki adı - Fiiller.
3. İnce yapı - Bir nota.
4. Tütün kurutma sergisi - Efsane.
5. Davar sesi - Keseliyayı.
6. Ortaya çıkarma, meydana getirme - Hicap.
7. Azeri çalgısı - Kumarda ortaya sürülen para.
8. Pilot ve havacı bülteni.
9. Görevinden ötürü, kendi başına, kendiliğinden.
10. Notada durak işareti - Özgür.
11. Boğa güreşi.
12. Soğanlı bir süs bitkisi.

KUM SAATİ

1. Tabela, 2. Baler, 3. Bela, 4. Leb, 5. El, 6. Lo, 7. Lot, 8. Loti, 9. Pilot, 10. Topil.

Bir aşk ölüverdi aşınalı / İstanbul'un öyledir baharı / Kelime Avı Bulmaca

11. Korida, 12. Amanlis.
9. Resen, 10. Es-Hür.
6. İhdas-Ar, 7. Tar-Miza, 8. Notam.
Ml, 4. Aran-Mit 5. Me-Koala.
1. Dinamo, 2. İda-Efal, 3. Nartn-
YUKARIDAN AŞAĞIYA
8. Altı Taran-Ras.
Ma-lm-Hal, 7. Amlaz-Sü.
Tesis, 5. Men-Osman-Di, 6. Of-
Om, 3. Nera-Drosere, 4. İnk-a-
1. Dinamit-Roka, 2. İdarehane-
SOLDAN SAĞA
KARE BULMACA

1	9	2	5	7	6	4	3	8
4	8	7	2	1	3	9	5	6
6	5	3	8	4	9	2	7	1
7	3	9	4	6	2	8	1	5
2	1	8	3	5	7	6	9	4
5	4	6	9	8	1	3	2	7
3	6	1	7	9	8	5	4	2
8	2	5	1	3	4	7	6	9
9	7	4	6	2	5	1	8	3

ÇÖZÜMLER

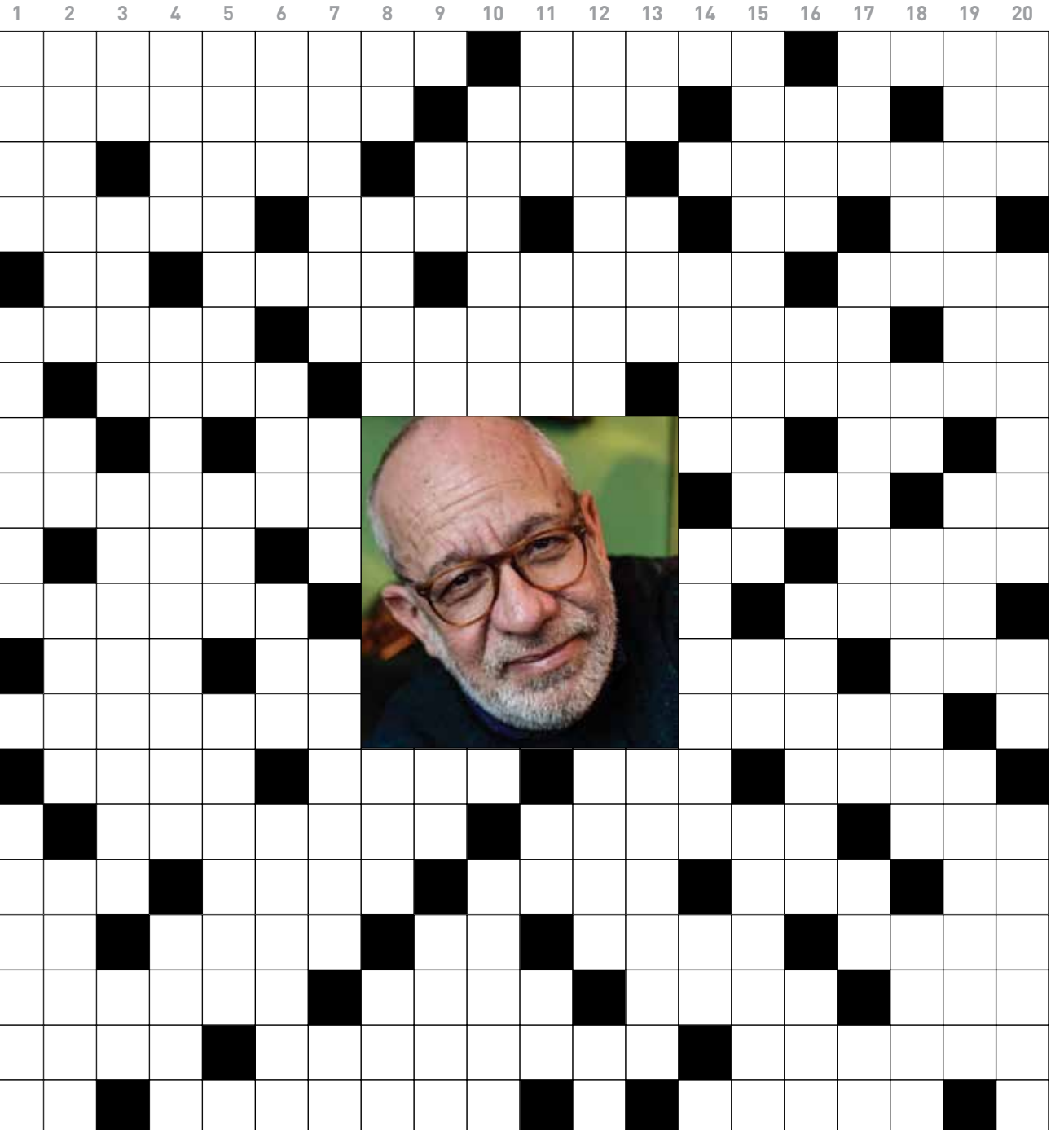
KARE BULMACA

SOLDAN SAĞA

1. Bir Cuma Rüzgarı Kadıköy adlı romanı da olan Kadıköylü yazar (Resimdeki) - Kesilmiş ağaç kökü - Peru'nun başkenti.
2. 1612 yılında yaptırılan, 1811'de, II. Mahmut tarafından yenilenen, 1878'de Kadıköy'de çıkan büyük yangında tamamen yanan ve yeniden yaptırılan, Kadıköy Balık Pazarı girişindeki tarihi cami - Faktör, etken - ABD Profesyonel Basketbol Ligi - Pişirilerek hazırlanan yemek.
3. Almanca sen - Tiftikten yapılan bir cins ince kumaş - Casus - Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu.
4. Elektrikte akım şiddeti birimi - Bağ budama bıçağı - Yağmurun Elleri adlı şiiri de yaratan, Amerikalı şair Cummings'in önadlarını simgeleyen harfler - Bir yüzey ölçüsü - Samaryumun simgesi.
5. Hile, entrika - Eğilimi olan - Gıysilerde bir iki milimlik pli - "Oğuz..." (Tutunamayanlar'ın yazarı).
6. Rusya'da, Karadeniz kıyısında bir plaj kenti - Kadıköy'ün bir mahallesi - Radyumun simgesi.
7. Eski Yunan mitolojisinde, zafer tanrıçası - Levent Yüksel'in bir şarkısı - Oy birliği.
8. Bir Japon tiyatrosu - Bir nota - Bir bağlaç - Neonun simgesi.
9. Çok hızlı giden ve yalnızca büyük duraklarda duran taşıt - Güreşte bir oyun - Belirti.
10. Japonya kuruşu - Kabaca evet - Yemen'in başkenti.
11. Karşı çıkma - Verdi'nin bir operası.
12. Yüce, ulu - İskambilde birli - Uçurum - Kars'taki ören yeri.
13. Kita - Hamam.
14. Geniş - Bir taşıt türü - Antrakt - Eskimo kulübesi.
15. Yerfıstığı - Şifalı otlarla tedavi etmek - Karakter.
16. İspanya'daki, gizli Bask örgütü - Paylama - Üstün nitelikli - Taraf - Tuzağa düşürülen şey.
17. Sodyumun simgesi - Yazar - Holmiyumun simgesi - Çok hızlı koşan bir hayvan - Kaplumbağa kabuğu.
18. Bir göz hastalığı - Rusya'da, Karadeniz kıyısında bir tatil kenti - Şeker Portakalı romanındaki çocuk karakter - Sanma.
19. Ödünç verme - Kadıköy'ün bir mahallesi - Yat limanı.
20. Çinkonun simgesi - Hitabet sanatı - Yas.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1. Kadıköy'ün en turistik semti - Hafıza kaybı - "... Han" (Moğol İmparatorluğu'nun kurucusu).
2. Gökyüzü - Yay silahı - Adet - Yağma, çapul.
3. Madagaskar'ın plaka imi - Tasarı - Asya'da bir ada ülkesi - Müstahkem yer.
4. Besi - Gereksiz yere titizlik gösteren, kuşkucu - Tohum ekme aleti, mibzer.
5. Tamir etmek - Protein sentezine yardımcı olan bir asit türü - Bir tür Japon dövüş sanatı.
6. Dilsiz - Batı Anadolu yiğidi, zeybek - İnce perde - Güven.
7. Terbiye - Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın bir şiir kitabı - Pers valisi - Kobaltın simgesi.
8. Voltamperin simgesi - Araç - Türkiye sahillerinin çoğunda görülen bir akıntı tipi - Gizem.
9. Utanma duygusu - Yüz, çehre - Katkı - Bir kimsenin asıl uğraşı dışında yaptığı eğlendirici, oyalayıcı iş, düşkü.
10. Notların yazıldığı takvimli bir defter - Kabadayı, yürekli, yiğit.
11. Kalça kemiği - Almanca "1" - O gösterme sıfatının eski biçimi - İlkel benlik.
12. Etrüsk mitolojisinde, hikmet, akıl, savaş, sanat, okul ve ticaret tanrıçası - "Nurullah..." (Deneme yazarı, eleştirmen) - Konut.
13. Kırmızı - Havva'nın Batı dillerindeki adı - Irkçılık.
14. Tek, eş olmayan - "Ömer..." (İranlı rubai şairi) - Bir cetvel türü.
15. Bir kıta adı - Altının simgesi - Rumların kutsal saydığı pınar.
16. Hava basıncı birimi - Karaciğer sıvısı - Öküzgözü - Tanzanya'nın plaka imi.
17. Letonya parası - "... iştir kişinin lafa bakılmaz" (Ziya Paşa) - Gümüşün simgesi - Niyobyumun simgesi - Bir nota.
18. Alt karşıtı - Demirin simgesi - Bingöl'ün bir ilçesi - Bir iştaki engelleri yenme kararı.
19. Yurdumuzda bir deniz adı - İtikat, iman - Beraberinde yağmur getirmeyen güçlü fırtına.
20. Sevi - Japon mafyası - İnce organ - Enayi.

GEÇEN SAYININ ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA: 1. Yavuz Görey - Şifa - Kafı. 2. Alize - Ni - İlelebet - İn. 3. NBA - Macar - Analiz - Ali. 4. Ang - Leyla - Ama - Aare. 5. Ay - Öke - Duy - Ki - Ra. 6. Aza - İthal - Çenek - Ek. 7. Trap - Oyun - Tör - Ede. 8. Faseta - Akor. 9. Ekip - Bo - Hüsnü. 10. Helecan - Huri. 11. MRS - Emu - Fe - İle. 12. İdiot - AA - Eş. 13. Alt - La - Halkı. 14. Elmek - Tell - Azade. 15. Oh - Altıyol - Efi - Çi. 16. İlk - Anar - Akasya - Lif. 17. Ada - TR - Sniper - Apa - Du. 18. Nd - Buji - Ac - Leo - Uğraş. 19. Telif - İdari - Yarın. 20. İtina - Amora - Haki - Aya.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1. Yan - Al - Fehmi - Bo - Anti. 2. Albay - Lakerda - Hiddet. 3. Vian - Silsile - La - Li. 4. Uz - Göztepe - Otlak - Ban. 5. Zem - Kart - Cet - Mi - Tufa. 6. Ale - Aabam - Letarji. 7. Önce - İp - Onur Akin. 8. Riayet - Yas - İm. 9. RL - Ho - Tornado. 10. Yi - Aday - El - İcar. 11. La - Ulu - AP - Ra. 12. Şenay - Lekeli. 13. İlam - Fare. 14. Felaket - Hu - Anais - Oya. 15. Abi - İnönü - Fa - ya - Ak. 16. Eza - Er - She - Haçapuri. 17. Kt - Ark - Anu - Badi - Ağı. 18. Ara - Ekürü - Le - RNA. 19. File - Edo - İlek - Aida. 20. İni - Akere - Eşit - Fuşya.

GÜNDELİK HAYATIN TARİHİ

FOTOĞRAFLAR

"Resimli Tarih" Instagram hesabında eski dönemlere ait fotoğraflar paylaşan Necati Göksel, fotoğrafın hikayesini çözmek için kah bir lambanın kah ise bir tabelanın izini sürüyor

● Evin ARSLAN

Bir fotoğrafı hiç derinlemesine incelediniz mi? Fotoğraflar, bazen bizi tarihin hiç bilmediğimiz anlarına götürüyor. Fotoğrafta gördüğümüz bir nesne veya herhangi bir dükkan o döneme dair ipuçları veriyor. Kadıköy'de yaşayan Necati Göksel de fotoğrafların izinden gidiyor ve ipuçlarını yakalayıp fotoğrafın hikayesini çözmeye çalışıyor. Televizyonda 28 seneyi aşkın bir süre prodüktörlük yapan Göksel'in aynı zamanda yedi romanı var. Göksel yazmaya ve çizmeye devam ederken "Resimli Tarih" hesabından da bulduğu fotoğrafları okuyucuları ile paylaşıyor. Göksel ile hem "gündelik hayatın tarihi" olarak sunduğu Resimli Tarih hesabına hem de Kadıköy'e dair konuştuk.

◆ **"Resimli Tarih" hesabını açmaya nasıl karar verdiniz?**

Benim ilgi alanlarım sayılmayacak kadar çoktur. Sinemayı iyi bilirim. Tarihe ve arkeolojiye meraklıyım. Hayatım binlerce kitapla geçti. Edebiyatın içindeyim. Görsel sanatlara meraklıyım... Kişisel hesaplarımdan zaman zaman görseller paylaşarak bilgilerimi paylaşıyorum. Bu benim için bir tatmin etmediğini fark ettim. Önce sadece İstanbul'a dair bilgiler paylaşmak istiyordum. Fakat İstanbul'la ilgili bütün isimler alınmıştı. Aklıma Resimli Tarih ismi geldi. Bu isim altında paylaşım yapmak alanı genişletti. Tarihten arkeolojiye, sinemadan müziğe, felsefeden uzay bilimlerine kadar her şey tarihin bir parçasıydı. Ve böylece yol almaya başladım.

◆ **Tarih ile olan bağınız nasıl?**

16 yaşında biraz da başkalarının ısrarıyla Hitit başkenti Hattuşaş'a gidince beynim kafatasımdan adeta yuvarlandı. Aslında içimde zaten mevcut olan kimi hisleri zamanda uçurken buldum. İstanbul'a 16 yaşında geldim. Üniversiteye o yıl başladım. Galata Kulesi'nin dibinde, kasım ayının kül rengi akşamı şehre ve omuzlarıma düşerken hissettiğim duyguları tarif edemem. 800 yıl önce birileri o kuleyi örmüştü ve ben aynı taşa dokunuyordum. Sanki kendimi zamanda yolculuk yapıyor ve duvar ustasının ellerine dokunuyor gibi hissetmişim. O zamanlardan sonra içimde adeta doymak bilmez açlık belirdi. Tarihe ilişkin çok şey okudum ve öğrendim. Bu bazen konuştuğum arkeologları bile hayrete düşürüyordu.

◆ **Hesabınızda fotoğraflarla birlikte fotoğrafların hikâyelerini de paylaşıyorsunuz bazen. Paylaştığınız fotoğrafları nasıl buluyorsunuz? Araştırma süreciniz nasıl geçiyor?**

Çoğu zaman plansız gidiyorum. Bir şey paylaşırken fikirler zihnime yığılıyor. O konunun ötesini berisini, başını sonunu da paylaşmak istiyorum. Örneğin geçen gün Beyazıt Kulesi'nden Galata Kulesi'ne doğru belirli bir açıdan bir fotoğraf paylaşınca oradaki zaman akışını bir dizi haline getirmek istedim ve 50 yıl içindeki değişimi fotoğraflarla aynı açıdan sundum. İnternet, bilen için büyük bir nimet. Düşünsenize, dünyanın neresinde olursa olsun bütün çevrimiçi kitaplıklara girip fotoğrafları tarayabiliyorum. Benim gibi arayıp araştıran hesapları da takip ediyorum. Onların paylaştığı bir fotoğraf bazen onların amaçlamadığı ışıkları zihnimde yakabiliyor.

◆ **"ÇOK ŞEY ÖĞRENDİM"**

◆ **Aynı zamanda fotoğraftaki ipuçlarından o fotoğrafın nerede, ne zaman çekildiğini de tahmin ediyorsunuz değil mi? Ne tür ipuçları takip ediyorsunuz?**

Örneğin, İstiklal Caddesi'ne dair bir fotoğrafta tramvay raylarının olmaması o fotoğrafın

Fenerbahçe, 1930

Suadiye, 1950'ler

Maltepe, 1926. Takım elbise erkek ise Süreyya Paşa (İlmen)

1950'lerde Moda

Moda Çayırığı, 1906 yılından bir kartpostal

1870'lerden önce çekilmiş olduğunu düşünüyor. Kişilerin giyiminden bir sokak lambasına, bir tabeladaki yazıdan, bir binanın ayrıntısına kadar pek çok ipucu bana hem fotoğrafın tarihi hakkında bir fikir veriyor hem de fotoğraftaki kişi ve mekânlara dair hikâyeler anlatıyor.

◆ **Sizi heyecanlandıran, şaşırtan bir görsel ile karşılaştınız mı? Nasıl bir his fotoğrafların izinden gitmek?**

Pek çok kere karşılaştım. Süreç içinde ben de bilmediğim pek çok şeyi öğrendim. Mesela Galata Kulesi'nin külâhı bütün kaynaklarda 1870'lerden sonra hasar görmüş diye yazıyordu. Oysa Resimli Tarih Instagram hesabını açtıktan sonra hemen fark ettim ki, aslında 1862'den beri külâh yok. Fotoğraflı kanıtı var. Kaynaklar o fotoğrafa hiç bakmadan aynı yanlış tekerarlayıp durmuşlar. Külâh uçmuş. Külâhın olduğu yere iki kat üst üste ahşaptan iki seyir odası yapılmış. Sanıyorum o haliyle kullanmayı tercih etmişler. Yani aslında külâh koymak yerine oda yapmayı tercih etmişler. Instagram sayfasını açmadan neredeyse 30 sene önce, İstanbul semalarında zeplinli bir fotoğraf bulmuş ve arşivlemişim. O fotoğrafı da ilk kez Resimli Tarih hesabında paylaştım.

◆ **Hesabı takip edenlerden geri dönüşler nasıl size?**

Paylaşımlarda gerek içerik, gerekse görsel olarak belirli bir kalitenin üstünde olmaya çalışıyorum. O kaliteye paralel takipçi istiyorum. Onlar da kendilerine uygun olanı seçince seviyeli bir diyalog oluşuyor. Pek çok ünlü ve namli kişinin hesabı takip ettiğini görmek elbette hoşuma gidiyor. Yayınevleri kitaplar yolluyor. Etkinlik davetleri oluyor zaman zaman. Bir buçuk yıla yakın bir süre geçmiş olmasına rağmen tamamen doğal ve kendiliğinden 80 bin takipçi var. Nadiyen düzensiz insanlar ortaya çıksa da elimine ediyorum. Benim derdim takipçi sayısından ziyade takipçilerin kalitesi oldu. Doğru yoldayız sanıyorum.

◆ **"KADIKÖY, EN NEZİH İLÇELERDEN"**

◆ **Kadıköy ile bağınız nasıl?**

Ben Kadıköylüyüm. Feneryolu Mahallesi nüfusuna kayıtlıyım. Öğrenciliğim karşı yakada geçti. Fakat Kadıköy'de oturduktan sonra bir daha başka yere gitmedim. Nüfus kütüğümü bile buraya nakil ettirdim. Şehrin bütün kalabalığına rağmen Kadıköy en nezih ilçelerinden biridir. On, on beş sene önce çok daha harika bir yerdin ama yine de hala güzel.

◆ **Ekleme istediğiniz bir şey var mı?**

Fotoğraflara, özellikle günlük, sıradan hayatları içine alan fotoğraflara metinler yazdığım oluyor. Bir gün bir takipçi, paylaştığım fotoğrafın hayatında gördüğü en olağanüstü fotoğraf olduğunu yazdı. O denli basit, alelade bir fotoğrafta ki, kendi aile albümünde bile daha ilginç şeyler vardır. Aslında onu etkileyen fotoğrafın altındaki yazıydı. Ben o fotoğrafa yazdığım metinle çok sayıda duyguyu, hatırayı, hassasiyeti harekete geçirmiştim. Kendi hislerimi başkalarıyla paylaşmışım aslında ama o kişiye hiçbir şey söylemedim. Okuyanlar da, ben de mutlu olmuşuk. Bir şey ilave etmek lüzumsuzdu. **Instagram: @resimlitarh**

KADIKÖY BELEDİYESİ
ALZHEIMER MERKEZİ

21 EYLÜL DÜNYA ALZHEIMER GÜNÜ
Unutursam tut elimi